உ

ஸ்ரீபாரதீ தீர்த்தவித்தியாரண்ய
சுவாமிகளவர்கள் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீபஞ்சதசப்பிரகரணம் மூலம்.

இதில்
முன்பத்துப்பிரகரணம்,
ஸ்ரீகோவிலூர் துறவாண்டவரென்னும்
ஸ்ரீ அருணசல ஞானதேசிகரின்
பாதசேகரரான,
ஸ்ரீநித்யானந்த சுவாமிகளாலும்,
பின்னைந்து பிரகரணம்,
திருக்களராண்டவரென்னும்
ஸ்ரீ வீரசேகரஞான தேசிகரின்
பாதசேகரரான
ஸ்ரீசுப்பைய சுவாமிகளாலும்,
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,
ஷ வீரசேகர ஞான தேசிகரின்
பாதசேகரரான
கோவிலூர் - காசிகானந்த சுவாமிகளால்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா 10.

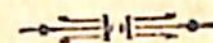

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை,
கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சென்னை.

1913.

பாயிரம்.

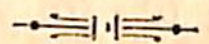
அனகநிர வயவபர வமலவுணர் வுறவே,
யுணவரிய பகுதியதி னுருமுழுது மறவே,
மனநிறைய வமுதசுக மகிழ்வுதரு மொளி
சேர், கனகசபை நடனமிடு கடவுளடி பணி 1
வாம்.

தேசமர் கழனிநற் றெய்வ மாநகர்
வாசநன் னேசன்சின் மயன்வெம் வன்பவ
மோசக னெனப்பகர் முத்தி ராமலிங்
கேசனை யிருதயத் திருத்தி யேத்துவாம். 2

மாசிலா மணிசிவ மாயை தீரவி
ஞசிமா சுகனரு ளுச லேசனுங்
காசினி யுயவரு கருணை யங்கடற்
றேசிகேந் திரன்சரண் சிந்தை செய்குவாம்.

தூண்டருஞ் சுடரே யாருஞ் சுகமுற
மன்னிமன் றுற்றுத், தாண்டவம் புரிந்தெம்;
போல்வார் தளர்வற மேனி சாத்தி, யீண்ட
ணைந் தெனையு மாட்கொண் டெனதகங்
கோயில் கொண்ட, வாண்டவ னென்று 4
மன்னி யருளின னிதனை யம்மா.

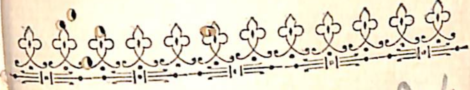
விசேடக் குறிப்பு.

இரண்டாவது விவேகத்தில் 5 - வது 6 - வது செய்யுட்கள் ஒரு பொருளன; ஒன்ருகவைத் தெண்ணிக் கொள்க.

பிப்பிலாத என்பதைப் பிப்பலாத என்று படிக்க வேண்டும்.

ஓம் தத்ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நமஃ

ஸ்ரீ பஞ்சதசி.

மூலம்.

முதலாவது

தத்துவ விவேகம்.

திருவளர் சங்கரா நந்த தேசிகன்
பெருகுமா மோகமாம் பெருங்க ராத்திரினைப்
பருகியின் பருளலே பரம வேலையா
மருமலி பாததா மரைவ ணங்குவாம். 1

அப்புதத் துவந்துவ வஞ்செந் தாமரை
யொப்புறு சேவையா லொளிரு நெஞ்சினர்க்
கிப்புவி தனிலுணர் வெளிது நித்திட
மெய்ப்புறு தத்துவ விவேகஞ் சாற்றுகேம்.

ஒலியொடு ருதியா மோதும் வேத்திய
மலிதரு நனவிடை வடிவின் வேறதா
நலிவுசெய் யவற்றின்வே றுகு ஞானந்தான்
பொலிதலி னேகமாய் வேறு பூணுமோ. 3

இன்னதாங் கனவினு மீண்டு வேத்திய
மன்னுரு நனவிடை மன்னி நின்றிடு
மன்னதாற் பேதமா மவற்றின் வேதனம்
பின்னமன் றேகமாய்ப் பிறங்கும் பெற்றி
யால். 4

துயின்றெழுந் தோனுக்குச் சுழுத்தி காலயி
வியைந்திடுந் தமவறி வெண்ணமா மதூஉம்
பயன்றரு மனுபவம் பற்றி வந்ததா
லயர்தரு தமமப்போ தறியப் பட்டதே. 5

அறிவது விடயத்தி னயல்மற் றன்று
காண், பிறவறி வினிற்கணுப் பிறங்கும் போ
தம்போன் முறையிதி னறிவுமுப் புரத்து
மேகமிந், நெறிபிற மூதயற் றினத்து நிற்கு
மால். 6

பேதமாய்ச் சென்றதும் பின்னர்ச் சார்வதா
மாதமாண் டுகமொடு மருவு கற்பத்துஞ்

சாதலும் பிறத்தலுந் தணந்த ஞானமொன்
றுதலி னித்தொய மாகுஞ் சோதியே. 7

ஓதுமான் மாவிதா முவப்பி னுக்கிட
மாதலாற் பரசுக மான்ம வத்துவிற் [மென்
சாதலோய்ந் திடநிதந் தரித்தல் வேண்டு
றேதமாய்ந் திடுமுவப் பிலங்கு கின்றதால்.

நேயந் தற்பொருட் டயனோர்வ தாமல
வேயதான் மாவிடை யிதர வேதுவோ
வாயதா லதுபர மாகு மாகையாற்
றூயவான் மாப்பர சுக சொரூபனே. 9

இவ்வகை மெய்யறி வெழிலின் பாமுயி
ரெவ்வமி லுத்தியா லிலகு தற்பரம்
அவ்வகை யவ்விரு வோர்க்கு மைக்கிய
மெய்வகை மறைமுடி விளம்பு கின்றதே.

விளங்குறு தெனிலிலை மிகுதி நேயமும்
விளங்குறு மெனிலிலை விடய வேட்கையும்
விளங்கினு மாதலான் விளங்கு றுததாம்
விளங்குமான் மாப்பர மேனி யின்பமே. 11

ஓதுவோர் குழுவிடை யுற்று நின்றிடுங்
காதல ஞேதுறு கவின்கொ ளோசைபோன்

மேதக விளங்கினும் விளங்கு ருதிதற்
சோதியின் றடையினுற் சொல்லி லாகுமால்.

இருப்பது விளங்குவ தென்னற் பால தாம், பொருட்கணத் தகைமையைப் போக்கி மற்றதன், விருத்தமா யிருப்பதில் விளங்கு ருதெனத், தருக்குறச் சனிப்பது தடைய தென்பரால். 13

காதல ஞெதொலி காதுட் கோடலி
னேததற் கனேகரோ டியைவுற் ஞேதுத
லோதுமிங் கதிமயக் குகித்தற் கேதுவா
மாதியி லவித்தையே யாகு மென்பவே. 14

பிரமசிற் சுகரிழற் பெற்று முக்குண
வுருவமாம் பகுதிய துற்ற சத்துவ
நிருமல மலினத்தி னேரு மாயையு
மருவவித் தையுமென வகையி ரண்டரோ.

மாயைவிம் பித்தவன் வயஞ்செய் தேயதை
யேயமூற் றறிவனு மீசன் ருனுமாந்
தேயவித் தையின்வயன் சீவன் மற்றதற்
காயவேற் றுமையினு லனேக னுதமே. 16

ஆமதி காரண வாக்கை மானிதா
னேமநற் பிராஞனு மிவர்கட் கீசனுற்
ருமதப் பகுதியிற் சாரப் போகம்விண்
போமருத் தனலறல் பூமி வந்தவே. 17

அவைகளின் சத்துவத் தைந்து கூற்றினுற்
செவிதுவக் கக்கியுஞ் சிருவை மூக்கெனு
மிவைமுறை யைந்துஞா னேந்தி யங்களாங்
கவினவை யனைத்தினுட் கரணம் வந்ததே.

விருத்திபே தத்திரு விதம தாமன
முருச்சமு சயமதி யுருவ நிச்சய
மரத்தமா மிரசதத் தைந்து கூற்றினுற்
பாரித்தவாய் கைபதம் பாயு குய்யமாம். 19

சோனவவை யனைத்தினுற் றுவள் பிராணனும், பினமுறு விருத்தியாற் பிறழ் பிராணனு, மனகவ பானனு மவிர்ச மானனும், வினைசெயு தானனும் வியானன் ருனுமாம். 20

புத்திகன் மேந்தியம் புகல்பி ராணனைந்
தத்தொடு மனமதி யாக்கை சூக்குமஞ்

சொத்திடு மிலிங்கமிச் சூக்க மானத்தா
லுத்தமப் பிராஞ்ஞனெண் டொளிருந் தைச 21
தன்.

இரணிய கருப்பனு மீசன் மற்றிவன்,
வரைவறு சமட்டியா மன்னுயிர் யாவையு,
மொருமையாத் தானென வுணர்த லின்
மையால், விரிவுறு சீவர்கள் வியட்டி யென் 22
பவே.

நுகர்வ மாலய நுகர்வுந் தோற்றிடப்,
பகவன்விண் முதற்பஞ்சீ கரணம் பண்ணி
னுன், வகிர்ந்திரண் டொன்றுநால் வகைசெ
ய் தாதியைத், தகவித ரங்களிற் சாத்தவவ் 23
வைந்தாம்.

புகலவற் றண்டமும் புவன போக்கிய
நுகர்வமர் தனுவுமா நவலிவ் வாக்கையிற்
றகவிராட் டாகும்பொன் கருப்பன் றைசத
னகமுறு விசுவன்றே வாதி யாவனுல். 24

அவர் பகிருணர்வின ராகி வேறுளிர்
எவமறு தத்துவ போத மில்லராய்க்

கவர்தரு நுகர்வுறக் கரும மாற்றுவர்
தவறறப் பயனையும் தாம்பு சிப்பரால். 25

நதியுறு புழுச்சுழி தோறு நண்ணியே
கதிபெறு தெனவவர் கடுகி யோர்பவத்
திதியொழிந் தோர்பவத் திதியை நண்ணி
யதிகதுக் கந்தனை யடைவ ரென்பவே.[யே

புண்ணிய முதிர்ச்சியாற் புகன்ற வப்புழு
தண்ணளிச் செல்வராற் சார்ந்து தீரமேல்
வண்ணமென் றளிர்விரி மரத்தி னீழலை
நண்ணியே தளர்ச்சிபோய் நன்கு மேவுமால்.

வஞ்சமி றத்துவ ஞான மன்னிய
தஞ்சமாங் குருவுப தேசஞ் சார்ந்துபின்
பஞ்சகோ சங்களின் பகர்வி வேகத்தா
லெஞ்சலில் சுகமவ்வா றிசைந் திருப்பரால்.

அன்னமு முயிர்மன மறிவு மானந்த,
மென்னுமைங் கோசமா மிவற்றி னுன்ம
றைந், தின்னறீர் தன்னுரு வெனச்சொல்
லாற்றுமா, தன்னுரு மறதியாற் சார்வன்
வன்பவம். 29

பஞ்சமா பூதத்தாம் பருத்த வாக்கையே
யெஞ்சலி லன்னமா மிலிங்கத் தேய்வுறும்
விஞ்சிரா சதத்தெழு மிகுபி ராணனு
மைஞ்சுங்கன் மேந்திய மமர்பி ராணமாம்.

சத்துவத் தெழும்புத்தீங் திரியங் தன்
னுடன், செத்துரு மணமுமே சேர்ம னோமை
யம், புத்திவிச் சயவருப் போந்த வற்றெரு
டே, சுத்தவிஞ் ஞானமாச் சொல்லுங் கோச 31
மாம்.

ஓதுகா ரணத்துறு மொளிசெய் சத்துவ
மோதமுன் விருத்தியு மொழியு மாநந்தஞ்
சேதன வாற்றுமா செறிந்தக் கோசத்தோ
டேதவம் மயமுமா யிருப்ப னென்பவே.

மன்னுடம் பாடெதிர் மறையி னூவ
மாங், துன்னுமைங் கோசத்தின் றொடர்வி
வேகத்தாற், றன்னதான் மாவினைத் தானு
ணர்ந்துமேற், பின்னமில் லாப்பரப் பிரம 33
மாகுமால்.

கனவினிற் றாலமெய் கண்ணுரு தெனுங்
தனதுரு வொளிர்வது தனது டம்படா

மணகமாங் தன்னுரு வவிர்வ தென்னினும்
பினவுட லெதிர்மறை பிறங்கி டாமையே.

சூக்கமெய் மறையினுஞ் சுழுத்தி யிற்றன
தூக்கமாங் திகழ்வுடம் பாட தாகுமா
னீக்கமா மெதிர்மறை நிகழி னுஞ்சொய
மூக்கமாஞ் சூக்கமெய் யொளிர்வு றுமையே.

உயிர்மன முணர்வென வோது கோசமும்
பயிலுமத் தேர்ச்சியாற் பகுக்கப்பட்டன [ன்
குயிலவை யாண்டன்றே குணவ வத்தையி
வியனுறு பேதத்தின் வேறு பட்டன. 36

மறையினுஞ் சுழுத்திதா மனுஞ்ச மாதியி
னிறைவுறு மாற்றுமா நிகழ்வ தன்வய
முறைவெதி ரேகந்தா னொளிர்வ தாகினு
மறையுமச் சுழுத்திதோன் றுமை யாதுமே.

முஞ்சத்திற் பசும்புற்போன் மொழிநல்
லுத்திகொண், டுஞ்சிடுங் தீரரா லுடல மூன்
றினின், றெஞ்சலில் வாற்றுமா வெடுக்கப்
பட்டிடின், விஞ்சிடு பிரமமாய் விளங்கு
றுஞ்சொயம். 38

அத்தகை பராபர வாற்று மாக்கிளி [த்
னுத்தியா லுட்கொளு மொருமை மற்றினி
தத்துவ மசிமுதற் சாற்றும் வாக்கிய
வத்துவாம் பாகங்கண் மனுந்தி யாகத்தால்.

வத்துதா மதகுண மாயை தன்னையே
யொத்துபா தானமா மூலகி னுக்கெலாஞ்
சுத்ததத் துவமதைத் துணிவி மித்தமாந்
தத்தெனும் பதமது சாற்று றும்பரம். 40

இலகுறு மப்பரப் பிரம மெப்பொழு
தலகறு காமகன் மாதி நிந்தைசேர்
மலினசத் துவமதை மருவு மப்பொழு
துலேவறுந் தொம்பத முரைக்கும் வத்துவாம்.

மும்மையாய்த் தனித்தனி மூழுவி
ரோதியா, மைம்மல மகற்றியே வயங்க கண்
டமாந், தம்மயச் சச்சிதா நந்த தற்பரஞ், செ
ம்மைமா வாக்கியஞ் செப்பும் வத்துவாம். 42

மன்னிய சோயமாம் வாக்கி யங்களிற்
பன்னிய வதனிதன் பகைத்தி ரத்தினுந்
றுன்னிய பாகங்க டுறத்த லாலொரு
தன்னிய லிலக்கிய மாமித் தன்மைபோல்.

பரனொடு சீவர்க்கும் பகரு பாதியா,
விரவுமா யையுமவித் தையையும் விட்டுமே
ற், றரமறு மகண்டமாஞ் சச்சி தாநந்தந், திர
மகா வாக்கியஞ் செப்பும் வத்துவாம். 44

இலக்கியஞ் சவிகற்ப மாகு மென்னிலோ
விலக்கியந் தனக்கசத் தியம்வந் தெய்துமே
யிலக்கிய நிருவிகற் பகம தென்னிலோ
விலக்கியங் கண்டில மினியுண் டாகுமோ.

சோனவிகற் பகநிரு விகற்பந் தோய்ந்
ததோ, மனுஞ்சவி கற்பகம் வாய்ந்த தாங்
கொலோ, மூனமதேற்பொய்ம்மையா மொழி
மற் றுமெனி, லனவத்தை யான்மவா சிரய
மா தியாம். 46

இதுகுணங் கிரியையு மியைந்த சாதியென்
பதுந்திர வியமுஞ்சம் பந்த மைந்தினும்
பொதுவத னுலிங்குப் புகலு மீதெலா
மெதுவடி வதனிடை யிருக்கு மென்கவே.

நேடுவி கற்பமு முதனிக முபாவமுந்,
தொடவரும் பொருட்கணே சொலும் விகற்

பிதந், தடையகற் றிலக்கியத் தன்மை சம்ப
ந்த, மடியெலாஞ் சொரூபத்தி லத்தி யாச
மே. 48

இத்திறம் வாக்கியத் திதன ருத்தத்தின்
சத்தியத் தேர்ச்சியே சவண மாகுமா
லுத்தியாற் கேட்டவத் துடைய சிந்தனம்
வத்தியா நிற்குமோர் மனன மாகுமே. 49

அவ்விரண் டானுமே யய்ய மின்றிய,
செவ்விய பொருளிலே திதித்த சித்தத்தின்,
றிவ்விய வொருமைத்தாய்த் திகழுஞ் சிந்
தையே, தவ்விகழ் நிதித்தியா சனமென்
றோதுப. 50

நினைபவ னினைவையு நெறியி னீக்கி
யே, யுனவுரித் தொன்றையே யுணரு நெஞ்
சகம், புனைதரு நிவாததீ பத்தைப் போலு
மே, தனைநிகர்த் தொளிர்வது சமாதியென்
பரால். 51

தனையுணர் விருத்தியத் தருணந் தோ
ன்றுறு, தெனினுமே லெழுந்தவற் கெழுந்

க ருத்தினு,லனுமித மாமவற் றூக்க முன்
னல, முனுஞ்சமற் காரமோ டுறைத லாமெ
ழும். 52

வித்தகைத் தாம்விளக் கென்ப தாதியாற்
பத்தனுக் கிதைமிகப் பகவ னோதினு
னித்தினுற் சஞ்சித கருமம் யாவும்போ
முத்தமச் சுத்தமாந் தரும மோங்குமே. 53

பரிமித மின்றியிப் பகர்ச மாதிதான்
சொரிதலிற் றருமமாஞ் சுதைநற் றூரைகள்
விரிதரு தருமமா மேகமா மென்பா
ருரியதாம் யோகமிக் குணர்ந்துளோர்களே.

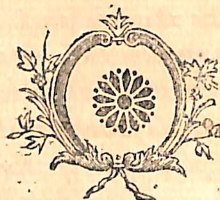
சொல்விது வாதனைத் தொகுதி மாயமாய்த்
தில்லெனக் கருமவே ரீர்க்க வாக்கிய
மல்லறீர்ந் தன்றுள தங்கை நெல்லிபோ
னல்லப ரோக்ஷஞா னத்தை நல்குமே. 55

தேசிகன் மொழிவரு சிவநற் போதமே
மாசிகி யெனமதி மறமெ லாஞ்சுடு
மாசிகழ் தன்மய வறிவஞ் ஞானமா
மாசிரு ணூறிடு மதியப் பானுவாம். 56

இப்படித் தத்துவத்தி னெறிலுற வி வேகஞ்செய்தே, யொப்பற விதிதப்பாம லுளத்தினைத் திரமதாக்கி, வெப்பமை பவ பந்தத்தை விடுத்துள ளுகிமேலாஞ், செப்பு ரும் பதத்தைப்பூமான் சீக்கிரஞ் சேர்வ னன்றே. 57

முதலாவது

தத்துவ விவேக முற்றிற்று.

இரண்டாவது

பஞ்சபூத விவேகம்.

சத்தொ டத்துவிதமென்னச் சாற் றுறு பொருளைம்பூத, வுத்தம விவேகந் தன்னு லுணர்வுற வெளிய தாமற், றித் தினு லதன்விவேக மியம்புகே மிதன்குணங் கள், சத்தமூ றுருவத்தோடு தகுசுவை கந்த மாமே. 1

ஒன்றிரண் டொருமூன் ருேர்நான் கோ ரைந்து குணம்வா னுதி, துன்றிடு நெறியே வானிற் ருெனியெதி ரொலியாங் காற்றின், றன்றிறம் வீசி யோசை தகுகுளிர் கொதி ப்பி லூரும், வன்ருெனி புகுபு கென்னும் வன்னியின் வெம்மை காந்தி. 2

சேலஞ்சுலுசுலுவென்ருேசை சீதலம் வெண்மை தீயம், நிலம்கட கடவென்ருே சை நேர்தரு கடின மூறே, பலவுரு நீல மாதி பகர்சுவை மதுரமுன்னுங், குலவுறு மிருமைக்கந்தங் குணமிவை வகுத்து ரைத் தாம். 3

சோத்திரந் துவக்கே சட்சு சொற்றி
டுஞ் சிகுவை கிராணம், பூத்தவிந் திரிய
மைந்தாம் புகுமிடங் காதேயாதி, யேத்தசத்
தாதிகாணு மிதுமுறை சூக்கு மத்தாற்
கோத்த காரியத்தான் மேயங் குணம்பகி
முகமேயாதல். 4

சிரவமே புதைக்கி னோர்காற் செடார
வக் கினி பிராணன், மருவக வொலிநீரன்ன
மாந்திடி னுண்ணி னூறு, மிருவிழி மூடி
னுள்ளா ரிருளுமுக் காரஞ் செய்யிற், றெரி
தலிற் சுவையே கந்தம் பொறிக்ககத் தெரி
வுமுண்டே. 5

அள்ளினைப் புதைக்கி னோர்கா லகட்ட
ழற் பிராணன் றன்று, முள்ளொலி கேட்
குந் தோய மோதனம் பருகி னுண்ணிற்.
கொள்ளுமுட் பரிச மூடிற் குறிக்குமுன்
னிருளுக் காரத், தெள்ளுறு மிரதங் கந்த
மிதிற்பொறிக் குளதுட் போதம். 6

சாற்றுத லீத லேக றள்ளுத லின்பஞ்
செய்த, லாற்றுமைந் தொழிலிவ் வைந்தின்
ளடங்குறு முழவே யாதி, தோற்றுகா ரண
மாம் வாக்குத் தோள்பதம் பாயு பத்தம்

போற்றுகன் மேந்தி யங்கள் புகுமிட முக
மே யாதி. 7

மனந் தசேந் திரியகத்தா மனுமித
யாம்பு யத்தே, யினையதுட் கரண மாகு
மிந்திரி யங்க ளின்றித், தனிமையாய்ப்
புறத்தெஞ் ஞான்றுஞ் சார்ந்திடா தாத
லாலே, துனினவை புலன்க டம்மிற் சுபா
சுப நாடு மீதே. 8

இதன்குணஞ் சத்து வாதி யிவற்றினாற்
றிரிபா மன்றோ, வுதயமாஞ் சத்து வத்தி
லுதாரமு மிராசை சாந்தி, முதலவுமிரசதத்
தின்முயற்சியுமுலோபங் காமங், கதமுமத்
தமத்திற் சோம்பர்களிப்பதி மயக்கமன்றே.

சத்துவங் களினாற் றோன்றுந் தரும
மே பாவமுண்டா, மத்திமங் களின லேதா
மதங்களா லிரண்டு மின்றி, யொத்தவோர்
வாணுள் வாளா வொழியுநா னென்னும்
போதன், கத்தனென் னுலகி லிங்ஙன் கழ
றுவ ரெவரு மாதோ. 10

இலகொலி யாதி வாய்ந்த விலைபவு
திகமாந்திண்ண, மலகினூலுத்தி தம்மாலக்
கமா தியுமற் றென்கப், புலன்பதி னொன்
றோ டுத்தி புனிதநூ லிவற்றுற் காணு?
முலகம தனைத்து மீதென் றுரைத்திட
நிகழு மன்றே. 11

ஈதெலா முனஞ்சத் தேயா மேகமே
வாத்து வீத, மேது கொன் னாமரூப மென்
பதா ருணியின் வாக்காம், பாதவச் சுகத
பேதம் பழமல ரிலையி லாந்தன், சாதிமற்
றொன் றொன்வேறு சாதிகல் லாதி யாலாம்.

அப்பரி சுண்மைக் காமுப் பேதமு
மடைவி னீக்குந், திப்பம ரயிக்கந் தேற்றந்
தொய்தநீக் கமதி வற்று, எப்பொருட் குறு
ப் புண்டென்ன லங்கிச மன்னாமை யாலே,
செப்புறுப் புருப்பே ராகாச் செனித்திடா
மையினிப் போதும். 13

பெயருருத் தோற்ற மேயாம் பிற
வியா தலினுண் டாமுன், னயனமற் றவற்

றக் கின்று மாயையா னிரங்கி சந்தா, னாய
ருண்மை விசும்புபோலு முண்மையந் தரந்
தன் சாதி,யியலுரு விலட்சணந்தா னிசை
ந்திடா மையினு லன்றே. 14

ஒன்றிய நாமரூப வுபாதியே தத்தை
யன்றி, யின்றுசத் தினுக்கே பேத மில்லது
விசாதியந்தா, னென்றுமுண் டென்னத்
தோன்று தெதிர்மறை யன்மையாலே,பின்
றபு விசாதி யத்தாற் பேதமெவ் வாறு
மன்றே. 15

ஏகமே வாத்தொய் தஞ்சத் தென்பது
சித்த மங்கே, மூகரி தசத்தே யாகி முன்
னின்ற தெனவன் னித்துச், சாகரத் தாழ்ந்
தோர் கண்க டமிற்கலங் குவரின் னோருண்,
மாகவ் னொன்றைக் கேட்டு மாறியின் னதி
னின் றஞ்சும். 16

இங்குயர் நிருவி கற்பத் திரயோ
கியர்க்கூங் கச்சந், தங்குமென் றுரைத்தார்
கௌடா சாரிய ருயர்சமாதிச், சங்கம தெ

ளிசோ யார்க்குந் தனிமையா மபயித் தஞ்சு,
மங்கயோ கியர்மற் றீதி னதிபய மடைவ
ரன்றே. 17

பகவற்பூச் சியநற்பாதர் பரமதிற் பசை
யி றர்க்க, விகலுறு மாத்தி மீக ரிருண்டன
ரென்றார் வேதச், சிகையினை மூகத் தோவி
த் தித்தராம் பவுத்த ரான்மா, தகையனு
மானக் கண்ணே சார்ந்துள ராயின் றென்
பார். 18

சூனியஞ் சத்தோ டொத்தோ சொன்
னின்ற ததுதா னுயோ. சூனியத் தினுக்கி
ரண்டுந் தோய்வுறு விரோதந் தன்னுற்,
சூனியத் தமத்தோ டொன்றான் சூரியன்
றமமு மாகான், சூனியஞ் சத்துந் தெவ்
வாஞ் சொன்னின்ற ததுவெவ் வாறே. 19

வானமா திகளி னும்ம வடிவங்கற் பித
மாஞ் சத்திற், சூனிய நாம ரூப மற்றெ
னிற் சுகிநீ ணு, ஊனசன் னும ரூப மற்
றெனி னிங்கென் றேது, தானிரா தார
மோகஞ் சார்ந்ததோ ரிடத்துங் காணேம்.

இருந்தது சத்தெ னுஞ்சொல் விருமை
யேற் றுவித மாகு, மொருமையேற் சொன்
னதோத லொழிகவீ துலகிற் கண்டேம், புரி
வது புரிந்தான் வாக்குப் புகன்றன னென்ப
தாதி, பரவுவா தனையுற் றேனைப் பார்த்து 21
மெய் யிருந்த தென்னும்.

காலவா தனைசேர்ந் தோனைக் கரு
தியே காலா தீதத், தேலவே யெனுமிச்
சொல்லா லீண்டுதொய் தமதுண் டென்
னேற், சாலவுங் கடாவ லோடுத் தாங்தொ
ய்த மொழியி னேதற், பாலவத் துவிதப் 22
பேச்சிற் பகரலை யிரண்டு மின்றே.

எண்டரு மலவு தோற்றம் பெயரெலா
மின்றி யாழ்ந்து, தண்டலி விருடேசின்றித்
தனித்தவோ ருண்மை நிற்கு, மண்டுறு தவ
னி யாதி யணுவரை நசித்த லாலே, விண்
டபு மெனலெவ் வாறும் மேதையிற் படு 23
மென் பாயேல்.

உலகமாத் திருந்தீர் வான முன்மதி
தனைச்சார்ந் தாங்கே, யிலகொரு நிரம்ப ரச்

சத் தென்மதி சோரா தேனே, புலமுறப் பெறுமவ் வானேற் புகலொளி யிருணீத் தெங்கே, யலதுநின் பக்கத் தாமோ வம்ப ரம் பிரத்தி யக்கம். 24

புனிதமெய்ப் பொருளு மெல்லாம் பொருந்தநிச் சயமாக் கண்டேந், தனிநிலை தனி லபாவந் தானிலை யனைய துண்டென், றுனுமுணர் வின்மை யாலே யுண்மையி னுாமு மின்று, மெனினது வேண்டே மூண்மை யிலகிநிற் றவினுற் றுனே. 25

மனமிலா நிலைக்கே சாட்சி மாத்திர மாத லாற்சத், தனைவரு மெளிது சேர வகம்விரி வுறுமுன் சாட்சி, மனநிரா குல மெவ் வாறே மாயையே விரியு முன்னந், தனிமையாஞ் சத்தவ் வாறு தானிரா குலமா மன்றே. 26

அதத்துவ மேயாய்க் காரி யத்தினு லறிவ தாமத், திதப்பொருட் சத்தி மாயை செஞ்சுடர்ச் சத்திபோலும், மதத்தது காரி

யந்தான் வருமுன முணர்தற் காகா, நிசப் பொரு ளலவச் சத்தி நெருப்புத்தன் சத்தி யாமோ. 27

உண்மையின் வேருஞ் சத்திக் குருவம தேது சொல்வா, யெண்மையிற் சூனி யத்தி னியலெனிற் சூனியந்தான், றிண்மையின் மாயை யாலே சேர்ந்ததென் றிசைத்தே முன்ன, மண்மையி னசத்துஞ் சத்து மலவி தன் னுருவென் றேசொல். 28

அசத் ததுஞ் சத்துநின்ற தன்றுமுன் றமமற் றுகு, நிசத்தினெற் றுமையா லன் றி நிற்பது தமத்துக் கில்லை, வசைத்திற மதனு லின்மை மானவே றுண்டென் றெண்ணே, மிசைத்தசித் திரிகன் சக்திக் கிருக்கைவே றென்ன லாமோ. 29

சத்தியின் பெருக்காஞ் வாழ்க்கை தழைக்குமே லதற்கு மூலஞ், சத்தியன் றுமச் செய்கை சமுருழ வாதி யாம்போற், சத்திமாத் திரத்தெவ் வாற்றுங் தனுவும்

வேற்றெண்ண மின்றுஞ், சத்திகா ரிய மேயில்லை சாற்றுதி பினமெவ் வாறும். 30

பிரமத்தோ ரிடத்த லாது பிறங்குரு தன்ன தெங்கும், வருகுட சத்தி மென்மை மண்ணினி னிகழு மாபோ, லொருபத மனைத்தா மீதி னொளிருமுப் பதமற்றுண்டு, சுருதியோ ரிடத்து மாயை தன்னிடு மென்றுஞ் சொல்லும். 31

இவ்வுல கெல்லா மோரங் கிசத்திடை யிருத்தி நிற்கேன், பவ்விய பார்த்தவென் றுன் பகவன்மற் றவனியெங்கு, மெவ்வியங் குலங்கள் பத்தாய் விகாரமு மின்றி நிற்பன், றிவ்விய னெனவே யோதுந் திகழ்மறை வியாசன் வாக்கும். 32

நிரங்கிசத் தங்கி சத்தை நிறுவியே யெங்குமென்று, வரம்பயில் வேதமோதும் வத்துவின் சத்தி மெய்யிற், றாம்பெற வெல்லாஞ் செய்யுஞ் சார்நிறஞ் சுவரின் கண்ணே, திரம்படப் பலவகைத்தாம் சித்திரஞ் செறித்த லொக்கும். 33

ஆதியின் விகாரம் வானு மதனியல் வெளியே யாகு, மாதிர மூண்டென் றுண் மை வடிவமா திரத்து மெய்து, நீதிவத் தியல்பொன் றுருமிருமைநீர் மையதுவாது, மோதிய வெளிமெய் யில்லை யும்பர்மெய் வெளியு நிற்கும். 34

அன்றியும் பிரதி யோசை யம்பர குண மவ்வோசை, யின்றிமெய் யொன்றும் வான மெதிரொலி மெய்யுங் கூடும், முன்றரு வானச் சத்தி முடித்துமெய் வானு மொன் றுப், பின்றிகழ் தரும தன்மிப் பெற்றியுந் திரிபாச் செய்யும். 35

வானியல் மெய்யிற் றங்கும் வானிடை மெய்ம்மை கொள்வர், தானுல கருந்தார்க் கிகர் தமத்தினுக் குரித்த தன்றே, மேனி லை மானத்தாலே விளங்குமற் றதுமோ கத்தி, ஞனிகழ் தருமிந் நீதி யகிலர்க்கு மடுத்த தாமே. 36

இன்னண முனஞ்சேர் வத்து வெண் ணின்மா றுறுமா லவ்வா; னுன்னுக வானுஞ்

சத்துமொன் றலச் சத்தம் புத்தி, தன்னின்
வேற் றுமையான் வாயு வாதியிற் றழைக்
குஞ் சத்தே, யென்னவம் பரந்தான்றோன்
றா தெனவரும் புத்தி பேதம். 37

திகழுமெய்ப் பொருளெங் கண்ணுஞ்
செறிதலிற் றருமி யாகும், ககனமாந் தரும
மெய்யைக் கழற்றின்வான் வடிவம் யாது,
புகல்வெளி யுருவ மென்னிற் பொய்ம்மைய
தெனத்தேர் மெய்யி, னகல்வது பொய்ம்மை
யன்றே லதுநினக் கிடையூ றாமே. 38

இலகுமே லிலக மாயைக் கிலையதா
மின்மை தோன்றற், புலமறு கனவின்
வேழ மாதிபோற் பொய்ம்மை யாமாற், குல
வலின் வியத்தி சாதி குணகுணி தேகந்
தேகி, நிலவுவான் மெய்யும் வேறா நிற்குமற்
புதமிங் கென்னே. 39

தேரியினும் பேதநெஞ்சிற் றேற்றம்
வந் திலதென் பாயேற், றிரிபிலா னையத்
தானோ தேற்றமின் மையது நீசொல், தரி
சம நிலை தியானத் தான்முனை தேல்வி சாரம்,

புரிதிமற் றெனின்மா னத்தோ டேகத்தாற் 40
பொருந்துந் தேற்றம்.

சித்திர மெய்யின் பேதந் தியானமா
திகளாற் றேறிற், சித்திர மனிசம் பொய்ம்
மை செம்பொரு ளதுபோ லாகாச், சித்தி
ரம் பொருளன் றாகித் திகழ்ந்திடு மறிந்தோ
னுக்குச், சித்திர மிலதா யென்றுஞ் செம் 41
பொரு டிகழுந் தானே.

அனையவா தனைவ ளர்ந்தாலறிஞன்வா
னிசமென் பானைத், தனிநிசபோத மில்லான்
றனையுங்கண் டதிச யிப்ப, னினையவான்
மித்தை சத்தே யிருப்பதென் றறிந்தா
லிவ்வா, றனிலமே முதல வற்றி னழிவி 42
லாப் பொருளைத் தேர்வாய்.

அழிவிலாப் பொருண்மேன் மாயை
யதினிடைவான மவ்வா, னுழிமருத் தேக
தேசக் கற்பித மாய்நின் றொல்கும், கழிதரு
பரிசம் வேக கதியிவை தரும மாங்காற்,
றிழிவின்மெய் மாயை வான மிவற்றின்மூ 43
வியல்பு மேவும்.

மருத்துள தெனல்சற் பாவு மருத்தி
டைச் சத்தை நீக்கிற், பொருட்படா மைய
து மாயை புகுமொலி வியோம நீர்மை,
யிருக்குஞ்சத் தெங்கும் வான மியைவுறு
த் தென்றிங் கவ்வா, றொருப்படு மென்றீ ரிச்
சொல் லொவ்வாமை யெவ்வா றன்றும். 44

சித்திர மூனமெங் கண்ணுஞ் செறி
வுறு தென்றே மிங்குச், சத்தமே செறியு
மென்று சாற்றினே முரணெங் கேயோ,
வத்துவைப் பிரிக்கிற் பொய்யேல் வாயுவவ்
வியத்த மாயைக் கொத்துறு மையினற்
றன்று மென்பதே னெவ்வா தென்னின்.

மாயையின் பயனிங் குண்மை வடி
வின்மை யதுசத் திக்கண், ணுயகா ரிய
த்து மொக்கு மவியத்தம் வியத்த மாகு,
மேயசத் தசத்தின் றேர்ச்சி வேண்டுமிங்
கதுவே செய்வாய், நீயசத் திடையார் பேத
நினைவொழி யதினிங் கென்னே. 46

நிலைமைதான் பிரமஞ் சிட்டம் நிழலி
வான் போல மித்தை, யலைவற விதனை

நீஞ்ஞ ளனுட்டித்து மருத்தை நீப்பா,யுலவை
யிற் றூழ்வரம் வன்னி தனையுமிப் பரிசே
யோர்வாய், தலைமைதாழ் விவற்றின் றேர்
ச்சி தாம்பிர மாண்டத் துள்ளே. 47

ஊதையிற் பதின்பங் கஃகு மொளிமரு
த்தூடு தோற்றும், பூதபஞ் சகத்தின் றார
தன்மியம் புராணங் கூறுஞ், சோதியுட்
டணர்ந்தீ மேனி சொலுமூல குணமுஞ்
சாரு, மோதஃ துண்மை யின்மை யோசை
யூ றுடையதாமே. 48

சத்தொடு மாயை வான்கா றம்முறுப்
புறுத்தீ ரூபம்,யத்தின்மெய்யதின்மற்றெல்
லா மறிவினுற் பிரித்து மெய்யை,இத்திறம்
வேறுக் கித்தீ யிலதென வழுந்திற் றெண்
ணீர், பத்திலொன் றருகி வந்த பண்பினைச்
சிந்தை செய்வாய். 49

நீரிடை யுண்மை யின்மை நிகழொலி
யூறு ரூப, நேருவ திதர தன்ம நிசகுண
மிரத மாகுஞ்,சாரிருப் பதைப்பிரிக்கிற்றண்

மித்தை யென வழுந்திற், பாரதிற் பதின்
பங்கெஞ்சி வந்தபண் பிணைச்சிந் திப்பாய்.

பூமியி னுண்மை யின்மை புகுமொலி
பரிசத்தோடு, தாமுரு விரதமூல தருமமா
ரசகு ணந்தா, னேமுறு கந்த மாகு மிவற்
றின்மெய் யிணைப்ப குப்பா, யாமதைப் பகு
க்கின் மித்தை யாய்மிஞ்சும் பூமி தானே.

அவனியிற் பதின்பங் கெஞ்சி யாங்கு
றும் பிரமாண்டத்திற்.புவனமீ ரேழு மீங்கே
பொருந்துறு முயிர்க டேக, மிவைகளின்
மெய்யை நீக்கிலிலங்கும்பொய்யாய்மற்றெல்
லாம், மவைகளீங் கிலங்கி னுந்தா மானி
வந் துறுவ தென்னே. 52

பூதபவு திகமே மாயை பொய்ம்மை
யென் றுள்ளந் தேறி, னேதுந்தீர் பொரு
ளொன் றேயா மெனுமதி மாறு தென்றும்,
பேதமாம் பூமி யாதி பிரியின்மெய் யொரு
மை யாலே, யோதந்தப் பொருட் கன்மந்தா
னுலகினவ் வாறே தோற்றும். 53

ஸாங்கியன் முதலா னோர்கள் சகப்பே
தம் பலவு கித்தா, லீங்குரைத் திடுவ ரவ்வா
றேற்குமற் றவர்க ளைய, நீங்கமெய் யொரு
மை யோரா நெறியினைப் பேதங் காணே,
னாங்களா தலினெ மக்கு நண்ணுறு மானி
யென்னே. 54

துவிதசிந் தனைமாய்ந் தாலத் துவித
சிந் தனைதான் றேறும், புவியிலத் திதிவ
லுத்த புருடனே சீவன்முத்த, னவிலிலித்
திதியைப் பார்த்த வண்டிநீ மோகந் தீர்ந்து,
தவிர்தரு பொழுது மன்னித் தற்பதந்
தனைச்சார் வாயே. 55

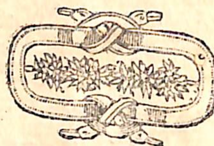
ஒன்றெனு மெய்ம்மை பொய்ம்மை
யுறுந்தமி னொருமை ஞானம், பொன்றுறு
பொழுதப்பேத புந்தியே யாமற் றன்று,
மன்றியப் பொழுது சீவ னகல்வதும் பிர
சித்தந்தா, னின்றவப் பொழுதுமோக நீக்
கின்மேற் பிறப்ப தின்றே. 56

நோயில னுய்கின் றேனு நோயனுற்
சுழன்று மூர்ச்சை, யாரெனும் பிராணன்

விட்டிங் கவன்மய லுறுனெவ் வாற்றுந்
தோய்வுறுங் கல்வி நாளுஞ் சொப்பன துயி
லிற் போயு, மாய்வுறு மறுதி வாவிவ் வகை
யறி வழிவு றுதே. 57

மானத்தால் வந்த ஞான மானமேம்
பாட்டா லன்றி, யீனமா காவே தாந்தத்
தேற்றமா மான மின்று, மானதால் வேதாந்
தத்தா மத்தொய்தப் பொருண்மாய் வாகா,
தூனகா லத்தும்பூத விவேகத்தா லுறுநன்
முத்தி. 58

இரண்டாவது
பஞ்சபூத விவேகம்
முற்றிற்று.

மூன்றாவது
பஞ்சகோச விவேகம்.

துகையிலுறும் பிரமமதைக் கோசமைந்
தின் விவேகத்தாற் குறிக்கலாமித், தகை
மையினு லங்கோசந் தனைப்பிரித்துத் தெ
ரிக்கின்றேஞ் சரீரந் தன்னி, னகமருவும்
பிராணனதற் ககமாகு மனமனதுக் ககமாங்
கத்தன், புகலதற்குட் புசிப்பானு மொன்றற்
கொன் றிதுகுகையாப் புகல லாமே. 1

தந்தைநுக ரன்னத்தாம் வீரியத்திற்
சனித்தன்னத் தாலே நீடு, மிந்தவுடம் பன்
னமய மீதான்மா வலமுன்பின் னின்மை
யாலே, முந்தையுறு பவத்தின்று மாதலி
ளிப் பவமெங்ஙன் முயன்று நேடும், பிந்தை
வரு பவத்தின்று மாதலினிங் கீட்டுகன்மம்
பேறற் றேதும். 2

யா துடலிற் பூரணமாய்ப் பெலந்தந்
திந் தியங்களைத்தா மியக்கா நிற்கு, மூதை

யது பிராணமய மிதுவான்மா வன்ருகு
முணரா வாற்ரு, லேதுடலி லகந்தையுறுங்
கிரகாதி தனின்மமதை யிசையு மிந்த, வோ
துமனே மயமான்மா வன்ருகுங் காமாதி
யுறுத லாலே. 3

மன்றசுழுத் தியிலடங்கி நனவினக
சிகைகாறு மன்னு நிற்கு, மொன்றறிவின்
சாயைபெறு மதியதுவிஞ் ஞானமய முண
ர்வா காவாங், தன்றுமந்த ரிந்திரியங் கருத்
தகா ணத்தியல்பாற் றுன்னும் பேத, நன்
றறிவு மனமதுவுந் தனித்தனியே யகம்புற
மாய் நணுகு மன்றே. 4

அறநுகரும் பொழுதெணமொன் றக
முமா யாநந்த நிழலை பண்ணு, மிறநுகர்வு
நித்திரையா வொடுங்கிடுமா னந்தமய
மீதோர் காலத், துறுதலினு லலவான்மா
விதன்விம்ப மயமாகி யொளிரா னந்த,
நிறைவெதுவா மதுவான்மா வாகுமன வரத
முமே நிகழ்வ தாலே. 5

தேகாதி துயிலாநந் தங்காறு முறு
பொருள்கள் சேத னந்தா, ஞகாவன் னிய
மொன்றுங் காண்குகிலே னென்பாயே
லவைக ளெல்லாம், வாகாக்கண் டனனிதாங்
கரிண்கிலனென் பதுமிசமா மற்றற் றேனும்,
போகாவெத் தாலவைகா ணப்படுவ வதனை
யெவன் போக்கு வானே. 6

அனுபூதி மயமதனுற் ருனுகி யேயி
ருக்கு மறியொ ணுதா, மெனலுணர்வா
னேடுணர்வும் வேறிலா மையினன்றி யில்ல
தாலன், றினிமைமுத லியவடிவா யிதாங்
கட் கவைகொடுக்கு மெவைக்குந் தன்பா,
லனையவிய னேடுவமா விலையவற்றை யளி
ப்பதுவா மயலு மின்றே. 7

௨ தருபொருள்வே றிலதேனு மவைகண்
மது ராதிகுணந் தமைநீங் காவா,லொருதனு
ரு வான்மாவு மறியவொணு தெனினுமுண
ர் வீருவை நீங்கா, புருடனிவன் சொயஞ்
சோதி யாகுவனீ தனைத்தினுமுன் பொலி

வன் மின்னு,முருவவவன் றனை மருவி யொ
ளிருமெலா மவனொளியா லுலகந் தோன்
றும். 8

அறிபடுமீ தனைத்துமெவ னுலவனை
யயலெதனு லறிய லாகு, மறிவுயர்வான்
றனையெதனுற் றெரிந்திடலா மனம்விடயத்
தாற்றல் சேரு, மறிவனவன் விடயமெலா
மவன்றனக்குப் பின்னமதா வறிவா னின்
று, மறிவுவடி யறிபடும்வத் தறிபடாவத்
தினுக்கு மயலா மன்றே. 9

போதமது தனிலுமனு பவமெவனுக்
கெவ்வாற்றும் பொருந்து றுதோ, வோது
மந்த நரவடிவா மோட்டினையெவ் வாறுநன்
னூ லுணர்த்து கிற்குஞ், சீதமுறுஞ் சிகு
வையெனக் குளதிலதோ வெனும்வசனஞ்
சிரிப்புக் காம்போல்,மேதையையா னறிந்தி
லன்மே லுணர்வுறவே வேண்டுமென விள
ம்ப லாமே. 10

உலகிலுணர் வதனைவிடிற் பிரமமது
வெனுமதியே யுண்மை ஞானம், விலகினைங்

கோசமுமிஞ்சுங் கரியுணர்வே தற்சொரு
பம் வெறும்பொய் யாகா, விலகியதோர் தா
னுளதாம் வழக்கிடப்பாற் றன்மையிற்றன்
னிடத்துங் கூற, வலகில்வழக் குளதெனி
லோ விவ்வழக்கி னெதிர்வாதி யாகும்
யாவன். 11

மயலன்றித் தனக்கின்மை யாவருக்கு
மிசையாது மற்றதாலே, செயலற்ற பொய்
வாதிக் கழிவினையே யருமறைதான் செப்
புஞ் செப்பு, மயலற்ற பிரமமில தெனவுண
ரிற் றானேயில் லாதா னுமா.லியலற்ற பிரம
மறி படுவதலத் தனக்குண்மை யெய்தப்
பார்ப்பாய். 12

இத்தகையே லெத்தகைய தெனக்கே
ட்கி னித்தகைத்தா மியல்பங் கில்லை, யித்
தகையு மத்தகையு மில்லாத பொருள்வடி
வை யிலக வோர்வா, யித்தகையிந் தியவிட
யம் பரோட்சந்தா னத்தகைய தெனலாங்
காண்பா, னித்தகையிந் தியவிடயம் பரோ
ட்சமுந்தா னலத்தானு யிருத்த லாலே. 13

வேத்தியமன் றேனுமப ரோட்சமதா தலிற்ருனுய் விளங்குவோன் ருன், சாத்திய மாம் வாய்மையறி வனந்தமெனும் பிரம வியல் தன்னி லுண்டு, பாத்தியமில் லது வாய்மை செகப்பாட்டுக் கொருகரிக்குப் பாடிங் கேதோ, வேத்தியவக் கரியாது சொ ல்லுதியப் பாடென்ற மிசையா தாமால். 14

தோக்கவுருக் களைவிடினு மருவம தாஞ் சேண்மிஞ்சித் துன்னுமா போற், றக் கனவெல் லாம்விடின்மே லெதுசேடித் தி ருக்குமது தானே தானு, மொக்கவொழிந் திடினென்று மில்லையெனி னென்றுமிலா ததுவே யோமாம், பொக்கமிலிங் குரை கணனி வேற்றுமையாம் பொய்ம்மையிலா ப் பொருளே நிற்கும். 15

அதுகொண்டே யான்மாவன் றன்றெ னவே யதத்துவா விருத்தியாலே, பொது வேத மிகழ்வதனை யிகழ்ந்துபா தேயமிதை ப் பொருளாக் கொள்ளும், மிதுவென்னும் வடிவமெது வதுவெல்லா மிகழ்வுறப்பாற் றி

கழ வொண்ணு, மெதுவிதுவாம் வடிவமல வதுவான்மா வென்றமுள தென்னலாமே.

சம்பவித்த தாம்பிரமத் துண்மைநிலை ஞானநிலை சாற்றினேனன், கும்பானு பூதி மய மதனுலென் பதுமுதலா முறைகளாலே, யிம்பரெங்கு நிறைதலினித் தியத்தினு லெ ல்லாமா மியல்பி ஞனும், பம்பலிடங் காலவ த்து வாலுமுடி வாகாதப் பரமரூபம். 17

தேசமத னுடன்காலந் திரவியமு மா யையினுற் செனித்த வாலு, மாசைமுத லா னதுசெய் யந்தமிலை யாதலின்வத் தனந்த மேயா, நாசமின்மெய் யறிவனந்த மாம்பிர மமேபொருளா நணுமதற்கே, யீசனியல் சீவனிய விருமையுபா திகளால்வந் திசையா நிற்கும். 18

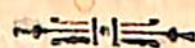
ஈசனிடைத் தாயொன்று யெப்பொ ருளு நியமனஞ்செய் திருக்குஞ் சத்தி, மாச திலா வானந்த மயமுதலெப் பொருளிடத் து மறைந்து நிற்கும், மேசரிய சத்தியது

பொருட்டரும நியமியா தென்றேவன்றே, நாசமுறுந் தம்மிற்றுந் தருமங்க ளொருமிப் பான் ஞாலந் தானே. 19

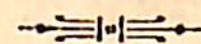
சின்னிழல்புக் கிடுதலினு லச்சத்தி சே தனம்போற் றிகழா நிற்கு, மின்னவுபா தி யின்புணர்வாற் பிரமமதே யீசனுடை யியல் பை மேவு, மன்னமய கோசமுனு முபா தி யெனிற் சீவனியல் பதுவு மாருந், தன்னை யன்மற் றவன்மகனைக் குறித்தொருவன் றுதைமூ தாதையாம் போல். 20

புத்திரன்முன் னோர்குறிப்பின் றெனி ற்றுதை மூதாதை புகல வில்லை,யத்திறனே யீசனுயிரிலச்சத்தி.கோசநினை வகலினன் றே, யித்திறனே யெவன்பிரம மூணர்வனி வன் பிரமமே.யென்ன லாந்தான், சத்திய வத் துவுக்கில்லைப்.பவமதனுன் மீண்டிவனு ஞ் சனித்தி டானே. 21

பஞ்சகோச விவேக மூற்றிற்று.

நான்காவது
துவிதவிவேகம்.

இறைவ னுலு முயிராலு மியற்றுந் து விதம் வகுத்திசைப்பாம், நிறை விவேகஞ் செயிற்சீவ னிக்கும் பந்த மேல்வெளியா, மறிக மாயை பகுதியென வண்ணல் மேலா மாயாவி, பிறிவி லவன்செய் வானென்றே பேசுஞ் சுவேதா சுவதரங்கள். 1

ஆன்மா விதுவாய் முன்னின்று னவ ன்கண் டாக்கி னுனென்றுந், தான்மா நினை வால் ஞாலமெலாந் தந்தா னென்று மிருக் கோதும், வான்மா ருதந்தீ நீர்பார்சூழ் மற் று மன்ன முடன்முறையே, யூன்மா யை யிலப் பொருளாமிவ் வுணர்வி னின் றும் வந் ததெலாம். 2

பின்னு நானே வெகுவாவேன் பிரசை யாவே னெனக்காமித், துன்னித் தவஞ்செ ய் தீன்றுனிவ் வுலகை யென்னுந் தித்திரி

தான், முன்ன மிருந்த திதுசத்தாய் மூழு
தா குவமென் றதுநோக்கி, வன்னி படைத்
தண் டசமாதி வகுத்த தென்பர் சாமகரே. 3

போறிக ணெருப்பி லெழுவனபோற்
பொலியக் கரவத் தவின்விவித, வறிவு செ
டபா வங்களுமா மென்னு மதர்வ ணச்சுரு
தி, பிறிவற் றுலகா யிருந்ததுமுன் பெய
ரோ டுருவாய்ப் பிரிந்ததுபின், னெறியுற்
றிமெற் றவைவிராட் டாதிகளிலே நிகழு
மால். 4

அவ்வி ராட்டு மனுநரர்க ளாக்கள் கர
ங்கள் பரியயங்க, ளிவ்வி தந்தான் ரெருந்த
மெறும் பீரு மெனும்வா யதநேயி, ளிவ்வி
ரூபாந் தாஞ்செய்து தேகம் புக்கா னீசனெ
ன, செவ்வி தாமம் மறைகள்சொ லுஞ் சீவ
னுவி தரித்தலி னும். 5

இடமாம் போத மிலிங்கவுட லியையும்
போத நிழலொன் றித், திடமாஞ் சீவன் ப
ரைமாயை செகஞ்செய் வலிமை யுடைத்தா
ம்போன், மடமாம் வலியு முடைத்தவனே

மயக்கு மிந்த மடமையினுற், சடமா முடலி
ன் மூழ்கியிறைத் தன்மை யொருவிச் சோ
ருவனுல். 6

இறைசெய் துவிதந் தொகுத்துரைத்
தே மேழா மனப் பிராமணந்தா, னறையு
முயிர்செய் துவிதம்வகுத் தன்ன மேழாம்
ஞானத்தோ, டுறையுந் தவத்தாற் பிதாத்தந்
தா னென்று நரர்க்குச் சுரர்க்கிரண்டா,
நிறையு மான்மாக் கொருமூன்று நியோக
மன்னம் பசுக்கொன்றே. 7

சனமாம் விரீகி யெழுவாயுந் தரிச பூர்
ண மாசங்கள், மனம்வாக் குயிருங் கிரமுமே
வயங்கே ழன்ன மென்றுணர்க, முனமோ
திறையா லிவையுருவாய் முளைத்த வெனி
னுஞ் சீவனவ்வ, யனமா நீர்மை யுஞற்றினு
னறிவாற் கரும மதனுனும். 8

ஈசன் செய்கை யுயிருணவிவ் விரண்
டோ டொருமித் துற்ஞால, நேச மகளிர்
ாதையினு னேர்ந்து பதிக்கே றுகர்வாம்

போற், பாச மாயா விருத்திமயப் பகவ னி
னைவு தங்கருவி, நீச மனத்தின் விருத்தி
யுயிர் நினைவு நுகர்வின் சாதனமே. 9

பகவா னுஞற்று மணியாதி பதார்த்த
மொருபண் பாய்நிற்க, நுகர்வான் மதிப்பல்
விருத்திகளா னுகர்ச்சி நானு விதமாகும், தக
வா மணிபெற் றவன்மகிழ்வன் சாராமை யி
ன்மற் றவனயர்வன், மிகநோக் கினுமன் ன
தின்விரத்தன் மேவா னுவகை யிடும்பையு
மே. 10

விருப்பு வெறுப்பு பேட்சையெனும்
வேறு பாடு மணிமருவுஞ், சிருட்டி யுயிரி
னுமீசன் சிருட்டி பொதுமை வடிவாகும்,
மருக்கி மனைவி மதனிமகள் மாதா வெனப்
பல் விதமாவ, வொருத்தி மாமன் முதலா
னே ருணர்வா லுருவிற் பிரிவிலளே. 11

ஆயின் ஞானம் பலபிரிவா மாகா ‘ரந்
தான் பிரிவிலதா, மேய வொருத்தி வடிவி
லுயி ரியற்றும் வியப்பின் றுமென்ன, னே

ய வொருத்தி தசைவடிவி நினைவின் வடிவி
மற்றொருத்தி, மேய தசைமே னியவளொன்
ரு மேனும் வேரு நினைவுருவி. 12

மயக்கங் கனவு மனோரதத்தால் வருசிந்
தைகளின் மனோமயமாம், வியக்கு நனவின்
மானத்தா மேய மதுவா காதெனின்மெய்,
நயக்கு மான மேயத்தா ணலின் விடயா
கிருதியாம், பயக்கும் பாடிய மும்வார்த் தி
கமுமிவ் வருத்தம் பகர்வனவாம். 13

செம்பைக் குகையின் வார்க்கவதன் றி
றமா மதுபோ லுருவாதி, பம்புஞ் சித்தம் வி
ரைந் தந்தப் பண்பாய்த் தோன்று மொளி
வெயிலுங்,கும்ப முதலி னுருவுபெறுங் கொ
ள்கை மதியும் பொருளனைத்து,மிம்பர் விள
க்கு மதனாலே யிலகும் பொருளின் வடிவா
யே. 14

மாது ருவினின் றெழுமானம் வருமம்
மான மேயமுறும், போர் து மதுமே யத்துட
னே பொருந்தி மேய நிகருருவா, மேதுவித

ஞற் கடவிடய மிரண்டா மனுரு மதியுரு வென், ருே து மனுரு மேயமதா முணர்வா லொளிரு மதியுருவே. 15

பறையு முடன்பா டெதிர்மறையாற் பந்திப் பதுயிர் மதியுருவா, முறையி னிது தான் சுகதுக்க முளதா மிலதே விலதாகும், மறையு மெனினும் புறப்பொருடான் மனு யிர் கனவிற் பந்தமுறும், நிறையுஞ் சமாதி துயின் மூர்ச்சை நோத் துறினும் விடுபடு மால். 16

தூர தேசத் துறும்புதல்வன் சுகமா யி ருப்ப வவன்றுதை, தீரப் பரவஞ் சகன்சொ ல்லாற் செத்தா னெனக்கொண் டாற்றுவ ஞற், சாரங் கவன்றுஞ் சியுமச்சொற் றுன் கே ளாமை யாரற்றுன், பாரிங் கிதனு லுயி ரையெலாம் பந்திப் பதுமா னதசெகமே. 17

பயனற் றமையிற் புறப்பொருள்கள் பௌத்த வாத மென்னினன்றும், பயனி னெ ஞ்ச வுருநேடப் பகர்வா கியமிங் குட்கொள

லாற், பயனற் றதுமாம் வாகியத்தைப் பற் றற் றெழிக்கக் கருதேமாற், பயனே விரும் பா மானங்கள் பற்று மிதுவே நிலையாகும்.

மனத்தின் றுவிதம் பந்தமெனின் மன ம தொடுங்கிற் கெடுமெதனுற், பனித்து மி யோகஞ் செயவேண்டும் பரம வுணர்வா லெ ன்கொலெனி, னனித்த மப்போ தாமெனி னு மதுபிற் பிறவா தொழிவதுதான், கனத் த பிரம வுணர்வொழிந்து கைகூ டாதென் றெுலிக்குமறை. 19

இறைவன் சிருட்டி யாந்துவித மிருப் ப வதனைப் பொய்ம்மையென, வறியிற் பிர மத் தொருமையெளி தறிதற் கொருமை வாதிகளால், வெறுமைக் காலத் ததுவொ ழிய விரோதித் துவித மிலதேனும், முறநற் குருநூன் முதவிலதா லுணர்தற் கரிதா மொருமையே. 20

அண்ண னிருமி தத்துவித மலவா தி ப்ப தாங்கருவி, யொண்ணு மதுவோ நழுவ

விதா லுறைகவேறெவ் வாறாகு மெண்ணி
ல் சீவத் துவிதமிரண் டெழினா னாலி லா
மையெண, நண்ணற் பாற்றாங் தத்துவத்தி
ன் ஞான நண்ணும் வரைநூலே. 21

சீவப் பிரம விசாரணையே செப்பு நூ
ன்மா னதசெகமா, மேவத் தகுதத் துவமு
ணரின் விடற் பாற்றதுவென் றிடுஞ்சுருதி,
மாவல் லபநூல் கற்றறிஞன் மாறி மாறித்
தான்பயிற்சித், தோவ வரிய பரம்பொரு
டேர்ந் துற்கை போற்பின் பதைவிடுக. 22

நூலைப் பயிற்சித் தறிஞன்மதி நுண்
மை மதிபெற் றவனாய்வைக், கோலை விடல்
போற் றானியங்கைக் கொண்டோ னாலை
யறவிடுகை, மேலைப் பொருடேர்ந் தந்தணனு
ம் விறலோன் பிரஞ்ஞை பெறல்வேண்டு,
மாலைத் தருமிக் கொலிகினையல் வாக்குக் க
துமிக் கிளைப்பன்றோ. 23

ஆக்க மவனே கனைத்தெரிக வயலாம்
வாக்கு களையொழிக, வாக்கை யறிஞன் மன

த்தொடுக்க வென்ப தாதி மறைதெரிக்கு
மாக்க னாலி லாமையிரு வகைதீ விரமந் த
மூமென்றே, தாக்குங் காமா திகடிவிரஞ்
சலிக்கு மனோராச் சியமந்தம். 24

போதம் பெறமெய்க் காட்சியின்முற்
புரையா மிரண்டும் விடற்பாற்றாஞ், சாதன
ங்க ளிடைச் சமையுஞ் சமாதா னமுங்கேட்
டனமதனான், மீதக் காட்சி மேலுமவை வி
டற்பாற் றரிய முத்திபெறக், காதலாதி பந்த
மொடு கலப்போன் முத்தி கலவானால். 25

சீவன்முத்தி யிதுவேண்டாஞ் சென்ம
மொழியின் யான்சுகியே, லாவதேயாம் பவ
முமுனக் கண்டருலகந் தனிற்சுகிநீ, யேவ
முறலா லழிவுவியப் பென்னும் சுவர்க்கம்
விடற்பாற்றே. வீர்வதெனுமிக் கிழிவுருவா
மிக்காமாதி கொளற்பாற்றோ. 26

உள்ள துணர்ந்துங் காமாதி, யொருங்
கே யொழிக்கின் றிலையென்னிற், கொள்
ளல் விடனா றவிருனக்குக் குறித்தபடிபோ

குதன்மேவுந், தெள்ள வொருமைப் பொரு டெரிந்தோன் சித்தப்படிபோ ருதலாமேற் றள்ளவசுசி தினிநாய்க்குந் தத்துவனுக்கும் பேதமெனே. 27

ஞானம் பெறுமுன் மனத்தீங்கா னவிவு பூண்டாய் பின்பிதுநா, ளானவகில சனநிந்தை யமைந்தா யகோகின் மதிமகிமைம, யேன முதலுக் கொப்பாத வெழிலார்மதி போய் நீவேண்டேல், மான தத்தீங் கொழிந்துலகால் வணங்கப்பெறு தி தேவனென.28

காமியாதி தீங்கோர்தல் காமாதிகள் போம்வழியாகும், சேமமுத்தி நூலிவணுஞ் செப்புமவைதேர்ந் துறச்சுகிப்பாய், காமமாதி விடற்பாற்றுட் கற்பனையின் மற்றுனியெனே, தீமையனைத்தின் வித்ததனுற் றிருமாலானி யாமென்றான். 29

விடய சிந்தை பெறுநரர்க்கவ் விடயங்களின்மேற் சங்கம்வரு, மடையுஞ் சங்கத்தாற்காம மதனுற் குரோத மதிகரிக்கு, மிடை

யுமதனுன் மிகுமோகமிகுமோகத்தா னினைவயரு, மூடனவ்வயர்வாற் புத்திமகடு மூண்டாநாச மதனுலே. 30

நிருவிகற்ப சமாதியினுண் ணினைவுமாயுமதுதானு, மருவுஞ்சவிகற் பகமதனுன் மற்றதுண்மை தெரிந்துளத்தீங், கருகியேகாந் சத்தமர்ந்தங் களவோங்காரஞ் சொலமாயு, மொருவினதுமு கனபோலு முளமுந் தொழில்விட் டிருந்திடுமே. 31

இந்தப் பதமிக் கிராகவனுக் கிசைத்தான் வசிட்டன் காண்பதிலென், றுந்துமுணர்வா லதுமனத்துக் கொழியினுயரும் பாசுகமாம், பந்தமறுநு லோர்ந்துதமிற் பன்னுட் டெளிந்தேம் வாதனையின், ஞுந்தமகன்ற மௌனமலாற் றுனுநற்கதிவே றிலையன்றே. 32

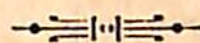
போகமளிக்குங் கருமத்தாற் புத்தியோர்காற் சலிக்குமெனி, னேகசமாதி மீண்டுடனே யிவையும் பழக்க வலிமையினுற்,

சோக மறுசஞ் சலமிலியைத் தூய்யபிரம வி
த்தென்னல்,மோகமிலிவன் பிரமமே யென்
பர் முனியாய்க் கரைகண்டோர். 33

தேரிவுந் தெரியாமையுந் தீர்ந்து தி
கழ்கே வலமே தானுகிப், பிரிவற் றிருப்
போ னவன்பிரமம் பிரமவித்துத் தானல
னுந், திரிவில் சீவன் முத்தியின்மேற் செரி
யுங் காட்டை யிதுபேறு, மிரியிற் சீவத்
துவிதமிதா லீசத்துவிதம் பகுத்துரைத்
தேம். 34

நான்காவது

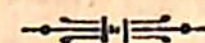
துவித விவேக முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

மகாவாக்கிய விவேகம்.

எதனிற் காண்ப னிதனே விளுவுவன்
வதுவை கொல்வன் வழக்கிடு வான்மிக
மதுர மல்லது மற்றதுந் தேருவ
னதுகொ லாம்பிரஞ் ஞானம தென்பதே.

திசைமு கேந்திர தேவர்கண் மானுட
பசுவங் கோமுத லானவற் றுள்ளுமே
யிசையு ஞானமொன் றேபர மாதலா
னசை பரம்பிரஞ் ஞானமென் பாலுமாம். 2

அறவும் பூரண மாம்பர மாற்றுமா
வுறுமிங் கேயுணர் வுக்குரித் தாமுடற்
செறியும் புத்தியின் சீர்க்கரியாய் மரீஇப்
பிறிவி லாதக மென்று பிறங்குவான். 3

உரிமைப் பூன்றமென் றேது பரம்
பொருள், பிரம மென்பதாம் பின்னுமிங்
காகின, னொருமைத் தாமென் றுணர்த்துவ
தாதலா,லருமைச் சன்மய மாகின னனரோ.

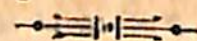
ஏகமேவாத் துவித மெனுஞ் சத்தே
யாகுநாம வுருவ மகன் றது
மாக மாதி வருமுனு மின்றுறும்
பாகு பாடிலப் பண்பது வென்பதாம். 5

வினவு வோனுட லிந்திய மேலதாய்த்
துனுமெய் வத்திங்கு தொம்பத மென்பதா
மனுநல் லொற்றுமை மற்றசி தேற்றிடுந்
தனிமை தொந்தத்தின் றுன்பெறற் பால
தே. 6

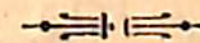
சோயம் விளங்கிய சோதிநற் காட்சியே
யயமெனுஞ் சொலி னுலுட் கொளத்தகுந்
துயர கங்கரந் தொக்கிறு வாயின்வே
றியைவ தாற்றுமா வென்றுரை செய்வதாம்.

திரிசி யம்பொய்ச் செகமுழு துக்குமோர்
பிரிவின் மெய்ம்மைப் பிரமம தென்பதா
மரிய வப்பொரு ளான்றதற் சோதியாந்
துரிய வான்ம சொரூபம தாகுமே. 8

மகாவாக்கிய விவேகம்
முற்றிற்று.

ஆறவது
சித்திர தீபம்.

சித்திர படத்திற் றவுதங்கட் டிதமுந்
திகழிலாஞ் சிதமிரஞ் சிதமென், றெத்திற
மவத்தை நால்வகை தோற்று மிணையிலாப்
பரம்பொரு ளிடத்து, மத்திரஞ் சித்தோ
டந்தரியாமி யணிதிகழ் சூத்திரான் மாவோ,
டொத்திடு விராட்டிவ் வவத்தைநால் வகை
யுமொளிருமென் றுணர்ந்திடல் வேண்டும்.

இங்குதன் னியல்பின் வெண்மைகாண்
டவுத மிணைதலி னன்னங்கட் டிதமா, மங்
குறு மசிமே னியினிலாஞ் சிதமாம் வன்னங்
க ணிறைந்திரஞ் சிதமா, மங்குநற் பரந்தன்
னியல்பினிற் சித்தா மந்தரியாமிமா யாவி,
தங்குறச் சூக்கஞ் சூத்திரான் மாவாந் தடிப்
புட லான்விராட் டாமே. 2

திரத்தினிற் பிரமன் முதற்றம்ப மீரு
ஞ் சேதனங் களுஞ்செடங் களும்வத், திர

த்திலோ வியம்போ லுத்தம வதமத் திரத்
தினு லுறைவன வாஞ்சித், திரத்தினிற்
கோட்டு மானுடர்க் குறவத் திரத்து
டைப் போலிவே ருச்சித், திரத்தினுக் கிட
வத் திரத்திஞே டுறெழ்வாய்த் திகழ்வ போற்
செயப்பட்ட வன்றே. 3

சித்திலாந் தேகி களுக்குவெவ் வேறு
சீவரொன் றிடுசெதா பாச, ரொத்துவந் தனர்
மிக் கிவர்சமுசார முறுவர்வத் திரத்துடைப்
போலி,தொத்துறு நிறங்க டமையதிட் டா
னத் துகின்மரு வியவெனச் சொலல்போற்,
புத்தியற் றவர்க ளுயிர்ச்சமு சாரம் போத
மே வியதென மதிப்பார். 4

ஓவியத் தமைந்த கிரியெழு வாய்கட்
கொண்டுகிற் போலியில் லதுபோன் மே
விய சிருட்டி மண்ணெழு வாய்க்கு வித்தை
யின் போலியு மிலதா, தாவிறன் வடிவி லிச்
சமு சாரஞ் சத்திய மாய்ப்புணர்ந் ததென,
வாவிய பிரமை யவித்தையா மிதுதான் ம
ன்னிய வித்தையான் மடியும். 5

தன்னுடைப் போலி யாகிய சீவன் ற
னையுறு பவந்தனக் கில்லை, யென்னுமெய்
யறிவே வித்தையா மிதுதா னெழில்விசா
ரத்தின்வந் தெய்தும், மின்னுறு சீவ செக
பரான் மாவை விசாரணை நிதஞ்செயல்
வேண்டு, முன்னுறு சீவ செகச்சுபா வங்க
ளொழிந்திடிற் சொருபமே மிஞ்சும். 6

புலனுரு தொழித லவற்றெழி வன்
ரும் பொய்ம்மையே யென்றிடு துணிவா
மலவெனிற் சுழுத்தி யாதியின் முயல்வற்
றடைந்திடு முயிர்பர கதியை, மலமிலா வா
ன்ம சொருபமிஞ் சுதரூன் மற்றது மெய்
யெனுந் துணிவா, மூலகுதோற் ருமை யல
வலவென்னி லுயர்வுறுமுத்தியின்ருமால்.7

நிரவிசாரத் தாம்வித்தை யேபரோட்
சந் திகழபரோட்சமு மென்ன, விருவகை
யவற்றி னுறினபரோட்ச மியம்பிய விசார
முற் றுறுமாற், பரமமுண் டென்ன வுணர்
வுறி லதுதான் பயன்றரு பரோட்சமா ஞா

னம், பிரமா னென்ன வுணர்வுறி லதுவே பிறங்கப ரோட்சமெய்ஞ் ஞானம். 8

நனியுட னெதனு லிவன்சமுசார மனைத்தையு நண்ணுரு னந்தத், தனிமைவிஞ் ஞானம் பெற்றிட ருணர்வின் றத்துவம் வகுத்துரை செய்கே, னினியகூ டத்தன் பிரமஞ்சீவேச ரெனவுஞ்சித் நீரிரு வகைத்தாம், புனிதவான் கடவம் பரமகா வானம் புனல்வெளி மேகவிண் போலும். 9

கூடத்தவச் சின்ன வானினீ ரகத்துக்க துவிமேகத்தொடு விண்மீ, னடுத்தவா னீர்வா னுமகாவானி னகத்தமர் மேகமண்டலநீ, ரிடத்தனுமேக வான்புயற் றுளியா யிருக்கு நீ ரங்கிச வடிவிற், றடத்தவாற் பிரதி விம்பமா மிதுநீர்த் தன்மையாற் கருதிடப்படுமே.

நிலைமை யாலுட லிரண்டுறை சேதனனிகழ்தரு கூடம்போ, லுலைவிலா மையாற்கூ டத்தனு மிதிலுறு மதிச்சிற் சாயை, யிலகலற்றுயிர் தரித்தலிற் சீவனும் வெம்ப

வ மிவன்சேர்வன் செலவிண்ணுறக்கட விண்ணெனக்கூடத் தன்சீவனுன்மறை வாமால்.

அனைய தேயன்னி யோன்னியாத் தியாசமா மாவியோர் கார்கூடத், தனைமறத்தலே யனுதியா கியவவி வேகமாந் தானீதே, நினைக மூலமா மவித்தை யென்றின் னதுநினைப் பொடுமறைப் பென்றும், வினையிலா னிலைத் தெரிபடா னென்பது விளம்பிய மறைப்பாகும். 12

ஞானகீ னன்மற் றறிஞனுல் வினவமெய் நானறிந் திலன்போத, மானதில் லையிங் கிலகுருதெனு வுணர்ந்தறை குவன்சொயஞ்சோதி, மேனலம் பெறுவவித்தையேதனைவிட மேவுமோ மறைப்பென்னன், மோனே யாம்பல தருக்கந்தன் னனுபவ முழுதையு மறநூறும். 13

தனதுணர்ச்சிநம் பிக்கையின் றேற்றர்க்கந் தான்மனு மையினுலே, பின்னெயங்கே மெய்ம்மை நிச்சயந்தார்க்கிகற் பிறன்

பெறவா னன்றே, மனதுரைத்திடத் தருக்
கம்வேண் டுவதெனின் வாய்த்ததென்னனு
பூதி. யனுசரித்ததாந் தருக்கஞ்செய் குதர்க்
கம்விட் டகலுதிடமாமே. 14

தன்னுணர்ச்சிதா னவித்தையா வரணத்
துந் தகவுறத் தெரிவித்தே, மன்னதானிச
வுணர்வவி ரோதியென் றறிவுறத் தருக்கிப்
பாய், சொன்ன வன்னது விரோதியே வி
யாதினுற் றுகண்மறைப் புணர்வாயோ, தி
ன்னுமா விவேகம் மதன்விரோதியாந் தூய
மேலோர்பாற்காண். 15

சுத்தி வெள்ளிபோ லவித்தையா வர
ணஞ்சேர் சோதியி லிருதேகத், தொத்த
சீவன்விட் சேபவாரோபமா மோதிதுவெனு
ங் கூற்றின், சத்தியத் தன்மை சுத்திமேவு
றும்வெள்ளி தனினிகழ் வுறுமாப்போற்,
சித்தின் மேவுறுஞ் சொயத்தன்மை பொரு
ண்மையுந் திகழும்விட் சேபத்தே. 16

நீணிறப்புறத் தோடுமுக்கோணமு நிக
ழுரு திப்பிக்கண், மானக் கூடத்த னிடத்

தசங் கானந் தமாதியு மறைவாகுந், தானவ்
விப்பியிற் கற்பிதம் வெள்ளியாந் தன்மை
போற் கூடத்த,ஞானம் சத்தி யாசவிட்சேப
முநாமெனனும் பெயர்மேவும். 17

இதுவென் னங்கிசந் தான்றெரிந்திரசத
மெனவறெனுமாப்போலத், திதிபெறுந்தனை
நாமென வெண்ணுவன் றிகழிது வொடு
வெள்ளி, மதிசெயிற்பினந் தானுநாமென்
பது மற்றத னிகர்காண்டி, பொதுமையே
சிறப்பேயென வுபயசதும் பொலிந்திலங்
கிடுமன்றே. 18

தேவதத் தன்றான் செல்பவனவ் வழி
தெரிகு வைநீதான்மற், றுவியில்வி நான்று
னென வோதுசொல் லகிலத்தின் வழக்கா
கு, மேவமற் றிடுவெள்ளி யீதிதுதுகிலென்
பதிலிது போலத், தாவிலின் னவனீயக
மென்பதிற் றுனென்ப துறத் தோன்றும்.

நாமென்கிற் பதுநா னெனற்கியல தாங்
தன்மயத் ததனுலென்,றுனென்கிற் பதே

கூடத் தனுமெனுந் தனிப்பய னெமக்கா
மாற், ருமென்கிற் பதுபுறம்ப கற்றுவ னெ
னிற் சாற்றுத லவ்வாமே, தாமெனன்கிற்
பதேசொருபமென் போர்க்கென்றுஞ் சம்
மதமேயாகும். 20

வேறு.

நாமெனன்ப தமெய்ம்மை யுஞ்சார்ப
சியாயமத்தா, லூனந் தவிரிவ்வுலகின்க
ணுடனிகழ்ச்சி, யீனம்பெறு மற்றவைக்கா
தவினீடி ருனு, மானம்பெறு மெய்ம்மையு
மன்னிய மாற்றமாமால். 21

கடந்தா னறியா தெனத்தன்மை கடா
தியான, செடந்தோன்றுறு மோவெனிற்
ரேன்றுறுஞ் சின்மயான்மா, வடர்ந்தா
தலிற்சிற்சட பேத மான்மாவின் வந்தன்,
றிடந்தோ யுயிராலதுவந்ததென் றெண்ணு
வாயே. 22

எவ்வா றுயிர் தன்னிடை மாயையா லே
யந்த தாமோ, வவ்வாறுக டாதிசடங் களு

மான வாங்கே, தவ்வா வதுவென்ப திதுந்த
மன்மை போல வெங்குஞ், செவ்வா யுறு
மாதவிற் சித்தெனச்செப்பு வாயேல். 23

அதுவோ டிதுமெய்ம்மை யிடத்துறு
மாதலாலே, யதுவோ டிதுமெய்ம்மை யன்
றுநன்மை யாதிபோலு, மதுவோ டிதுதன்
மையு மன்னிய நீயுநானெனன், றதுவாதி
யெதிர்மறை யாகுமிங் கையமின்றே. 24

அனியத்தி னெதிர்மறை தானினக் கன்
ன தோரா, னெனவத்துவிற் கற்பிதமென்
றறி யென்றனன்முன், பினமுற்றுற வெள்
ளியிதென்றிடு பெற்றிபோல, மனிமின் ன
வுமோகரொன் றென்று மதிப்பர்மாதோ.

நாதான்மிய கற்பனை யிங்குமுற் சாற்
றவித்தை, யேதாலுறு மீதிறி லன்னது
மில்லதாகு, மோதாவர ணத்திறனே டொற்
றுமை யோடுஞ் சித்தாற், கோதா மெணம்
பிராரத்த நாசங் குறித்து நிற்கும். 26

முதற்காரணங் கெட்டுங் கணங்கன்ம
மூந்துமென்பர், மதத்தார்க் கிகர் போலெம
க் கேனது வாய்த்திடாதோ, மிதத்தாந் தின
நூற்கவ ரோர்கணம் வேண்டுவாரேற், சதக்
காற்ப மயக்குரித் தாங்கணந் தானுட்கொள்
ளே. 27

பிரமாணமொன் றற்றவர் வீண்மிகப்
பேசுவார்நூ, னுரமூகம தாலுரைப் போர்க்
கரி தென்னையோ சொற், றருத்தார்க்கிக
வாதமிங் கேஙிற்கச் சொல்லு கேஞ்சிற், பரி
ணும சொயத்தகத் தொற்றுமை பற்றன்
மோகம். 28

துக்கோர்க்கயற் பாமரர் தார்க்கிகர் தா
மயக்கான், மிக்காமறை நீத்துத்தி யொன்
றுற்று மெய்ம்மறந்தார், மக்காமுன்பி ஞேர்
வொழிங் தேசிலர் வாக்கின் போலி, யுட்சே
யில ராய்த்தத்தம் பக்கத்தி யோசிப்பாரே.()

வேறு.

சாட்சிமுத லுடலந்தச் சேர்க்கையான்
மாத்தானெனு லகர்யதரு மூடர்தாமுங்,

காட்சியின்போ லியையடைந்தா ரிவர்தம்
பட்சங் காட்டிடுவான் கோ சமன்ன மயமவ்
வாறே, மாட்சிவிரோச னன் கொள்கை மா
னமென்பர் மன்னுயிர் போயிடிற் றேகமரித்
தலாலிங்,காட்சியிலாத் தேகவிலட் சணனே
யான்மா வாகு மென்ப ரவ்வுலகாயதரின்
மேலோா. 30

பிரத்தியக்ஷ மாக்கொளுநா னெனலும்
புத்தி பேசுகின்றே னெனன்முதலாம் பிர
யோகத்தாற், றிரத்துவ மில் லுடற்கய லிங்
கியமான்மாவாத் தெருட்டிடும் வாக் காதி
சண்டை செய்த தாக, வுரத்த சுருதிகள் கே
ட்டே மாதலாலே யுணர்வாகு மவைய தனு
லான் மாவேயாஞ், சிரத்தை யிரணிய கருப்
பருயி ரான் மாவா தியரினணந்தோர்ந்து நித
ஞ் செப்புவாரே. 31

நேத்திர முன் னிந்தியங்க ளகன்று மா
விநிற்கினுய் வாங் துயில் விழித்து நிற்குமா
வி,சாத்திரங்க ளாவியுயர் வென்பதாதி சாற்

றும் வகுத் தாவி மய கோசந்தன்னைத்,தோ
த்திரிப்ப ருபாசகர் நெஞ் சான்மாவென்றே
சொலுமாவிக் கில்லை புசிப் பானுந்தன்மை,
போத்துரு நெஞ் சாகுமெனக்கேட்டே நெ
ஞ்சே புருடருக்குப் பந்தமுத்தி கொடுப்ப
தாமே. 32

மனமயகோ சஞ்சுருதி புகறலாலே
மனமான்மா வெனலாம்விஞ் ஞானமான்மா,
வெனவுரைப்பர் மேற்கணிக வாதி யானோ
ரிம்மனத்தின் காரணம்விஞ் ஞான மத்தாற்,
கனதையகம் விருத்தியிதம் விருத்தி யென்
றுட் காரணமிரு வகையவற்றின் விஞ்ஞான
ந்தான், முனமுரைசெய் யகம்விருத்தி யெ
ன்ன லாகு மொழிந்தவித மெனும்விருத்தி
மனம தாமே. 33

இதம் விருத்திக் ககமெனும் டா வனை
வித்தாந்தன் னியல்புண ரா விடிர்புறம் பெ
வ்வளவுந் தோன்று,வுதய மிறப் படிக் கடியு
மகவிருத்திக் குளவதனுன் விஞ்ஞானங் க

ணிகமாகுந், திதமூறுசொப் பிரகாசந் தன்
னுற்காட்சி சேர்தலின்விஞ் ஞானமய கோச
ஞ்சீவ னதுதனக்குற் பவநாசஞ் சுகதுக் கா
தி யகிலசமு சாரமென்று கமங்களோதும்.

மின்னலொடு மேகநிமைக் கொட்டல்
போலும் விஞ்ஞானங் கணநிலையி தான்மா
வாகா, வன்னியனுக் கறிபடாதாலே பாழே
யான்மாவா மென்பர்மாத் திமிகரானோர்,
முன்னமிது விலதாயே யிருந்ததென்ன
மொழியு மறை யதனாலே ஞான ஞேய,
மென்னுமீர் வடிவுடைய வகில மோகத்திய
ன்றதென வைய மற வெண் ணற்பாற்றே.

நிராதாரப் பிரமை யிலா மையி னுண்
டான்மா நிகழ் தலிற்சூ னிபத்துக்குங் கரி
யாயன்றோ, னிரானுலெற் சொன்னிகழா
விஞ்ஞானத்துள் ளிதர மாயா னந்தமப
னுண் டென்றே,தார தலத்தி லறிதாற்பாற்
றெனன் வைதீக தரிசனமா மனு மகத்தோ
நடுவென்றிங்ஙன், வரா நிற்கு மங்கும் வெகு

வாதஞ் செய்வர் வாதியர்மா மறையுத்தி வழக்கினுலே. 36

நூக்குமநா டியிற் புகலா லந்த ராளர் சொற்பமென்ப ருரோமமா யிரங்கூற்றெப் பிற், போக்குவர வுறுவனணுக் கணுவாமின் ஞேன் புகல் சூக்கத் ததி சூக்க னதனுன்வேத, வாக்கு வெகு தாமணுவாமெனவே சொல்லும் வால நுனி கோடிபங் கிட்டதி லோர் பங்குக்,கேற்கு மிவன் சீவனெனவுணர் தற்பாற்ரு மென விதா மாமறையு மியம்பு மன்றே. 37

திகம்பரர் மத்திமமென்பர் பாதந்தொட்டுச் சிரசீரூயறிவு நிறைந்திலகலானு, நகம் பரியந் தமெனுமறை யானுஞ்சூக்க நாடிபுகலாற் சூக்கவுறுப்பாலாங்கஞ்,சுகம்புகல் போற் காங்களினுற் றூலதேகஞ் சுருங்கல்விரிவுறு முடலிற் புகு தரூனு, மகம்பயிலான் மாவுறுப்பின் வளர்வுதேய் வா லா மதனுன் மத்தி ௳மென் றறியல் வேண்டும். 38

உறுப்புடையோன் கடம் போல மாய்வன் மாய்ந்தா லுஞற்றிய தனெழிவு ஞற்ரு ததன்வாத்து, மறுப்பதெவ னதனுலே மகத்தா மான்மா மத்திமமு மணுவுமலவான மென்னக், குறிப்பறவெங் கணுநிறைந்தோனுறுப்பொன்றில் லோன் குணவேத சம்மதனு மென்று கூறிச், சிறப்பிடையும் வெகு கலகஞ் செய்வர் சித்தோ செடந்தானோ சிற் செடமோ வென்னு கின்றே. 39

பிரபாக ரருந்தார்க்கி கருமற் ருன்மாப் பேசிலசித் தாமென்ப ரம் பரம்போற், பொருளான்மா வொலி போற்றற் குணஞ் சித்தாமிப் புந்தி யெனவிருப்பு வெறுப்புடன் முயற்சி, தருமா தன்மமு மின்பதுன்பத் தோடு தற்சமுக்கா ரமுங் குணமா மன தோடான்மா,மருவாகின் றிடிற் றனதிட் டத்தா லெல்லாம் வருமதிட்ட மிற்றுயிலின் மடியுமன்றே. 40

அறிவுடைமை யாலிவன்சே தனனு மிச்சை யகிச்சை முயற்சியு முளனுந் துன்ப

மாதி, யுறுதலிற்றன் மா தருமஞ் செய்வா னுண்பா னுடலி லொரு காற் கருமத் தாலி ன் பாதி,பெறுமதுபோல் வேற்றுலகத் துட லிற் கன்ம பலத் தினு லிச்சை முதற் பிற க்கு மிங்ஙு, னிறைபவனும் போவன் வருவ னிதற்கு நிகழ்கரும காண்டமெலா மான மென்பர். 41

துயிலில சித் தானந்தமய கோ சந் தான் றுன் னுமுதற் கோச மெவர்க்கான்மாவாகும், பயிலிவனுக் கவைகுணமா மசித்தென் ளூர் ந்து பாட்டர்கள் சிற் செடமான்மா வென்பர் சித்துச், செபிரிலெழுந் தோனினைப்பாற் கருதலாமாற் செடனுகி யப் பொழுது துயி ன்றே னென்னக்,குயிறரு சாட் டியமிருதிச் செடானுபூதிக் கொள்கையன்றி யோர் போ துங்குலவுருதே. 42

சுழுத்தியிற் காண் பான் காட்சிக் கழி விலாமை சொலுமத னு லிவ னுளிமற்.றி ன்மை சேர்ந்தோ, னழுத்தமின் மின் மினி

போலா ரிரங்கி சன்று னுவதொருக் காலு மிலை யுபயரூபம், வழுத்த தனு லான் மாச் சித் துருவ மென்பர் மதியுடைய சாங்கியர் செ டாங்கி சந்தான், கொழுத்த பகுதியினு ருமுச்குணம் விகாரி கொடுப்பநுகர் வொடு கதிதான் வந்த தாமே. 43

சங்க மிலாவறி வதற்குப் பந்தமுத்தி சார்று தருன் பகுத்துணராத் தன்மையா லாம், பங்கமுறுபந் தமுத்தி நிலைப்பதற்குப் பகர்ந்தவர் போற்சாங்கியர் சிற்பகுப்புட்கொ ள்வர், மங்கலிலா பகத்தின்மே லவ்வியத்த மருவுபிர கிருதியெனச் சொல்லல் போ லத், துங்க மறை யசங்கனுஞ் சிவனென்றே சொல்லுதலா லவனசங்கன் றுணிவிதாமே.

வேறு.

சித்தின்கண் ணெழு பகுதியா லெலா ஞ் செய்னீச் சுரனென்பர்.யோகிய, ரத்தி னுடுயிர் களினையற்பா னுமெனும்பிர தான மொன்பதோ, டொத்தசேத்திரஞ் ஞர்க்கு

மே பதி யொண் குணேசனெனென் பது நலா
ரணஞ், சுத்தவந்தரி யாமி தன்னேயே சொ
ல்லுமா ரணி யகமுவப் பொடே. 45

ஈண்டும் வாதிக டத்தமுத்தியா லெதி
ரியாய் வெகு கலகமாற்றுவார், தாண்டுருவ
ணமதி திடப்படத் தக்க வாக்கிய மெடுத்
துக் காட்டுவா,ராண்டுறுங் கிலே சங்கன்மம்
பகுப் பவற்றின் வாதனை யோடு மென்று
மேத், தீண்டுருப்புமான் மேன்மை யீசனு
ஞ்சீவன் போலவன் பற்றில் சித்துமாம். 46

அன்னதாயினும் புருடமேன்மையால
வனுக்கண்டுறு நியமிப்பாந்திற, மின்னதன்
றெனிற் பந்த முத்தியு மிங்குமன்னி நில்லா
மை யேயுமா, லுன்ன நீரிவன் பயத்தினெ
ன்பவா முரையசங்கஞும் பரனுக்கின்னது
ண்,டென்னவோ து மிக்கிவனுக்கேற்கு மற
றின்மையாற் கிலே சங்கன்மாதியே. 47

சீவர்பற்றிலாத் தன்மைபெற்ற தாற்
சேர்வுறுர் கிலே சாதியென்னினு, மாவி

வேகமற் றமையினன்னது மன்னுமென்ன
மூன் சொன்னதெண்ணுவாய், தாவிலிச்
சையுங் கிரியைஞானமுந் தன்மையீசனுக்
கென்னத்தேருவா, ரேவுபற்றிலான் றனக்
கெவ்வாறுறு மியக்குந் தன்மையென் றிடுதே
ருக்கரே. 48

புருடமேன்மைதா னிவனுக்குக்குணப்
பொலிவினாலுள தல்லதில்லையே, யெரி
மெய்க்காமன்சத் தியசங்கற்பனே யென்ப
தாதிய சுருதிசொல்லுமே, பரன்மெய்ஞ்
ஞானமா தியவுளோனெனிற் படைப்பெ
நாளுமே பயிலவேண்டுமோ, விரண்யகர்ப்
பனே யீசனுருமற் றிலிங்கதேகத்தோ டிண
ங்கி நிற்பனே. 49

அவன்மகான்மிய மதிவிசாலமா யழ
குறும்பிரா மணம்புகன்றிடும், மிவனிலிங்க
முண் டெனினுஞ்சீவனு மியல்பின்றுங்கரு
மா தியின்மையாற், கவினுந்தூலமெய் விட்
டிலிங்கமெய் காணநிற்பதெங் கண்ணு

மில்லையாற்,றவிர்கிலாதவை ராசமெய்யிறை
தலைமுகாதிமற் றெங்குமேயுளான். 50

சென்னியாயிர மெங்குஞ்சட்சுவே சேர்ந்துளானெனு மொழிவினாவினே, மென்னவோதுவார் விசுவரூபமே யென்று மெண்ணுவோ ரிங்ஙனெங்கணுங், தன்னுறுங்கரங் காலெனிற்புழுத் தொடக்கமும் பரனாகுமாதலான்,மன்னுநான்முகன் றேவ தேவனா மற்றையோரலர் மனுடராகுமே.

புத்திரப்பொருட் டவனையெண்ணு வோர் புகல்வரிங்ஙனம் பிரசைநாதனே, யித்தலப்பிர சைகளையாக்கின னென்ப தாதிவாக் கியமுங்காட்டுவார், மெத்து பங் கயன் வேதனென்பவன் விண்டுநாபியின் வந்துளானதாற், கத்தன்விண்டுவே யென்ப ரிங்குபாகவதரென்னவே கருது சீவரே. 52

சிவன்றன்பாதமே காணச்சார்ங்கிதான் றிடமழிந்துளானாதலாற்சிவன், புவனதே வன்மா லல்லவென்பர்காண் புனிதவாகம

மானிச்சைவரே, தவறின் முப்புரந் தன்னை வென்றிடத் தாணுவிக்கினே சனைவணங்கி னான், கவுரிசேயனே கடவுளென்பர்கள்
காணபத்திய மதத்தன்பாளரே. 53

இப்படித்தத் தம்பக்கத்தேனை யரியை யுமானத் தான் வேறுவேறதா, வொப்பின் மந்திரா ருத்தவாதகற் பாதியொண்டிமிக் குவைசெய்வார்களாற், செப்பினந்தரி யாமி யையுமுதற் செறிவர்தாவராந் தேசவாதிகள், கொப்புமேவர செருக்குவேயெலாங் குலத் தின்றெய்வமாய்க் குறித்தல்காண்டலின்.

வேறு.

உண்மை நிச்சய விருப்பினா லொண் ணியா யத்தோ, டண்மி யாகம விசாரமே யாற்றிடு மவர்க்குத், திண்மை யாகிய பிரதி பத்தியொன்றே சேரும், வண்மையன் னதுமிங்கு தோன்றுறவகுத் துரைப்பாம்.

மாயை யைப்பிரகிருதியென்றேமதி த்திடுக, மாயை பெற்றுளான் றன்னையு

மகேசனு மென்றே யாயவி னவன்றன
தவயவங்க ளே யாகி, யேயனு லங்க ளி
யாவையு நிறைந்ததா யிருக்கும். 56

என்னுமா மறைக் கேற்பவே யீசனிர்
ணயந்தான், றுன்ன னீதியா மாகவே முரா
ண து தொலையு, மன்னு தாவராந் தேசவா
தியர்க் கிந்த மாயை, தன்னுருத் தமந்தாபநீ
யமதுரை தருமால். 57

அனுபவம் பிரமாண மென்றறிவிக்
கும் வேதம்,பினுமதாஞ் செடமோக ரூபமு
மெனப்பேசு, மினியபாலகோ பாந்தத்து
மிலகுறு தலினுற், பனுமதற் குள தனந்த
நீர்மையு மெனப்பகரும். 58

அறிவிலாக் கடமாதிய வுருச்சடமன்
றோ, பொறிமழுங் கிடமுலகர் மோகம
தெனப்புகல்வர், செறியுமிவ் வகையுலகர்
தந்திட் டியாவிதுதா, னுறையு மியாவர்க்கு
மனுபவமா வுளதாகும். 59

உத்தி திட்டியான் மற்றநிர்வாச்சிய
மொண்டா, தித்தலத் தசத்தெனு மறையா

லசத்திராது, தத்தவிர்தலாற் சத்தலத்தாழ
நீங்குதலான், வித்தை நோக்கினுற் றுச்சமா
மேவுறுமையினே. 60

சுருதியுத்தியோ லெகுடைத்தொந்த
ஞானத்தான்,மருவுதுச் சமோடநீர் வசனீய
ம்வாத்தவமென், றொருமுப்பே தமாமாயை
யென்றுணர் வுறற்பாற்றும், வருமிதற்
குண்மையின்மை யுங்காட்டுறுமாயை. 61

விரிவினுற்குவி வாலுமோ வியப்படம்
போலுந், தெரிபடாமையாற் சித்தைவிட்
டில் சுதந்தரையா, மரியசங்க மிலான்றனே
யனியமாக்குதலின், வரிசைசார் சுதந்தரையு
மவ்வண்ண மாமாயை. 62

மாயையீதுதான் கூடத்தவசங்க வான்
மாவை, மேயசாட்டிய மாக்குஞ்சீ வேசனை
வெறுஞ்சிற், சாயையாகவும் வகுக்குங்கூட
டத்தனைச்சாரா, தோயுமிச் சகமுதலெலாமு
ஞற்றுறுமன்றே. 63

செயற்கருஞ் செயலு ஞற்றுறுமாயை
யிற்செறியும், வியப்பென்னி ரிடைநெகிழ்

ச்சி யக்கினியின் கண்வெம்மை,பயக்குமண் டனிற்றிண்மை போன்மாயை யிற்பயிலு, நயக்குமச் செயலொன்றினை னண்ணிய தன் றும். 64

உலகர்முன்னில யவன்றனை யுணர்வு றுமட்டு, மிலகுநெஞ் சிடைவியப்பு மேற் பொய்யெனவிறுமா, லுலகமெய் யெனும் வாதியாற் சோத்திய மொளிரு, மிலகுரு திவணிருத் தலின்மாயை யவ்வியல்பாய். 65

வேறு.

சோத்தியமீது முண்டேனுறு சோத் தியஞ் சோத்திய மேற்பெறுமாற், சோத் தியமாற்றுவ தல்லதுமீண்டெதிர்ச் சோத் திய மாற்றவொணு, சோத்தியரூபமதோடு வியப்பே தொக்குடை மாயையிதன், சோத் திய மோய்வழி நேடுகமுயல்வாற்று களறு மதியுடையோர். 66

மாயையினீர்மை மதிப்பது வேதகை யென்னின்மதித் திடுவாய், மாயையிலக்

கண ஞாலவிளக்கமதென்று மதிக்கொளு வாய், மாயையிதென்ன வுரைப்பரிதாகி வயங்கும் வெளிப்படவே, மாயையிதன் றிந் திரசாலாதியின்வையமி நாட்புகலும்.

ஈதுலகும் வெளியாகி யிலங்குமிதென் னவுரைப்பரிதா, மாதலினுன் மாயாமயமூல கென்றறிவாயோ ரமறத், தீதிதினிகிலபண் டிதரெனுமறியச் செப்பமுயன்றிடினே வோதுறுமன் னேருடைமுன் போர்புடை யொளிதரு மஞ்ஞானம். 68

தேகமொடிந்திரி யாதியவீரிய சென் னியமான வெனே, வாகமதற் கறிவான தெவ்வாறெனி னதனுத் தரமென்னே,பாகு றுவீரிய வியல்பிது வெனினப் பண்பறிதி றநீயென், போகுதலாற் பயனற்றதுடன் பாடெதிர் மறையும்போமே. 69

நின்றிடுமி தனியல்பாகியதெவளவு ரி கழ்தா வறிகில்லே,னென்றிடலே மூடிவின் கணினக் குறைவிடமதெனுஞ்சாணு, நன்

றறிவா ளர்களென் றுரைபெரியோர் நாட்
டியவதனாலே, யொன்றிய விதனியல்பிந்
திரசால மென்றோது றுவார்மிகவே. 70

கற்பவசித்திடு வீரியமறியுங் கைதலை
பதமேவும், பற்பலவங்குர மாமுறைசிசு
வெவ்வன சரைபல பிணியா, முற்படல்
கண்டிடு முண்டிடுவினவுறு மோக்கும்வரும்
போகு, மற்புத விதனினும் வேறுறுவிந்திர
சாலமெனும்போலும். 71

உடலதுபோல் வடவிதையி னதிடை
யு மோர்ந்துற நோக்கு தியால், வடவிதை
தானெங்கே மரமெங்கே மாயையி தென்
றுணர்வாய்,தடமுறு மூகத் தபிமானம் புனை
தார்க்கிகர் முதலோரைத், திடமுறு மரிட
மி சிரன்முதலோர்கண் டனையுழிதெண்டித்
தார். 72

எண்ணவொணாப் பொருளவைக டரு
க்கத்திடையி லணைக்கவொணா, வெண்ண
வொணாமனதாலு மிவ்வுலகத் தியல்வடிவதுவ

ன்றோ, வெண்ணவொணா வியல்வல்ல பகா
ரணமென்றறி மாயையதே, யெண்ண
வொணாத் துயிறனினைக் காரணமெய்துறு
மறிதரவே. 73

சாக்கிர சொப்பன வுலகதிலீனந் தரு
விதை யிடைபோலாந், தாக்குறு மதுகொடு
முழுதுல கதின்வாதனையவ ணிலைமேவும்,
வீக்குறு புத்தியின் வாதனைகளிலே விம்பித்
திடுஞானம், போக்குறு புயல்விண் ணென
மிளிராச் சிற்போலி கொளப்படுமால் 74

சித்ததுசாயையை யார் விதையன்ன
துநீயுருவா யெழுமாற், புத்தியிலே சிற்சா
யை மிளிர்ந்துபொலிந் திடுமாயையதே.மித்
தையதாச் சீவேசரையாக்கு மெனச்சொலும்
வேதமெலாந், தத்துறுபுயல்விண் சலவிண்
போல வர்தழுவி யிருந்திடுவார். 75

மேகநிகர்த் துறுமாயை யமேகமிடைந்
திடுபனிநீர்போ,லாகிடுமதிவா தனை பனிநீர்
விண் ணனவாஞ் சிற்சாயை, மோகமுறுச்

சின்னிழன் மாயோன்மறைமொழியு மகேச
னென, வேகனெருங் குணாரந்தரியாமியி
வைக்கவனே நிபமாம். 76

துயிலுறுமானந் தமயனேயாரம் பித்
துச்சுருதிதனி, னியலிவனே சருவேச னெ
னச் சொலுமிவன் மறைபுகலீச, னயமுறு
முழுதுணர் வாதிகளவனண் ணுவெனநவில
வொணு,தயைமறை பொருளய மலமா யை
யிலே தங்கு மெலா மதனுல். 77

இன்னவனுக்கியதா மூலகினேவே ரூக்
கவெவர்க்குமரி, தன்ன தனுற்சருவேச னெ
னச் சொலு மாரணமங்ககில, மன்னுயிர்
மதிகளின் வாசனேசெறியுமவற் றெுடிவ்
வகிலமுமே, மின்னுற வுணர்தலினுன் முழு
துணர்வுள னென்றும் விளம்புறுமே. 78

வாதனேகாட்சி யலாமையின் முழு
துணர்வுடைமை மதிக்கவொணு, போத
மனேத்தினு மன்னது காணுபுவாதனேபுக
றிடுவாய், மேதைமயப் பிரதானமெனுங்

கோசங்களின் வேற்றினுமே, யாதியுணின்
று நடாத்துவ தாதலி னுமந் தரியாமி. 79

புத்தியினின் றதனகமாய் மதியாற்
புலன்மருவான் மதியின், மெத்துருவா
யதையுள்ளி னடாத்துவ னெனமறை மிக
வோது, மொத்துறு தந்துபடத்தின் முதற்
காரணயா யுறைவதுபோல், வத்துமுதற்
காரணமா தலி னிவன் மன்னுவனெங்கணு
மே. 80

படமதனினுநூலந் தநூலினும் பஞ்
சந்தரமாகு, மிடமெதிலா மந்தரவி சிராந்தி
யவ்விடமனுமானிப்பாந் திடதுவிதிரி யந்
தரகட் சங்களின் றெரிசன மதிலிவனுள்,
ளூடையனறிபடு கிலனத னுன்மறை யுத்தி
களாற் றுணிவாம். 81

படவடிவாய் மன்னுதலா னூலது படி
வம் படமாபோல், வடிவமெலா மாய்மனலா
லிவன துவடிவமெலாமாகும்,மிடையறு நூல
தி குவி வுடன்விரி வொடியங் குதலாலியை

யு, மூடன்மருவும் படமீது சுதந்தரமொன் 82
றுமுறுதாமால்.

இன்னண மந்தரி யாமியெவா றெவ
ணெவ்வா தனையாலே, பின்னம தாகுவ
னவ்வா றடனே பேருமைய மிலை, மன்
னுயி ரிருதயத் தீசனருச்சுன மன்னுவனெந்
திரமேற், றன்னுறு மூயிர் முழுதையுமா
யையினாற் சுற்றுதல் செய்விப்பான். 83

மன்னுயிர் விஞ்ஞா னமயர்க ளிவர்கள்
மனக்கமலத் துறைவ, ரன்னவர்களின் மூற்
காரண விறையங் காகுவன் வேற்றுமை
தான்; மின்னுடன் முதலிய பஞ்சர மெந்
திரமேற்றுன லபிமானஞ், சொன்ன னன்
விதிகள் விலக்குக ளின்னமை சுற்றுதலா
மன்றே. 84

அண்ணறன் மாயாசத்தியினால் விஞ்
ஞான மயாகாரத் துருவாகவும், நண்ணடை
வடிவமதாகவும் வேற்றுமை நண்ணுவ னதி
சுழல்வா, மூண்ணனி மேவி நடாத்துவ

னெனலுக் கோத் திதுபொரு ளென்னு.
மண்ணெழுவா யெங்கணு மிதுநீ திகொளத் 85
தரு மதியாலே.

தருமமு மிதுவென வறிவேனதனிற்
சார்நடை யிலையெற்கு, மருவுறும தன்மமு
மிதுவென வறிவேன் வரவிலையொழி
வசனி, லிருதய நிலைபெறு தேவனெனப்
படு மெவனோ வெம்முறையா, லருளினிலா
ட்டுவ னம் முறையேயா டிடுகின்றேனால்.

வேறு.

நரன்றன் செயலாற்பய னின்றென்று
நவிலே லீச, னரன்றன் செயலி னுருவாய்
நண்ணலா லிவ்வறிவாற். பரன்றன் செய
லெத்தினமும் பாருதாகு மனைய, பரன்ற
னுணர்வாற் றனக்குப் பற்றிலுணர்வு 87
பயிலும்.

அதனான்முத்தி யாமென் றறையுஞ்
சுருதி மிருதி, யிதமாஞ் சுருதி மிருதி
யென்ன தாஞ்ஞை யெனவே, திதனா

மீசன் சொற்றான் செப்புமாஞ்ஞை பயமே, யுதவாகிற்கு மிந்தப் பயத்தி னெனவே யோதும். 88

இந்தச் சருவே சன்றனியல் பந்தரியாமியின, தந்தவியல் பின்வேறுமக்க ரமெனு மிவன்ற, னுந்துமிகு சாசன மென்றுரைக்குஞ் சுருதியுயிருள், வந்து புகுசாத்தனிவ னென்றுஞ் சுருதி வழங்கும். 89

ஆக்கலழித் தலாலே யகில யோனி யிவனுந், தாக்கும் பிறப் போடிறப் புத்தயக் கங்காதலாகும், வாய்க்கச் செய்வன் றன்னுண்மருவுஞ் சகத்தை யெல்லாம், வீக்கு மூயிர்க்கன் மத்தால் விரிந்தபடமொப்பாயே. 90

தன்னுள கிலங்க ரப்பான் சாற்றக்கன மவொழிவா,வின்னுங் குவிந்த படம் போலிரவு பகலுஞ் சுழுத்தி, மின்னு நனவுமிமைத் தல் விழித்தல் சும்மாவிருத்தல், பின்னுமனக்கற்பனை போற் பிறப்போ டிறப்புமாமே.()

தோற்றங்காரத் தற்சத்தித் தொடர்ச்சி யேதுவாலே யற்றுமா ரம்பத்தோ டான பரிணுமாதி, யேற்றசோத்தியங்கட் கீண்டு பொருந்த மின்றஞ், சாற்றுஞ் சடவொற் றுமையமு சடங்கட் கீசன்முதலாம். 92

ஆந்த சித்தின்போலி யங்கி சத்தாற் சீவர்க், கோங்கு முதலாந் தமத்தி னுயர் வாற் சேத்திரங்கட், கீங்குசித்தி னுயர்வா லேனையருக்கும் பரனே, பாங்கின்மூல மா வான் பாவனை யெழு வாயால். 93

எனவார்த்திகக் கார ரெவைக்கும் பரமான்மாவே, பினியவேது வீச னுகா னென் றுரொனிற்கே, ளனியொனியாத் யாசமா விக்கறிவுக்கும் போற், சொனவீசனுக்கு மதற்குஞ் சுரேசுரர் சொற்றனரே. 94

அனந்த ஞான மெய்ம்மையதின் வான் வாயு வன்னி, வனந்தலம் பைங்கூழுண் வடிவம் வந்தவெனு மோத், துனுந் தன்னுணர் வின்மை யினங்கொளிரும் பிரமசிபமாய்க்,

னந்தங் கீசன் மெய்யாங் காண்டி தமி
லாரோபம். 95

தமிலா ரோப மன்னஞ் சார்ந்த படங்
சட்டி தமா, யமையு மதுபோன் மயலால
யிக்கமாகும் புயல்விண், விமலமா விண்மூடர்
வேறு காணாது போற், சுமடர் பிரமேசர்க்
குந் தோன்ற வொருமை காண்பார். 96

வேறு.

உபக்கிரமமாதி லிங்கங்களாற் றூற்ப
ரிய வொண் விசாரத்தினாலே, விபுதது வ
மெனும் பரம சங்கமாயாவி செயன்மேவுவா
ணிவன் மகேசன், சுபப்பிய்த மெய்யறிவண
ந்த மெனவே மறை துவக்கியுபசங்கரிக்கு
மபத் தமறு வாக்கு கடிரும்பு மெதினத
னுல சங்கமென்று ணிவாகுமே. 97

மாயாவி விப்வ மதையாக் குவான
திலனியன் மாயையாலார்ப் புண்ணுவானே
யாமலென வேறு சுருதி சொலும தனினு
லுண்டாக்கு வோனி றைவனும், வீயாத

வாநந்த மயவீச னுகுமிவன் வெகுவாகுவோ
மெனப்பார்த், தேயாத துயில் கனவதா மு
றைமை போலவே யிரணியகருப்ப வடிவாம்.

இந்தவுல காதலிரு வகைசுருதி யுடை
மையா லியலாகவேனு மொன்ருய், வந்த
தென வேனுமறை முறையுணர்தல் வேண்
டுமிரு வகைமையினை யுங்கண்டனங், தந்
திருவு ளோன்சுக்க தேகனெனு நாமனே
சகல வுயிர்மிக்குருவனு. மெந்தெவையு நா
னெனலி னிச்சைஞானங் கிரியையேயும்
வல்லப னுகுமே. 99

புலருமுனு மிரவின்முற் பொழுது
மிரு திருளினுட்புகு முலகமென்ன மறை
வா, யிலகுமிது கட்டிதப்பட மசிதனு விலா
ஞ்சிதமாதலென விறையுருப், பலவிலிங்
காகார மதினிலாஞ்சித முறும்பயிர்சாக சாத
மேனும், விலகலற் றெங்குமுளை யாதல்
போல் விமலமாய் மிருதுவிச் சகமுளையு
மாம். 100

ஆதபத்திலகுலகும் வன்னநிறை பட முழுதிர் வாம்பயிரு மெனநிகழுரு, வேத மில்விராட்டாகு மிதைவிசுவரூபமே யெனு மத்தியாய மதுவுஞ், சாதபவுருடசூத்த மும் புகலு மயனுதிதம்பாந்த மான வெல்லாந், தீதகலு மிவ்விறைவனுடை யவயவங்க ளாய்த்திகழு மெனமொழிவர் பெரியோர்

ஈசசூத்தி ரவிராட்ட யன்விண்டு சிவ னிந்த்ர னெரியும்விக் கினபைரவர், மாசின் மயி ராலமொடு மாரிராக்கதர்யட்சர் வரு ணங்கண் மிருகபக்கி, வீசுதரு யவமாதி யப்புசிலை மண்காட்ட மிளிர்வாச்சி யாதி யெல்லா, நேசமுட னிறைவடிவ மென்று பூசிக்கலாய் நிகழ்பய னளிப்பதாமே. 102

அவ்வண்ண றனையெந்த முறைமை யாற் பூசிப்ப ரந்தமுறை பயனையடைவார், பொய்வண்ண மற்றபூச் சியபூசை யின்றே டர் பிற்போதுபய னுயர்வு தாழ்வா, மெய் வண்ண முத்திதான் பிரமதத் துவஞான

மேவினல துண்டாகுமோ, தவ்வலறு தன் னனவையன்றியேதற்கனவுதவிருமோயிது போலவே. 103

ஈசசீவாதியுரு வாகியறிவறி யாமை யென்னும் வடிவாஞ்செகமெலா, மாசிலா வத்துவித மாம்பிரமதத்துவ மதன்கனே கனவாகுமே, மாசிலானந்தமய விஞ்ஞான மயராகு மற்றீசசீவரென்போர், நீசமாமா யை யாலிவர்கள் கற்பிதர்களாநேர்ந்த தவ ரான் முழுதுமே. 104

நோக்கமுதற்பிரவேசம் வரையுறசிரு ட்டிதானு வலிறைவனுற் செய்ததாஞ், சாக் கிரமதாதிரு வாணம்வரையான சமுசார முயிர்செய்ததாகுந், தாக்கரு மசங்கமத்துவி விதமாகியபிரம தத்துவந்தனையுணர் கிலார், வீக்குமாமோகமய மானசீவேசர்பால் வீண் கலகமேசெய்குவார். 105

தத்துவ நனிட்டையரை யாங்கண்டு சந்த தமுஞ் சந்தோடமிக்காருவேஞ், சித்த

கிலே பெற்றிலரை நோக்கின் மிக்கய ருவே ந்தியக்கினர்களொடு பேசிலேஞ், செத்தை யர்ச் சகராதி யோகர்கடை யீசன் மயறுன் னி நின்றுள ராகுமாற்,பித்தனு லகா யதன் முதற் சாங்கி யாந்த முயிர்ப்பி ரமையினை மேவி னர்களாம். 106

அத்து விதமாம் பிரமவத்து தெரியாத போதனைவர்களுமே பிராந்தர், முத்தியவர் கட்கேதுமற் றின்ப மிங்கேது முதன்மைய தமத் தன்மைதான், பத்தி வருமெனின் வருக வதுகொடெனை சொப்பனம் பற்றி வருமுலகினுேடு, மெய்த்துவரு பிச்சையொ டுனைவையுற் றவரென்று மேய்வுரு ராகு மன்றே. 107

அத்தகையின் முத்தியை நயந்தவர்கள் சிவேசாது விவாதங்களின்மதி, வைத்திடு தல் செய்கையல பிரமதத்துவ நாடிமதி செய்ய வேண்டுமென்றே, தத்துவ வுணர்ச்சி யவை தந்திடுவதேற் பூர்வ பட்சமாச் சாருவ

தலா, வித்துணையினு லவசனுகியவைகளின் மூழ்கி விடருரு தொழிதிநீயே. 108

சாங்கிய மசங்கமொடு சித்துவிபுசீவ னெனுந்தானவா றீசனுமெனத், தூங்கியோ கஞ் சொலுந் தத்துவப் பொருளவர்கள் சுத்தரா மென்னினீகே, டீங்கிறத்துவ மத னிரண்டு பொருள்களு நமதுசித்தாந்த மதனை மருவா, வோங்குமொரு மைப்போத முண்டாக வப்பட்ச மோர் புடையுடன்பா டதாம். 109

ஆதியறு மாயையான் மோகமுற்றவர் சிவனகரும் விலட்சண ரெனப், போத முறுவா ரதனைகனிமாற்ற வவைகளிற் போது சோதனைசெய்வதா, மாதலாலே யிவ னுரித்தான திட்டாந்தமழுகுறமுனம் புகன் றேங், கோதறு கடாகாயமாவான மம்பு வெளிகொண் மூவின் வடிவமாமே. 110

செலவிறைடு மேகவிண்செல மேக சேர்க்கையொடு சேர்ந்தனவவற்றி னிலே

யாக், குல்வுகடவானு மாவானு நிருமலமா மிக்கொள்கை யானந்தமயனு, மிலகுவிஞ் ஞான மயனென்பவனு மாயைமதியின் வசர்க ளாமிவர்களி, னிலயமுறுகூடத்த னொடு பிரமமென்பதுவு நிருமலம தென்ன லாமே. 111

இப்பக்கவுபயோக மாதலாற் சாங்கியமு மெழில் யோகமுங் கொள்வதேற், றப்புற்ற வுடலன்ன மயபக்க மாதலாற் ருஞகவுட் கோடியா, லெய்ப்பற்றவான்மபே தத்தினே டுலகுண்மை யீசனயலெனு மும்மையு, மெய்ப்பட விடுக்கினப்பொழுது சாங்கிய யோகம் வேதாந்தக்கோட்பாடதாம். 112

சங்கமிலி சீவனெனன் மாத்திரையி னுற் சொல் கிருதார்த்தனு னென்னினக் காற், கொங்குகமழ் மாலைசந்தனமாதி மெய்ம்மை யெனல் கொண்டுகிருதார்த்த னுவாய், தொங்கலெழு வாய்க்குண்மை நேடவரிதது போலச் சொற்ற வான்மாத்

தனக்குஞ், சங்கமிலையென்ன வரிதாம்பண்பி பண்பாய்த் தயங்கு சகவீசர்பாலே. 113

பிரகிருதி முன்போல் விரைந்து சங் கத்திற் பிணித்திடுமெவாறீசனு, மிருமை பெறுமினையனை யொடுக்கிடுவ னுதலாலிவ னுக்கு முத்தியேதோ, தாமில விவேகமே சங்கமொடு நியமமுஞ் சருவதெனி னக்காலை யே, மருளதுறு சாங்கியனைவந்து மாயாவா தம் வலிமையி னினைந்ததாமே. 114

பந்தமுத்திக ணிலைமையாக வான்மாப் பன்மை பாங்கிற்கொளப்பாற் றெனின், விந்தைபெறு மாயை நிலைமையது தாவல்ல தாம் வேண்டுவலமாதலாலே, யுந்துதல்செய் கூடாமை கூட்டுவிப்பே னென்ற லொவ் வாமை கண்டிலைகொலோ, வெந்துயர்செய் பந்தமொடு முத்தியது மெய்ம்மையெனன் மெய்ம் மறைசகித்திடாதே. 115

நாசமிலையுற்பத்தி யில்லை பெத்தனு மில்லை, நண்ணு சாதகனுமில்லை, யேசறு

முமுட்சு விலையில்லை முத்தனு மென்பதிது
மெய்ம்மை மாயையென்னுங், காசதறு காம
தேனுவினுக் கிரண்டுண்டு கன்றுசீவேசராகு
நேசமுறு படிதுவிதமே பருகு முண்மை
யா கின்றதத் துவிதமேயாம். 116

கூடத்தபிரம வேற்றுமை நாமமாத்தி
ரங் கொண்டதல தேதுமில்லைக், கேடற்ற
கடவானு மாவானு மெங்கணுங் கிட்டுமோ
வேற்றுமையினை, யீடற்றவத்துவித மெது
சிருட்டி யின்முனமிருந்த ததுவேயின்று
மேல், வீடுற்றபோது முறுமாயை செனம
னவரையும் வீணுமயக்குமன்றே. 117

வேறு.

இவ்வாறுரை செயுமவரு மவித்தையி
ணிங்கு மயங்கினரென்னெண்ணி, னெவ்
வாருமுன மவ்வாறிவர்கட்கிங்கு மயங்குத
லெய்தாவா, லொவ்வா விகபரமுறு சமுசார
மொருங்குளதாமெனு மதனாலே, தவ்வா
வொருமை யிலங்கில திலையென்று ணறி
விலர் துணிவாமன்றே. 118

ஞானிக ணிச்சய மிதனினும் வேரு
நன்கறியப்படு மேதத்தம், பாணிக ணிச்ச
ய வணம்வன் பவமுளன் பவமிலி நானென
நினைவாராற், ருனொருமைய தபரோக்கம
தன் றெணினன் றறிவாய் நிகழ்தவினாலே,
மேணிகிலமுமில கிலதெணி ணிருமைதான்
மிளிர்தரு மோமுழு வதுமென்னே. 119

திசைமாத் திரமத னாலில குதருன் றிக
ழிருமைக்குஞ் சமமாகு, மிசையா மிதனாற்
றுவிதம தெனவத் துவிதமு மேவுவ தாகா
தோ, நசைசே ரொருமைய திருமைய லரி
தின் ஞானம துறினது நணுமோதா, ணிசை
வா மறிவில குதலவி ரோதியிவ் விருமை த
ணக்கதி னொப்பன்றே. 120

இத்தகையேற் கேடுவிதம் வெறும்
பொய் யேமாயா மயமதனாலே, யத்தகையா
லத்துவித மெய்சேடித் தமர்தவினா லிலகா
நிற்குஞ், சித்தமதா லெனவொண்ணா வடிவி
ணிற் செகமுழுதுஞ் செறிபொய் யேயென்,

ருெத்தெணி வாத்தவ வத்துவிதந்தனை யொளிபெற விஞ்சச் செயல்வேண்டும். 121

பின்னரு மிருமைய துண்மைய தாகப் பிறழ்தரு மெனினீ மேன்மேலு, மின்னமு முயலுதியதனு னிற்கிட ரென்னே லிங்குரை யெம்மட்டோ, மன்னுறுகால மெனிற் றுய ரிதுதான் மருவுவ தாமிரு மைக்கண் ணே, துன்னரு மொருமை யிடத்திது மேவா துயர மெலாந்தெறு மதனுலே. 122

பசிதா கா திகள் பூருவ மெனவென் பாணிகழ் கின்றவை வென்பாயே, லொசியா தியானெனு மாங்கா ரத்திடை யொளிர்தருமிவையென் பவனியாவன், சுசிசே ரறிவினுந் தாதான் மியகற் பனையாற் றேன்றுறு மென்பாயே, னிசிநேர் கற்பனை தனையொழி நீதா னிதமும் விவேகம தனைமேவே. 123

விரைவாய்க் கற்பனை திடவா தனையான் மேவுறு மென்னின் விவேகத்தைப், புரைதீ ரதிதிட மாமிவை பெறவப் பொழுதி மறித்தும் புரிவாயா, லுரையா ராய்ச்சியி

னிருமைய சங்கத முற்றிட லுத்தியி னலெ ன்னேல், கரைதீர் கருதரு செயலின தனுபவங் கரியாகத்தனை யுறுமன்றே. 124

அறிவும் வெங்கரு தருசெய லுளதெனி னவ்வா ருருக யாஞ்சித்தைக், குறிதரு கருதற செயலுடை யதுவாக் கூறில நிசகாரணமதனுற், பொறியுரு வுடைமுன் னின்மைய தனுபவம் புக்கா தாதலி னிசஞானம், பிறிபொரு ளதன்முன் னின்மைய துணர் வாற் பெட்புறு காட்சிப் படுமன்றே. 125

சூட்முத லியபோ லிருமைமுன் னின்மையிற் குயிற்றிடு பொருளேயா மேனு, மிடவிய செய்கை யசிந்திய மதனு லிந்திரசாலமெனப் பொய்யாந், தொடரறி வதுகாட் சியுமா மதினய றுகள்பொய் யுருவமுமாய்த் தோன்றுந், திடவொருமைய தபரோட்சமதன்றெனிற் சேரிது தான்றிரி பேயாமால். 126

சில்லோ ரின்னண மோர்ந்து மகிழ்ச்சி செறிந்தில ரெதனுனீர் சொல்லீர், வல்லா ரனுமுல காயதன் முதலோர் வடிவினை

நானெனலென் சொல்வாய்,பொல்லாமதியி
னிவர்க்குநலோர்ச்சி புணர்ந்திலதேலவ்வகை
மகிழ்வை, புல்லாதவரு மறைப்பொரு ண
ன்கு பொருந்துற வாக்கிலரா மன்றே. 127

இவனித யஞ்செறி காமமதெல்லா மெ
ப்பொழு தொழிவன வென்றுபய, னெவம
றவினவின மல்லதுணர்ந்தில மென்றிடின
ன்னதுணர்ந் தனமியா,மவமுறுமிதய முடி
ச்சுக ளியாவு மவிழ்ந்தன வென்றெனு மிம்
மொழியாற், றவமழிகாம முடிச்சுரு வென
வே சாற்றிய தாமென நீதேறே. 128

ஆங்கா ரத்தையு மறிவுரு வையுமொன்
றுக்கிவிவேக மழிந்தமையா, லீங்கேயெற்
கிது வாகுகவாகுக வென்னும வாவே காம
மதாம், வாங்காவறிவுரு வந்தனைவே றுற
மன்னுமகந்தை தனைக்கண்டாற், றீங்கார்
பொருளொடு கோடி யவாவினுஞ் சேரா
வாதை முடிச்சறலால். 129

இறினு முடிச்சது பழவினையின்ற னி
ழுக்கா விச்சைகண் மிக்குண்டா, மறிவுறி

னுந்தீ வினைமிகு தியினிற் சுகமகிழ் வின்
மை பிறப்பதுபோல், வறிதுட ஞேய்முத
லாற்முன் றகுமுதன் மன்னியசென்மா தியி
னூற்மு, னெறியகமருவு றுமிச்சைமுனுலே
னிறையறி வுருவிடை யாவதெனே. 130

அல்லன்முடிச் சறுமுன்னரு மிவ்வா
று மெனினது தனைமறவேல்கா, ணல்லன்
முடிச்சற னிற்கதுவேயா மதனு னீதன் னி
யனுகு,மல்லன் முடிச்சது வேயாம் வேறல
வறிவில ரித்தகையுணராரே, னல்லன் முடி
ச்சத னழிவா லஞ்ஞரு மறிஞரும்வேறு கு
வரன்றே. 131

தொழிறெழி லின்மையினு தன்மெ
யிந் தியந்துவள் மனதொடு மதியாலாதல்,
பழிபடுமஞ்ஞ ரறிஞர் தமக்கும்பற் றுறு
வேற்றுமை சிறிதுமிலை, வழியில் விராத்
திய சோத்திரி யர்க்குநன் மறைவிட லோ
துதலாலன்றிக், கழிபடுமுணன்முதலாவிலை
வேற்றுமைகாணுக விங்கும் முறையன்றே.

வாளாநிற் பவனெனவே வந்தன வரை
யாதோய்ந் தனவாவாமே, மூளாநின் றவ

னிந்த முடிச்சைமுறித் தவனுகு மூதாசின, மாளாநிலையை விதித்ததுவா மெனின்மன் னியவென வெனுமொழிவீணு, மீளாவிவ னுட லாதிகள் வல்லமை மேவிய வலவெனி னதுநோயே. 133

மெய்யறி வினையழி நோயென் றெண் ணுறு மேதாவியர்மிதி மிகுதெளிவாந், தய் யவ ஞர்க்கினி வேண்டுவ தென்னைகொல் சொல்லு திபாதனை முதலானோர்க், கய்யபு ராணந் தொழிலில யெனவே யறைதரு மெனினுண் பினும்லீல, செய்யினு மிரதிப் பினுமெனு மறைமொழி சிரவணமேசெய் திலபோலும். 134

காட்டங் கல்லென வேபர தாதியர் கனி யுணன் முதலிய வறவிட்டோர், மாட்டி லி ருந்திலர் மற்றெனை சங்க மருண்டன ராய் வா ளாநின்றார், நாட்டினி லேசங் கம்பெற் றுன்பா னற்சுக மதுதனை விடலாமாற், கூ ட்டுற வறவிடல் வேண்டு மெநாளுங் கோத அ சுகம்வேண் டினர்தாமே. 135

வேறு.

நன்னூற் கருத்தை யுணராது நவில் வர் மூடர் வெவ்வேறு, வன்னோர் துணிவிங் கேகிற்க வதன தறுதி யியம்புதுமாற், றன் னோர் விராகம் போதோ பரதி கடமிற்றுன ன்பாகி, யொன்றுயக் கொளற்பாற் றுய்கிற் கு மோர்பாற் பிறிபட் டிருக்குமால். 136

ஏது சொருபங் காரியம்வெவ் வேறு மிவைக்குக் கலப்பிலதென், றோது நன்னூ ற் பொருளுணர்ந்தோ ருண்மை யாவுட் கொளல் வேண்டுந், தீதுநோக்க லருவருப் புந் திரும்பப் போகத் தாசையற, வீது மூ ன்றும விராகத்துக் கெழிலா ரேது முதலிய வாம். 137

வினவ லாதி யொருமூன்று மெய்ம்மை பொய்ம்மைபகுத்தறிதல், பினைவன் முடிச்சு முளையாமை பெரும்போ தத்துக் கிவை மூன்று, மனக வியமா திகள்புத்தி யடக்கம் விவகா ரத்தழிவு, மினிய வேது வாதியுப ரதிக்கா மிதுதான் கலப்பிலதாம். 138

நிகழ்மெய்ப் போதந் தலைமையதா, நே
ரே முத்தி யளிப்பதனுன், மிகநற் போதம்
வளர்ப்பனவாம் விராக வுபர திகளிரண்டுந்,
திகழிம் மூன்று மிகமுதிரிற் றீர்க்க காலத்
தவப்பயனு, மூகள்வெம் பாவத் தொருபா
லொன் ரோர்காற் றடைப்பட் டிருக்குமால்.

விரதி யுபர திகணிறைந்து மேலாம்
போதந் தடைப்பட்டோர், விரதி சயமுத் தி
யையடையார் நேர்வர் தவத்தான் மேலுல
கம், புரண போத நிறைந்தேனே யிரண்டுந்
தடைதான் புகுமெனினுந்,திரமெய் முத்தி
நிலைவரமாந் திட்ட துக்கஞ் சிதையாதால்.

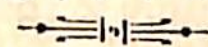
அயன்பே ருலகந் திரணமென வறி
தல் விரதிக் கவதியுடல், சொயமா வதி
போற் பரந்தானுந் துணிவே போதத் தினுக்
கவதி, துயில்வோன் முழுது மறப்பதுதான்
றுகடீ ருபா திக்கவதி, வியனுர் மதியாலவாந்
தாமாம் வேறு பாடோர்ந் திடல்வேண்டும்.

பெற்ற வினைநா ளுத்துவத்தாற் பெரி
யோர் நானு விதமாவர், பற்று மதனு னுற்

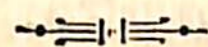
பொருளின் மயங்க வேண்டா பண்டிதர்க,
ளூற்ற தத்தம் வினைவயத்தா லவர்க ளெவ்
வா றுறைந்தாலு, முற்றும் போத பொரு
படித்தா முத்தி நிலைமை சமனுமே. 142

சேகச்சித் திரந்தன் னறிவிடைவத்
திரச்சித் திரம்போன் மாயைசெயு, மிகழ்ச்
சித் திதனை யறிவுருவ மென்றுந் தானு யி
டல்வேண்டும், புகழ்ச்சித் திரநற் றீபமிதெ
ப் போது மனுசந் திப்பவர்தா, முகச்சித் தி
ரத்தை நோக்கிடினு மொன்று முன்போன்
மயங்காரே. 143

ஆறவது சித்திரதீபம்
முற்றிற்று.

ஏழாவது-திருத்தி தீபம்.

இந்தப்புரு டன்ருனென வேதன்னை
யுணர்ந்தா, லெந்தப்பொரு ளிச்சித்தெவ னி
ன்புக்குடல் வேவா, மிந்தச்சுரு தியினுட்
பொரு ளிங்கோர்பெற வோர்வே, மந்தத்த
கை யான்முத்தர்த மானந்தம் விளங்கும். 1

சேனவீசரை யாபாசமாச் செய்கிற்ப து மாயை, யெனவோதலி னிவர்கற்பித ரிவர்செய்தன ரெல்லாங், கனவீட்சண முதலுட் படல் காறுஞ்செய்த திறைவ, னனவாதிகை வலியம்வரை ஞாதாசெய்த தாமே. 2

கூடத்தவ சங்கத்தியல் குலவும்மறி வுருவாய், வீடத்தகு பிரமைக்கிட மாய்மேவுறு விமலன், சாடத்தகு மொன்ருென் றிடை சார்கற்பனை யாற்றன், ஞேடத்தகு மதிசேருயி ரொளிர்பூருட னிங்காம். 3

நிலையோடம ருயிர்முத்திமு னேரும் முரி மையதா, மலவாந்தனி நிலையற்றதி ரோபமு ருதா, னிலையார்ந் துயிர் மயலங்கிச நேர்கின்றிடு பொழுதே, யலவாபவ முளனென வபிமானம தறுமே. 4

மயலங்கிசம் விட்டேநிலை மனிநின்றிடு பொழுதே, சொயசித்துரு நான்சங்கமில் தூயோனென வுணர்வா, னியைசங்கமி லதினுனுரு தெஙனுமெனி னதுகே,

ளயர்முக்கிய மின்முக்கிய மகமொன்ருெடிரண்டாம். 5

அனியோன்னிய வாரோபம தாற்சின் மயப் போலி, தனிஊனக்கிய மாமுச்கியஞ் சடர்சேர்தலி ஞங்கே, நனிபோலிசின் மயம்வேறுற நணன்மற்றவை யறிஞர், பனி நானென லுலகாரண பரியாய மமைப்பார்.

ஏகின்றன னெனலேமுத லிலௌகிக வழக்கிற், யாகொண்டறி விற்போலிப குத் தோதுவ ரறிஞ, ராகொட்டிலி நாஙிக்கு ருவா னூலுணர் வாடிலன்; ஙாக்கதனி யறி வில்லக வுரை யொட்டிடு வாசே. 7

போலிக்கறி வறியாமை பொருந்தும் மறி வுக்கின், ருலெங்ஙன மாபாசன்மெய் யறிவாகின னெனலா, மேலின்ன திழுக் கன்றறி விற்போலிய பேத, மேலும்பொய்ம்மை யாபாசன்மெய் மிஞ்சும்மத ஞலே. 8

தனிஞானமெய் நானென்றிடு தகுபோ தமு மெய்யன், றெனின்வாத்தவ மென்ரு

ரெவ ரிங்கேகயிற் றரவ, நணியோடுதன்
மெய்யாமென நாடேமந்த வியல்பா, மணிநீ
டுறு மறிவாற்கொடு மாயப்பவ மாய்வாம், 9

உலகத்தரி யக்கர்க்கற வொப்புள்ளது
பலியென், றிலகச்சொல்வ ரதனாலறி வின்
போலியென் புருட, னலகின்றிய வதை
வேறுசெய் தறிவாகின னெனவே, நலவோ
ர்வுற வலனாமென நாடிச்சொலு மறையே.

அய்யந் திரிபொழி யறிவுட றன்பா
லெய்தும் படியிங் கெய்துக வேண்டு
முய்யும் படியென் றுறுதி பிறக்கத்
துய்யிச் சுட்டுரை செய்தது சுருதி. 11

ஆகந் தனிலிசை யறிவு நிகர்ப்பத்
தேகந் தனிலிசை யறிவு சிதைக்கு
மேகந் தனிலிசை யறிவை யியைந்தோன்
றாகந் தவிரினு மாகதி சார்வான். 12

இதுவென் றானப ரோக்கம தென்னி
னதுவுள தாஞ்சொய மாக விளங்கிப் [றுங்
பொதுவென லாய்நிகழ் போதமெஞ் ஞான்
கதுவப ரோக்கம தாயில கவினே. 13

உதவுப ரோக்கமொ டேயப ரோக்க
மிதமுறு ஞானம ஞானமு மென்னத்
திதமுறி ரண்டுந் தெசமனி னுறல்போ
ணிதவப ரோக்கமெய் தன்னிலு நேரும். 14

ஒன்பதெ னெண்ணா லுரனொழி தசமன்
பின்பவ ரொன்பது பேரை யுணர்ந்துந்
தன்புடை சார்தரு மயல்கொடு தசம
னென்பவ னானென வேயுண ரானால். 15

தசமனெ னப்பகர் தானுறை தாவு
நிசவடி வொன்று நிகழ்ந்தில திலதென்
றிசையவெ ணிச்சொல் வனீதறி யாமை
வசம்வழு மூட லெனப்பகர் வாரே. 16

நதியு ளிறந்தன னவனென நலிவுற்
றதிருற வருவனவ் வழன்முத லியதான்
றிதமயல் வருவிட் சேபம தாமென்
றிதமரு ளறிஞ ரியம்புவ ரன்றே. 17

மாய்ந்தில னத்த சமன்னுள னெனமேல்
வாய்ந்தநல் லாத்தனின் வாய்மொழி கேளா
வேய்ந்த சுவர்க்க மெனத்தச மனையே
தோய்ந்தப ரோக்கம தாய்த்துணி வானால்.

நீதச மன்ரு னென்று கணிப்பித்
தேத மறக்காட் டிடவப ரோக்க
மாத றெரிந்துள் ளகமகிழ் வெய்தி
வேதனை யோடமு குதறனை விடுவான். 19

மடமொடு மூடலு மனும்விட் சேபத்
துடனிரு ஞானமு முறுகணி லாமையு
மிடமுறு மாமகிழ் வெனுமிவை யேழு
மடைவினல் லறிவுரு வதினினு மறிவாய்.

வேறு.

சமுசார மருவாசை தனைமேவு முளனுய்த்
தமசிவ னொருபோது தனதான வுருவாய்
நிமிர்சோதி மயமாகி நிகழ்கூட மெனவே
யமைவானை யறியாமை யதுவாகு மடமே.

இயல்பான கூடத்த னிலைகா ணொணு
னென், றுயர்வான கேள்விக்கி வுரைகூறன்
மூடல், செயன்மேவு வானுண்ணல் செய்
வானு நானென்,றயர்வாகும் விட்சேப மதன்
மூல மாமே. 22

மொழி கொண்டு கூடத்தன் முன்பு
ண்டு மெனவே, தெழிகின்ற தேகன்கு செ

ப்பும்ப ரோக்கம், விழிகொண்டு கூடத்தன்
மெய்ப்புற்ற நானென், றெழுகின்ற போத
ங்க ணிற்கண்ட ஞானம். 23

அனகர்த்த னகமுண்ணு மவனென்றன்
முதலாச், சொனதுக்கம் விடன்மிக்க துயர்
கெட்ட ததுசெய், வனசெய்து பெறல்வே
ண்டு வனபெற்று மகிழ்த, லினமற்ற பரிசு
த்த வெழிலின்ப மெனலாம். 24

இவ்வேழு மாபாச னுக்குண்ட வேழி
னெவ்வாத மாபாச மொண்முத்தி மேவு
மவ்வேழி னூன்று மப்பந்த மேதா
னெவ்வாறு மேயீனு மிங்கென்பர் மேலோர்

தனதுண்மை யதனெண்ணின் முதலி
ன்மை தனையேய்ந், துளவிங்க ரியசெய்கை
யுறமன்னும் வழியாய்த், துனவெங்கு மறி
கின்ற திலனென்று துயரே, மனநண்ணு
வதுசொல்லின் மடமென்பர் பெரியோர்.

வழியின்றி யதினெண்ணி வருபின்ன
ர் நிலைகூ, ரொழிவின்றி யதுவில்லை யொ

ளிர்கின்றி லவெனா, விழியொன்று திரிபெ
ன்ன வியைகின்ற செயலே, யெழில்குன்ற
மறைவெய்ய விகல்வந்த தொழிலே. 27

இருதேக மொடுகூடு மியமான னென்
பா, னுருதோயு மெணமாகு முகள்பாச நிப
மாய், வருதீய சமுசார மெனுநாம மருவா
கருதாதி யிடரியாவு மிவன்வேலை கருதே.

மடமையுட னாவரண வகையிவைக டா
மெணமு, னிடமுடைய தாய்நிகழு மெனி
னுமெங னேனுமிகு, திடனிலைமை யாம
வைகள் செறியுமெண மேயலது, சுடர்வி
டொளியாமறிவு தொடர்வதொரு நாளு
மிலை. 29

எண்ணமெழு வதன்முனமு மெண்ண
மதன் முதனிலைமை, நண்ணுமது கொட
வைகளி னண்ணுமிய லதனையுற, திண்ண
மிவை பிரமமெழ திண்ணமதி னதனினி
லை, யண்ணுமென லறவிடுதி யண்ணுதலி
னதின்முழுதும். 30

எனையபவ முளனறிஞ னிடாதிலி ம
கிழ்வுடைய, னெனவும்வரு மியலுயரி னிக
ழுமது னிகழ்வதிலை, யெனினகமு ணர்வி
லிப ரவியைபுகழ் வெனதுகணி, லெனமு
னுள வியலுமுயி ரிடைநிகழ்வ துணர்கிலை
கொல். 31

மடமையினில் பிரமமென மனுநிலை
மை கொடுபகர்வர், மடமைகரு துதலினுயி
ர் மருவுமியல் பெனவொதின, மடமையிரு
வகையுணர்வின் மடியினிலதி லகிலதென்,
மடமைதரு மிவிருவகை மறைவுமற மடிவு
பெறும். 32

உரையுணர்வி னாலொழியு முணர்வில
தெ னாவரண, மிருமுணர்வி னாலொழியு
மிலகிலதெ னாவரண, மருகினிது சீவமய
லழியுமிது தானழியின், கருதுருவ மாதிபவ
கவலைகளெலா மழியும். 33

பவமுழுது மேயழியிற் பரமகதி சே
ருதலிற், கவலைபினு ருமையினற் கனமகிழ்

வு தான்மருவுஞ், சுவவடிவை யோரினெனு
ஞ் சுருதியப ரோட்சமிடர், தவிர்தலெனு
வோதுமிரு தகையுமுயிர் மேவுமெனும். 34

வேறு.

தெரிவிலை யிவனேதான் செறியிரு வ
கையாமே, திருசிய மினலாலே திகழ்தலி
னதுதீயா, லுரையுணர் வுறுகாலே யுணர்
வொளி ருதலானேர், பிரமந லொளிதானே
பிறழ்தவி லுளதேயாம். 35

அகமது வெனவோரா ததுவுள தென
வோர்தல், புகலுணர் விதுமாலோ பொடி
பட லுளதாகா, சுகமிலை யெனமானந் தனு
மெனி னிசமாய்வா, மிகலள வைகள்காணே
மிதுகொடு நசியாதால். 36

உருவிகழ் வறலாலே லுயருல குரமாலா
முருவிகழ் வறலாலு மொருபடி மினலாலு
முருவிகழ் வுறுநீர்மைக் குரையுர மயலாகா
வ்ருவிகழ் வறவோரே முரையுர முரையா
[லாம். 37

பாவில கறன்மாலேற் பகர்கட வுரமாலாம்
பாவில ததுவாதல் பகுமறை தருபாலாற்
பாவில தெனுமாயும் பனுவலி னறிவாலே
பாவில கிலதேகும் பாமந லறிவாலே. 38

வேறு.

நசமனுண் டெனவெயுரை தருமூரம்
பிரமையல, வசமதுண் டெனலுமதி னறி
விலா வரணவிகர், விசமதென் றிடுசொலுரை
விகிலநன் குறவினவிற், றசமனீ யெனவினு
ரு தடையிலா தறவிகழும். 39

நசமனு ரெனவினவத் தானெனு வி
டைபுகலத், தசமனுந் தனுடனெணித் தா
னவன் றனெயறிவன், றசமனு னெனுநன்
மொழி தருமூரங் கெடுவதிலை, தசமனென்
பதின்மரடி தலைநடுச் சமுசயமில். 40

வேறு.

சத்தே யென்பது முன்றெருடர் மொழி
யாற் சத்துண்மை, யொத்தே தத்துவ மசி

முதல் வாக்கியத் துருநோர்வானு், சித்தேய
டிநடு கடையினு மதுவாத் திகழ்ஞானந்,தத்
தாதாதலி னுலப ரோட்சந் தனி நிற்கும்.41

பிறவிமு தற்குறி மித்தமெ னியல்முன்
பிருகோர்ந்தே, மறையின தற்பின்வி சாரம
தாலுரு வைக்கண்டா, னறிவது வென்றிங்
குறையில தேனு மவன்றுதை, செறிதரு
மனமுயி ரெனவா கிந்தலஞ் செப்புற்றான்.

அன்னமு தற்கோ சங்களை மேன்மே
லாராய்ந்தே, பின்னமி லின்புரு கண்டத
னியல்பும் பெறவைத்தான், மன்னுமெய்ஞ்
ஞானம னந்தமெ னும்பிர மப்பண்பைப்,
பன்னியி ருப்பது வாக்குகை கோசம் பகர்
வுற்றான். 43

இந்திர னுன்மா வெனுமிய லாலுண்
டெனவோர்ந்தே, முந்துற விச்சித் தீரிரு
காலயன் முன்னுற்று, னந்தமி லான்மா
வெனன்முத லாலுண் டதுவென்றே, வந்

தொழி நெறியா லறிவது வென்று மதித்
தேமால். 44

பங்கில வாந்தர மொழியா லாமெய்ப
ரோக்கவறி, வெங்கும காவாக் கியநல்வி
சாரத் தெழிலறிவா, மிங்கப ரோக்கம துற்
றிட மாமொழி யேசொன்னார், சங்கையி
லதனுற் பரமப ரோக்கந் தானுமே. 45

அகமென் றுணர்வொலி கட்காலம்பன
மாய்த்தோன்றுந், தகவுட் கரணஞ் சாரறி
வேதாம் பதனுகும், பகருற் றவன்மா யா
விசே கத்தின் பயின்மூல, னிகழ்வில் பரோ
க்கன் மெய்ம்முத லான்றற் பதனுமே. 46

வேறு.

ஒருபொ ருட்கி லங்கு நீர்மை யோடி
லங்கு ருமையு, மிருமை யோட கண்ட நீர்
மை யெய்வு ருமை யாற்கொள்வா, மருவு
நல்வி லக்க ணைவ யங்கு தத்து வமசிமுன்,
பெருமை வாக்கி யங்கண் மீது பேசு பாக
லக்கணை. 47

சோய மென்ப தாதி வாக்கி யத்த சொற்கள் போலவே, ரூய தேய்வு ரூசஞ் சர்க்க மாத ரூன்வி சிட்டமு, மேய வாக்கி யார்த்த மிங்கு மேவுரூவ கண்டமா, யேய வோர்நல் வாக்கி யார்த்த மேகொள் வாரறி ஞரே. 48

எந்த வேறு போத நின்றி லங்கு மன்ன தொருமையா, னந்த ரூப மாமி தேக நல்லபோத மாமதே,யிந்த வாரெூன் றொன்றி னென்று ணர்ச்சியேயு நாணினக், கந்த வத்த வத்து நீர்மையொடுபே ரோக்க மகலுமே. 49

என்னி னும்மென் னென்னி னீகே ளெங்கு மாமொ ரின்பமாய்,மன்னும் வேறு போத மன்ன மாநல் வாக்கி யத்தினு, லுன்னு மோர்ப ரோக்க ஞான மொன்று மென்று வோதுவார், துன்னு நூற்சித் தாந்த ஞானஞ் சோபை மிக்க தாகுமே. 50

நிற்க நூற்க ருத்த துத்தி நெறியின் வாக்கி யத்தினுற்,சொற்க மாதி வாக்கி யும்

போற் றன்னு றும்ப ரோக்கதீ,யிக்க ருத்த டாபி றழ்ச்சி தசம னின்க ணெய்தலா, லக்க ரத்த வாவு யிர்க்க டுத்த பண்பு நீங்குமால். 51

சித்த மான முன்னி லேத்தி றங்கெ டும்மி யன்சொலன், மெத்த மேன்மை யாம கோவி ருத்தி வேண்டு வாற்குறும், வித்த முந்தொலேந்த தாவி ளம்புலோக வசனநன், கர்த்த மேவ லுற்ற தாகி னருளினு லகோ வகோ. 52

உள்ள மொண்டு சீவ போத முணர்வு றத்த குந்ததா மெள்ளு பாதி யுண்மை யாலி தின்மை யாற்ப ரந்தகா, தள்ளிவ் வண்ணம் வத்து ஞானஞ் சார்ந்து பாதி தோன்றலால், விள்ள லாமை யாலு பாதி விதேக முத்தி மட்டுமே. 53

சீவ நீர்மை வத்து நீர்மை சித்த மேவ னீங்கலான்,மேவு பாதி யல்ல தில்லே விதியு பாதி யாதல்போ, லோவ லென்கொ லாகி டாவு யர்ந்த பொன்னி ரும்பெனும்,வீவில்

வேறு பாட்டி ஞல்வி லங்கி னீர்மை
மாறுமோ. 54

அதத்து வாவி ருத்தி ரூப மதனிஞலு
நோதாய், விதித்த தாமு சுத்தி ஞலும்
வேத மத்த கங்கடா,முதித்த வத்து தன்னை
யோத லுபய மாம்வி தத்ததென், றிதத்து
வந்த குரிசி ருமி யம்பி ஞர்வி ளங்கவே.

வேறு.

நானெனும்பொரு ணீக்குறி ஞன்பர
மென்னுஞான, மேனுறுமெனல் பாகவி
லக்கணையேகுமங்கந்,தானுணீக்குறின் விஞ்
சிய சின்மய சாட்சிதன்பா,ஞன தாமெனும்
வாக்கியத் தாலது நாடலாமால்.

கூரிய தாமிது தன்னொளி யேனுங்க
டாதிபோல, வுரிய புத்திவி ருத்தியி னோர்
வுற லாகுமிந்தத், துரியநற்பொரு டன்னை
ப்பலத்திஞற் சுட்டொணுவென்,றரியநூல்
புக லாரிய ரோதின ரன்பினலே. 57

புத்தி யுட்செறி போலியு மோர்குடம்
புக்குமிற்கு, மத்திஞட்புத்தி யாலறியாமைய
ழிந்துபோகுஞ், சித்தின்போலியி ஞற்குடந்
தோன்றுறுஞ் சேதனத்தின், மெத்துபே
தமை மாய்ந்திடப் புத்திவி ருத்திவேண்
டும். 58

சோயமிலங்குரு வாதலிற் றுன்னுறு
சித்தின் போலி,பயனுரு துக டாதிகணைக்
கப் பயின்ற காலை, நயனமுங்கிளர் தீபமும்
வேண்டுநற் றீப நோக்க, வியனதாமொரு
நேத்திரம் வேண்டுமெவ் வாறுவேண்டா. 59

இருப்பதேனுஞ்சிற் போலிப ரத்
திஞெ டேகமாய்ப்போம், பாத்திலேகுடம்
போல்வியப் புப்பலம் பண்ணிடாதாற், சரிப்
பிலப்பிர மேய மஞதி யென் றிங்குசாற்
றுங், கருத்திற்கிட்டுமி தென்பது புத்தியாற்
சாணலாகும். 60

இவன்மற்றுமெனத் தன்னை யுணர்ந்
திடி னென்னும் வாக்காற், சிவந்தன்மேனி

யுணர்ந்தெழு போதமே செப்பலாகுந், தவ
நல்வாக்கியத் திங்குர மேவினுந் தான்
மொய்ம்பாகா, சவணமாதிகள் சற்குருப் 61
பின்னருஞ் சாற்றலாலே.

பிரமநானெனுஞ் சொற்பொருட்
போதம்பெ லக்குமட்டுஞ், சிரவணாதிச மை
மூத லண்மியே செய்தல் வேண்டுந், திரமு
ருமையினேது மறைபஃ திறத்தவாதல்,
பாவத்தின்றெனும் பாவனை வேற்றுமைப் 62
பாவமாமே.

சாகைகாமபே தங்கொடு கன்மம்வெவ்
வேறுகண்டே, மாகையாவிங்கு மவ்வகை
யையுறல் கேள்வியாற்று, யோகைவேதச்சி
ரங்கட் கடிநடு வோடந்தத்து, மேகமெய்யறி 63
விற்கருத் தென்மதி கேள்வியாமே.

சுமன் வயாத்தியா யத்திது சொன்ன
தாளு சாற்றிரண்டி, லமலமாக்குந்த ருக்க
மெய்ப் பாவனை யார்த்ததாமாற்,றமயப்பற்
பவப்பழக் கத்துட ரூன்மெய்ஞ்ஞாலஞ், சு

மவடிக்கடி யென்றிடு புத்தியுந் தோன்று 64
மீட்டே.

இனையதேவி பரீதமே காக்கிரத் தீது
மாளு,மனையதுண்மையின் றீக்கைமுன்னூர்
வழிபாட்டினுலாம்,புனையுபாசனை யிங்குமெ
ய்ந்நூலினும் போந்ததாகும், முனையனூர்க்கு
ப்பின் மெய்ப்பழக் கத்தினுன் முற்று 65
மன்றே.

அதனைநாடலு மோதலுந் தம்மிற்ரு
மாய்தருனு மிதனிலேயொரு மித்தலுமெய்
ப்பயில் வென்பர்மேலோ, ரதனைத்தீரன் பி
ராமணன் கண்டறி வாக்கல்வேண்டி, யித
ரச்சொற்களை யெண்ணெணு வாக்குக்கி 66
ளைப்பதன்றோ.

அயலற் றென்றனைச் சிந்தித்து பாசிப்
பராரவர்க்கே, நியதமியோகமுஞ் சேமமு
நானன்னி ருவகிக்கே, னியலும் வேதமிரு
தியு மேவிப ரீதமேகச், சுயசொரூபத் தொ
ருப்படற் பாற்றெனச் சொல்லுமென்றும்.

யாதெவாறுறு மன்னத னுண்மைய கற்றி
மாறும், போதமாம்விப ரீதமெச் சத்துப்
புத்திபோலத், தீதிருனுட லாதியின் வே
றிச்செ கம்பொயாகும், பேதபாவனை மா 68
றுறக் காண்பதிப் பெற்றிவிட்டே.

மெய்ம்மைநாட்டத்தி றுமிது வாகலின்
மெய் மெய்வேரு, பொய்ம்மை யாஞ்செக
மென்றுநி ரந்தரம் புந்திசெய்க, மெய்ம்மை
மந்திர பாவனை போலத்தான் வேறுஞாலம்
பொய்ம்மையென் றெணும் போதநியதம் 69
பொ ருந்துமற்றே.

வேறு

மற்றதென் றுணர்தி திட்டவத்துவத
னலருந்தனிகர் மாயவுண்,பற்றுளான்செப
மியற்றுவானைநிகர் பருகிலானெதுவு நியத
மாய்ப், பெற்றதேலுணுவ னுணிலன்மற்ற
வழி பேணுமாறலது நுகருவா, னுற்றவெந்த
வகை யாலுமேபசி யொருங்கமிக்குவிழை 70
வானரோ.

நியமமாச்செப மியற்றல்வேண்டுமில
தேன்மிகுந்தமற நேர்தலாற், செயினெறி
ந்தவழி யாமனத்தமிசை செப்புவன்னமுரா
ணுதலினுற், றுயர்செயும்பசியின் வேறுபா
வனை தொலைக்கவேண்டுமெவி தத்துமே,
நயமதாகுமிவ னுறுபயிற்சிமிசை நண்ணு 71
ருதுமுறை சிறிதுமே.

அதனைநாடலெழு வாயுபாயமிது வாங்கு
மூன்னமுறை செய்ததா, விதனிலொன்று
படு தலிறியானநிக ரில்லையாடிம்வலு கட்
டதே, மதியின்விக்கிரக வுணர்வுநீங்கலற
மற்றுணர்ச்சிமரு வாமையே, முதிர்தியா
ணமிதை யலைசெய்நெஞ்சணுகின் மொய்த்த 72
பந்தவலு வாகுமே.

மாதவாசலன மாகுமேமனது மதனனீர்
மைவலி யதுதிட,மாதலாலிதை யடக்கல்வா
யுவையடக்கன்மானுமென வெண்ணுகேன்,
சாதுவேகட லருந்திவேரினெடு தான்பெ
யர்த்துமக மேருவை, மோதுவெங்கனல்

விழுங்கினும்மனதை முடிவுசெய்தலரி தா
குமால் 73

ஓதலாதியில் விலங்ககன்றவுட லுறழவன்
மையுறு பந்தமற்,றேதுமட்டிவிதி காசமாதி
கொடுளக்கிலீலைநட னத்தினாம், போதமே
சொருப ஞாலமித்தையிது பொருளின்முற்
றுதலி னாற்பழங், காதையாதிகளினாலகத்
தெளிவு காண்கலக்கமதடைந்திடா. 74

உழவுவாணிபம தாதிகாவியமு ணர்த்
துதர்க்கமெழு வாய்மிசைப், பழகுநெஞ்சது
கலங்குமெய்யுணர்வு பாறலானவைக ளாலி
வ ணுழுவுறு துணர்வு போசனாதிகளி னண்
ணமிக்கவெளி தாகுமா, விழிகலக்கமுழு
தின்மையால்விரைவி னெய்தலான்மிருதி
மீட்டுமே. 75

உண்மையெண்ணமறன் மாத்திரத்தி
னிட ருற்றிடாதுதிரி பாலுறுந், திண்மை
யுற்றுவிரை வெண்ணுவான்றிரிபு சேரநேர
மிலதெங்கனா, நுண்மையெண்ணமுற நேர
மில்லையயனாற்பயிர்ச்சிவலனுக்குமேல்,வண்

மைமன்னுபரி சயமழிக்குதலின் வலியின்
மெய்ம்மைநிலை தவறுமால். 76

ஒருவனாமவனை யேயுணர்ந்திடுதி யனி
யவாக்குகளை யொழியெனா, மருவுமற்ற
வகை வாக்கினுக்கது வருத்தமாமெனவும்
வினவினேம், பருகலாதிவிடி னுய்யொணா
விதாபனுவறன்னைவிடி னென்கொலோ
வருகுவாயிவ ணிலித்துராக்கிரகமாற்றுகின்
றனையென் மூலமோ. 77

சேனகனாதியர்க ளுலகையாண்டன
ர்க டிகழுமெய்யறிவின் வலிமையா,லனைய
வாபுரிய நீயும்வல்லையெனி னதுபடித்தி
யலதுழவுசெய், துனிசெய்மற்றிதுபொய்
யென்னும் வாதனை துலங்கினூழ் கெட
நயந்துதம்,வினைவயத்தின்வழு வறநடந்திடு
வர் மேவுறுரொரு கிலேசமே. 78

தத்தமக்குரிய வினைவயத்தர்நிலை தவ
றிடாரலது தவறுக, வித்தலத்துவினை தனை
யகற்றிவிட யாவனுக்கெளிய தாமுனை, சத்

வறிந்தவ னறிந்திலானிருவ ருக்குமிங்கு
வினை சமனெனும், முத்தனுக்குறுதி யாற்
கிலேசமறு மூடனுக்கதிட னாலுறும். 79

பாதைப்போமிருவ ருக்குமேதளர்வு பா
டுநேரெனினு மண்மையென், நீதுதேர்ந்
தவனு ரத்தின்வற்செலுவ னிதரனோர்விலி
யிருப்பனா, லோதுபோதமதை நன்குநேர்
படவுணர்ந்துளான்றிரிபினலமரான், யாது
பேணி யெவ னின்பமேவலுற யாக்கை
தாபமுற வேண்டுமே. 80

ஞாலமித்தையெனும் ஞானமுண்மை
யினை யப்பதோடிலைந யப்பவன், சாலமாயி
னவை தாபமென்பதுச மிக்குமெண்ணெய
று தீபநேர், கோலகந்தருவ நகரினொன்று
மிது கொடியமாயைபுரி வாண்செயற், சில
மென்றுளன யந்திடான்முறுவல் செய்துவி
ட்டுவிட நினைதுவான். 81

வந்தபோதினிமை யான போகமதைமன்
னுமிந்தமுறை நாடுவோன், சிந்தைபேணு

கில னன்றி மாசதுதெ ரிந்துவிட்டு விட
கினைகுவா, னந்தமாம்பொருளை யீட்ட
றுன்புபின ளித்தறுன்பினிய ழித்தறுன்
பிந்தவாவிபிரிதறுன்புசீசிபொரு ளெண்ணி,
றுன்பம தியற்றுமால். 82

சந்துமேவுறுந ரம்பெலும்பினொடு
தசைக டுன்றியிடு பாவைய, ரெந்திரத்து
லையு மங்கபஞ்சரமி தன்கணையினிமை
யென்னையோ,முந்து குற்றமெழி னூல்கள்
செவ்விதின்வி ரித்தறிந்திடமொ ழிந்திடுஞ்,
சிந்தைசெய்பவனி வற்றைநாளுமிடர் சேர்வ
தில்லையிது திண்ணமே. 83

பசிவருத்தமுறு வானுநஞ்சுகொடு
பருகுதற்குநய வானெனின், வசிவிவேகி
யுண வாலவாவிலிதெ ரிந்துமற்றதைந யப்ப
னோ, வுசிதமுன்னைவினை வலியினாற்புலனி
லுறுமவா வெனின வேலையுங், கசிவுரு
திவன்வருந்தியுண்பனரி கைவயத்தனை நி
கர்ப்பவே. 84

அன்னபோகநுகர் வுறினுமன்புடைய ராங்குடும்பிகளெ னறிஞர்தா, மின்னமுங் கரும மாய்ந்ததில்லைகொலெமக்கெனு வய வர் சந்ததம், பன்னுமிவ்வயர்வு தாபமல்ல விது பவவிரத்தியென லாகுமே, முன்னு துட்டசமு சாரதாபமதன் மூலமைய்யலறி வென்பரால். 85

துன்றுநல்லறிவி னுல்வருந்திருணி சொற்பபோகமதின் மகிழுவா, னன்றிமிக்க பல போகம் வந்துறினு மகமகழ்ச்சியெவ ளவுமிரான், பொன்றுமிச்சைமிகும் விழை வினர்க்குமிகு போகமுண்குதலின் மாய் வுரூ, வொன்றுநல்லவியி னுமெருப்பென வொளிர்ந்துமேலுமுற வளருமே. 86

தோர்ந்தருந்தலுறு போகமேநனிதி ருத்திதந்திடுமெ றிந்துபின்,சேர்ந்தவர்க்குமிகு தோழனுமலது திருடனுவதிலை திருடனே, யார்ந்ததன்மனதை வென்றுளான்சிறிது மாடறன்னிலுறுபோகமே,யூர்ந்துசிற்றவின்

மிகுந்ததிங்கதனை யுன்னுவான்பெரியதென் னவே. 87

நலிவுசெய்சிறைத விர்ந்தமன்னனெ ரு நகாமட்டின்மகிழ் வெய்துறும், வலிமை யிற்பிறர்சி றைப்படாதுவிறன் மன்னி னெனவனி யென்னெனு,மலினநோக்குருவ மாம்விவேக முறுமன்னுசாக்கிரதை துன்னு றின், மெலிசெய்முன்னைவினை போகவிச் சையைவிளைக்குமெப்படிவிளம்புவீர். 88

வேறு.

பழுதிதுபடாது பழவினையனேக படி நிகழுமான படியினுற், றழுவிவருமிச்சை யதனுடனனிச்சை தங்குறுபரேச்சையென் பரால், வழுவினவர்பத்தி யமதைமிகுசோரர் மன்னன்மனையாளை நண்ணினோர், நழுவுறு மனத்தம் வருமெனவுணர்ந்து நச்சியிடுவார் முன் வினையினுல். 89

இதனையிவணீக்க விறைவனவனுலு மெளிபதலவாகு மிறைவனே, திதமருவு

கீதை தனிலுரிய பார்த்தன் றெரிவுறங்கழ்த்த லாலுமே, ஙிதவறிவுளோருந் தமபகுதி தன்னி னிகரொழுகுவார்க ளுளுமே, யத னிலுயிரேகு மொருவுதலெவர்க்கு மரிதரிது 90
தேர்ந்து தேறுவாய்.

விரைவாகி மீதுவருமீதுதன்னை விடவேலுமென்னினன்று, துரிசேகிராமனளதர் மர்மிக்கதுயரால் வருந்தலொணுமா,வுரையா டமட்டினிறைநீர்மையானி யுறுமோவிறைக் கிறைவனே, புரைசேரிவற்றை வரவேவிளை 91
ந்து புரிவான்பொருந்தவதனுல்.

இச்சையறமேவு முன்னைவினையுள்ளதென்றிடல்கிரீடி வினவப், பச்சைஙிறனேது முத்தாவுகொண்டு பார்வையிடலாகு மதுகே, எச்சுதவிமாந்த ராசையறஙின்று மியாதுகொடியங்கி யரைய, னுச்சவலியான் மிக் கேவவி யைவான்போ லோடியுலகத்தி 92
னுழல்வார் .

காமமிதுகோப மிராசதகுணத்தின் காரியமிதுத்த ருந்துறுந், தீமைவினைரு

மிங்கிதனைநன்கு தேர்திபகையாகு மென்றே, தாமதனதான தான் செய்வினைதன் னிற் றள்ளருபிணிப்புண்டாற்றிட, நீமயல் கொளாமை மோகமதுகூடி நேர்ந்திடுவை 93
தான வசனுய்.

விழையாருமல்ல விழைவாருமல்ல வேற்றோரிரக்கமுளராய்ப், பிழையார் சுகத்தோ டிடரார்வரீது பிறரிச்சைபூர்வ வினையே, யிழையாதுதேர்தி யெதைநச்சியென்ப திலதிச்சையென்ற லெஙனுந், திழையாவவாவி னிகழ்வன்றவாவின் றிறலின்மை 94
சுட்ட விதைபோல்.

எரியால்வெதும்பு விதையுண்டுமேனுமியைகாரியங்க டருமோ, பெரியோர்தமிச்சை தொழிறந்திடாது பினமித்தையென்னு மறிவா, லெரியால்வெதும்பு விதைநோயில் காலுமினிதுண்ணமிக்கு ரியதாம், பெரியோர்தமிச்சை யதுமற்பபோகம் பெரிதாற் 95
றிடாவி சனமே.

போகமொடுபோத லேபொருளதாலே பூர்வ வினைதானு மாய்வுறும், போகமது மெய்ம்மை யென்னுமயலாலே போதரும தன்கண் விசனம், போகமிதுமாய்தன் மாய் கவிதுமேன்மேற் போதநனிமிக்கு வளர்க, போகமிடையூறு தீர்கதனியன்யான் போக மதினென்றல் மயலே. 96

இயலாதெனாளு மியலாததாகு மியல்வ தெனின்மாறு ருதென், றுயர்போதமெண் ண விடமாய்வு செய்வ தொழிவிக்குமந்த மயலை, வியனேதுபோக நிகரேனுமூடன் விசனிப்பனல்ல னறிஞன், வயமேவுரூத பொருளெண்ணின்மத்த வருமேமிகுந்த விசனம். 97

வருபோகமாயை மயமென்றுகண்டு வளர்காதனீத்த பெரியோர், பருகாவிருந்து நினையாரெவாறு பகரந்த விசனம் வருமே, கருதாய்கனுவிந் திரசாலமொத்துக் கருதரு விசித்திர வடிவா, யுருநோக்கின்மாயுஞ் சக மென்றுகண்டோ ருணவாவலுற்றி டுவரோ.

நனசாங்கனுவை யெதிர்கண்டுகெண் டோன் றனனுவை யிருமைதனையுந், தின நாளுமீள மதிமையறீர்ந்து தெளிவாக நாடல் வேண்டுஞ், சொனநீர்மையாவு மவை கட்குநேர்த றுணிவுற்றுநீடு பழகி, நனவா னதன்க ணிசபுத்திதீரி னசைசேர்கி லாய் முனிகரே. 99

வேறு.

இந்திரசால மிந்தத்துவித மெண்ணரு சித்திர மாதலினென்னுஞ், சிந்தனை நீங்கா ர்க் கூழ்வினையாலே சேர்தரு பயனுற் றுனேதானி, சந்ததமாமெய் யறிவுக்கிந்திர சாலமெனுந்திண் ணெணினிற்பந்த, மந்த மிலூழுக் குயிர்சுக துக்க மருளுதன்மிசை யே யாக்கிரகந்தான். 100

வித்தையுமுன்வினை யும்பகையாவாம் வேற்றுமைவிடைய மாதலினலே, தத்துறு மிந்திர சால விஞேதந் தனையறிவோராலுந் தெரிபடுமே, யொத்திடுமுன்வினை சகமெய் யாக்கி யூட்டுறுமென்று லேயப்போது, புத்த

நல்வித்தைக்காகும்விரோதி போகத்தள
வான் மெய்ம்மையுருதே. 101

கற்பிதசொற்பன மெனநனவின்கண்
காண்பொருளாற்போ கங்குறைவறவாஞ்,
சிற்பொருளுலகை யழிக்கின்வினைக்குத்
தெவ்வாமற்றது பொய்யறிவாலே, யற்பமு
மழியா துலகோரதையழி யாமேயிந்தி
சாலமிதென்றே, பொற்புறவறிவர வாறழி
யாமே போகம் பொய்யெனு மறிவுபொருந்
தும். 102

எங்கெவனுக்குல கான்மாவாமங் கெவ
னெதனுலெதனைக்கண்டிடுவான், கொங்கெ
தைமோப்பன் புகலுவனெனவுங் குமுறுறு
மறையத னுற்சகனுறிப், பொங்கு கலறி
வெழு மலதிலையதனுற் போகமெவாறறி
ஞர்க்குறுமென்னி, னிங்கிதுகேடுயிலல்லது
முத்தியியைதருவிடயமெ ழிற்சுருதிக்காம்.

என்றுசுவாப்பி யயசம்பத்தி யென்
னுஞ்சூத்திர நன்று விளம்பு, மன்றெனின்
யாக்கிய வற்கியர்முதலோர்க் காசாரியராங்

தன்மையடாதாற், றுன்றுபொய்நோக்கினி
லறிவிலதுவிதச் சுட்டிலதேல்வாக் குரை
செய்யாதா, மொன்றறுநிலையிற் றுவிதமிலா
மையி ஞேததுவேநற் காட்சியதென்னின்.

துயிலதுவாமே மெய்யறிவிலதேற்
சொன்னியாத்தும வுணர்வறிவொன்றே,
யயனினைவறலல வுபயமுமொத்தே லாயிற்
குடமரை யறிவொடு நிகழுஞ், சொயநினை
வொழிதலின் மசகத்தொனிமுத ரேற்றம்
பெருகவி னறிவிலதுடனோர், துயவுணர்
வறிவெனி லோசுகியாவாய் துட்டமனத்
தை நிறுத்துதல் வேண்டும். 105.

என்னி னிறுத்தினி துறவது சம்மத
மிதுபொய் மயமென் றெளிதிற் றெரியி,
னின்ன நயப்பினு மூடரினயவா னெனதை
யிச் சித்தென வோதின தன்றே, பன்னுறு
மறியார்க்குக்குறி பற்றும் பற்றெழுவாயுண்
டறிஞர்க் கென்னு, முன்னைய நாலுப யமு
மிம் முறையான் முரணுவாக்லி னுரையொ
டு நிகழும். 106

வேறு.

சுகமித்தை யெனல்போல வொருதற்சொ ரூபஞ்சார்பொன்று மில்லாத தென நன்கு காணி, னுகர்கின்ற வுயிரில்லை யெனுமெண்ண மேவி நுவலிற்றெ வன்றுய்ப்ப வென்றெப்பின் மறைதான், சுகமெச்சு பதிசாயை முதலான வெல்லாந் தொடர்தன்ற னுகர்வின்பொ ருட்டிச்சியாதாற், றுகளற்ற தானுண்பொ ருட்டாகு மென்றே சுருதிக்கண் வெகுவாய்த்தொனிப்புற்றதன்றே. 107

திகழ்கின்ற கூடத்த னுமென்கொலுண்பான் சிற்சாயை யாமென்கொ லலதாகு முபயான், மகனென்கொல் கூடத்தனோர்பற்று மில்லா மைபினுண்ணு வானீர்மை மருவானெ னான்றும், சுகதுக்க வபிமான வியல்கொள்வி காரந் துய்ப்பென்பர் கூடத்த னுமேல்விகாரி, புகல்கின்ற விதிமாறு பாடாம் விகாரப் புத்திக்க ணுறும்போவி வேறுகு மேனும். 108

நிலைதப்பி மிகுமைய றனிநின்றி டாதே நிலத்தாத லான்மற்றை யவனே புசிப்பான், குலவேத மவ்வாத்து மாவைத் தொடங்கிக் கூடத்த னேசேட மாமென்று கூறு, மிலகாத்து மாயாவ னெனயாஞ்ஞுவற்க ரிதுதேற்றி விஞ்ஞான மயனைத் தொடங்கி, யலைவற்ற நிர்ச்சங்க மதைவிஞ்சவைத்தா ரான்மாவென் னெனலாதி யறிவாய்வி னாலே. 109

சீவன்ற னைத்தொட்டு மேலான வறிவே சேடிக்கு மென்றேது மான்மாவிவேக, மோவுற்ற லாலந்த வுணர்வுண்மை தனைமே லுறக்கொண்டு நுகர்தன்மை தனைமெய்ம்மை கருதி, யாவற்றி டானென்று முண்பான்ற னக்கே யருந்தற்கு மகன்மாதர் முதல்காத லிப்பான், றேய்வுற்ற வீதுலக வியல்பாகு மேலாஞ் சுருதியினி தாவனுவதித்ததல தன்றே. 110

உணவொக்க வும்போத்து ருச்சேடமதனை லுணவின்க ணனுராக முறறக்க

தலவா, விணையற்ற வுயர்போத்து ருத்த
னிடத்தே யெஞ்ஞான்று மனுராக மியை
கென்று கூறுந், துணிவொன்று மிலருக்கு
விடயங்க ளிடையே தொடர்திண்ண மா
நேய மேதுண்டு மதுதா, னணுவுக் கணுவு
மான நினையென்று நாடு மடியேன்ற னெஞ்
சின்மா தவதீர்க வன்றே. 111

இப்பரிசு பொருண்முற்றின் விரதி
புணர் நெஞ்ச னியையந்த நேயத்தை நுசர்
வானி னூறி, மெய்ப்புறுத னைத்தெரிய வே
ண்டிடுவன் மற்றோன் மின்றொடைய லாதி
யின் விருப்பநழு வான்போற், றுய்ப்பவ
னின் மேவனழு வான்வெற்றி விழைவோ
ன் றொகுகாவி யாதியை நிதம்பரிச யிப்
பா, னப்பரிசு முத்திவிழை வான்றன்னை
நினைக வானுலகு முதல்வாஞ்சை பாலன்பு
பூண்டே. 112

சேபமாதி செய்வானை நிகர்முத்தி
விழைவாற் றிகழ்தன்னி லன்பார்க வணி
மாதி நசையாற், சுபயோகி பெரிதொல்கி

மனநேர்மை தன்னைத் தொடர்கிற்ப னது
போற்ப குத்தோர்தல் வேண்டுந், தபநீட
வர்க்காசி மிகுமாறி வர்க்குந் ததும்பும் விவே
கம் பழக்கத் திடத்தா, னிபமா முடன்
பாட்டி னெதிர்மறை யினானு நிகழ்போத்து
ருத்தன்மை நிலவுறவு ணர்ந்தோன். 113

நனவாதி யிற்சாட்சி பற்றின்மை து
ணிவா னவிலெங்ங னெதுகாண லாநாடு
வாறு, லணதேயு மங்கன்னி யத்தில்லை யெ
ன்னு மனுபூதி யேசம்ம தங்காண வான்மா,
சொணதா மதிற்காணு மியாதொன்றி னோ
டுந் தோயா தறம்பாப முங்கண்டு பற்றா,
தெனவேத முறைசெய்யு நனவாதி யுலகை
யிலக்கும் பரந்தா னெனத்தேரி நீங்கும்.

நனவாதி களிலேக னேயாகி யான்மா
நணிநிற்ப னென்றுசிந் தனைசெய்க வேண்
டு, நனவாதி தானத்தி ரயநீங்கி நிற்போ
னவிவேசெய் மறுசென்ம நணுகிற்பதுண்
டோ, நனவாதியிற்போக்கி யம்போத்துருச்
தானுட்டம் பெறும்போக மதுநின்று நிலவு,

நனவாதி தனின்வேற தாய்ச்சித்து மயமாய்
நயசாட்சி யாய்ச்சதா சிவனுகு நானே. 115

வேறு.

இந்தவா றுண்மைதனை நன்குதேர்ந்
தான்மதி யிலங்குவா னென்பதான, வுந்து
மோர் சித்தினிழன் மங்குவே ருமுருவி
யைந்ததா லுண்ணுவானும், நந்துரு விந்த
நிழன் மித்தையா மேயனுப வத்தினு னல்
லமறையா, விந்த்ரசா லஞ்சகமெ னச்சொல்
வா மீதினுளி ருத்தலான் மற்றை யவனே.

இவனுடைக் கேடுதுயின் முதலவற்
றேகரியி னினிதனுப விக்கலாமே, யவ
முறும்போ தனதனி யல்பிதென் றேயுடனு
டன்பகுத் தறிகுவானு, லெவமறக் கூறதி
செய் தழிவினைத் தேறியபி னெவளவும்
போகநய வான், புவனியின் மூர்ச்சையதி
புகிகிடப் பானொருநற் புதிமணநயப்ப னெ
வனே. 117

வேறு.

முன்னநோக முண்ணுவானென மொ
ழிகுதற்கற நாணுவான், சின்னநாசனி
ஞணிவாதை செறிந்துமுன்வினை துய்ப்
பனு, வின்னமற்றிவ னுண்ணுவானக மெ
ன்னவுன்னவு நாணுவா, னென்னினுேதிது
சாட்சிமேலுற வேற்றுவானெனல் வீண்
சொலே. 118

யாவனின்புற வென்பதிவ்வகை யெ
ண்ணியேசமு சயமற, வாவலித்துணு
வானைநீக்கிய தாதலாலுடல் வெம்மைபோ
மேவுதூலமி லிங்கமூலமு மென்றுமெய்
திரி விதமதா, மோவுருதவ ணவணியைந்
துறு முசிதமாகிய சுரமுமே. 119

வாதபித்தசி லேட்டுமத்துடல் வரு
வியா திகள் கோடியாந், தீதுநாற்றமி லக்க
ணக்குறை சேருமவ்வகை யென்பவே, கா
தலேசெயிர் சாந்திதாந்திகள் காணிலிங்கவு
டற்புகும், மாதிரண்டு மொழுங்குபேரிழ
வால்வருத்தும தாற்சுரம். 120

அறிவுதன்னையு மன்னியத்தையு மறி
கிலாமையவித்தைமீ, திறுதலொத்திடல்
வருவதாமிடர் விதையுமிந்திர னோதினான்,
செறியுமூவுட றனிலுமிவ்வழல் சேர்க்கை
யல்லவெ னக்கொள்வாய், பிறியினவ்வழ
லவ்வுடம்புகள் பின்புநிற்பன வாகுமோ. 121

தந்துரோமமண் ணன்றியாடை தடித்
தகம்பள மொடுகுடம், வந்துறுங்கொலி
வாறுவிட்டழன் மன்னுருதுட லென்று
தேர், புந்திசேரறி விற்றனித்தொரு சுர
மும்வந்து பொருந்துரு, தந்துசித்தொளி
யொன்றுதானியல் பல்லதில்லென வுணர்
வரால்.

சித்தொளிக்கணும் வெப்பநேர்வதில்
சித்தினென்னைகொல் சொல்வதே, யித்தி
றத்தொரு தன்மையவ்வொளியேயவித்தை
யினாலுறு, மொத்ததாந்தனி னுடலமூன்
றினு முணர்வி னுண்மையை யேற்றியே,
யத்திறத்தகி லந்தன்வாத்தவ வாகமென்று
மதிக்குமே. 123

இந்தமாமயன் மேவுகாலை யிவன்சரீரம்
வெ தும்புறச், சிந்தைசெய்குவன் வெம்புகே
னெனச்சேர்குடும்பி நிகர்ப்பவே, மைந்தர்
தாரமு னோர்மகிழ்ந்திட மகிழுகேனென
வீண்புமான், புந்திசெய்வனெ வாறவாறு
சிற்போவிதானுநி னைக்குமே. 124

வேறுகண்டுபி ராந்திவிட்டு விருப்பி
லாது தன்மேலுநா, டோறுநற்கரி நாடுவா
னுட னொட்டுவெம்புவ துண்டுமோ, ஆறு
பொய்ப்பொருள் சர்ப்பமாதி யுரம்பலாயன
வேதுவா, மேறுதாம்பறி வகியுரங்கெடி
னேன்றதுன்னி யழுங்குவான். 125

பொய்ம்மையோக களங்க மானது
போயொழிந்திட வேண்டியே,யய்யநீர்பொ
று மென்றல்போற்கரியாந்தனைச்சர ணண்
மினான், வெய்யநேர்தரு பாவநீங்குற மீட்டு
மூழ்கன்மு னாற்றல்போற், செய்வன்மீட்
டுதி யானமேயனு தினமுநற்கரி பற்றி
னோன். 126

நய்யவாய்படு குட்டவேசி குறித்து
ளார்மூன் விலாசமே, செய்யநாணுவள் சீவ
னுந்தன சீர்த்திசெப்பிட நாணுவான், கை
யராற்கவர்படுநலந்தணர் கழிசெய்சாந்து புரி
ந்துமேற், றிய்யரோடுறு கிலரவாறிவ னுடல்
களோடு செறிந்திடான். 127

வேறு

தருணவுலசேயு நரபதிகுமாரன் றரை
முழுதுமாளும் விழைவினு, னரபதியி னீர்
மை பெறுவனதுபோல நனிகரியி னீர்மை
யிவனுமே. பிரமமெவனேர்வ னதுமெயவ
னுவ னெனவுமறை பேசல் வினவியே,
யுரைசெயதி னேக மனதுடைய னுகியுணர்
வனதைவேறு தெரிகிலான். 128

தேவவுருவேண்டி னேர்க டழலாதி
சேர்குவரவாறு சாக்கிதான், மேவுருவமேவி
மீதியுறவேதன் மேனியிறல்வேண்டு வான
வன், றுவுதனதாகம் வேமளவுமோது தான
ரனினீர்மை மாறிடா, தாவதிதுபோல வூழி
னுடல்காறு மாருயிரினீர்மை மாய்வுறு.

பழுதையெனுஞானம் வரினுமுலை
வாதி பயபயமிலாது தவிருமே, யெழினுண
ர்வுமேலுமிருதிருளினுமிறுபணியதாகியில
குமால், வழியிதெனவூழின் வருநுகர்வுதானு
மடியுமெலவாண்மை யதினரு, விழைவினு
கர்காலை வொருபொழுதுமானு டனகமெ
ணமேதை மிளிருமே. 130

இத்துணையதான குற்றமதுதன்னு
வின்பந்தஞான மிற்றிடா, வொத்ததலசீவன்
முத்திவிரதம்மீ துண்மையிலையாகு மற்ற
தே, மத்தகநன்மோதி விம்முதசமன்றுன்
மன்னினுணர் வேகும் விம்மலே, யத்தலையி
னுர்பு ணன்றழிவதின்று மண்மதியின்மாயு
மெல்லவே. 131

நசமனழியாத சபலமதினுன தகும
மகிழ்வுசேரும் விரணமார், விசனமதைமூட
னிகர்கதியிலாபம் வினையிடரைமூடும் விர
தமாய், விசைதவினெவேலை திரிபுறுமவே
லை யிடையறவிசார மியைவதா, மிசையி

ரத சேவிதினமதனின்மீள மிசைவனது
போல நினைகுவாய். 132

தனதுவிரணத்தைத் தசமனவன்மிக்க
தனியவுடதத்தி னீக்கனேர், முனைவினைய
தித்தைநுகர்வதனையுற்றுமுடிவுசெயினட்ட
மாக்கலா, மினியெதனைநச்சி யெனுமொழி
சொறுக்க விழிவதிதுமட்டு மாற்றினே,மனு
முயிரவத்தை யிதுசடு திருத்தி மகிமைபெறு
சத்தமார்த்ததே. 133

விடயமதின்மேவு மகிழ்வுசிறிதாகும்
வியன்மகிழ்வுதானி ரங்குச, மடைவவடை
வானை வயர்வவயர்வானை வெனமகிழ்வதேய
மைந்திடும், படியிதுறநாக மருவநிருவாண
பலிதமுறவேயி வன்றனைக், கடியின்வெகு
வேலை யுளவதுவெலாமு மமைதிபெறலான
தின்றரோ. 134

வேறு.

கிருதகிருத்திய மிதுதானெதிர்மறை
கிளர்தருதேர்தன்முனஞ்செய்தே, தெரிதரு

மற்றிவ னிவ்வகையாகிய செறிதரு மகிழ்
வனு தினமார்வன், றரிசுறுமறி விலர்
காண்முளைமுதனச் சுதல்கொடுவேண்டிய
பவநேர்க, பரசுகமிகுபரி பூரணஞான் பவ 135
முறலேதிச் சையினாலே.

பரலோகேச்சை புணர்ந்தவர்கருமம்
பண்ணாநிற்குக வெந்நாளு, மிருபாநிலமுழு
துருவாகியயா னெவ்வாறேதெத னாற்செய்
கே, னாரியோரிங்கெவ ரவர்நூல்கற்குக வோ
தாநிற்குக முதுவேதங், கணைதீர்கிரியைய
கன்றமையாலதி காரமதென்ப தெனக் 136
கெங்கே.

நித்திரைபிச்சை முழுக்கொடுசௌச
நிகழ்தரவேநய வேனாற்றே, னத்தகைகாண்
பவர் கற்பித்திடினெற் கயலோர்கற்பனை
யாலென்னாங், கொத்துறுகுன்றிமு னயலா
ரோபித கொழுமனலால்வெந் திடுமோதா,
னித்திறநான்பிற ராரோபித்திடு மிழிபவ 137
தருமங் களைமேவேன்.

தத்துவமறியார் கேட்டிடல் கடனுந் தனையறிதருயா னேன்கேட்கே, ஞெத்த வயிர்ப்புளர் சிந்தித்திடல்கட னுறுதியதுள னேன் சிந்திக்கேன், ஜித்தத்திரிபுளர் தெளி தரல்கடனுந் திரிபிலதேலே ஞேதியானஞ், செத்திடுமுடனு னென்றிடு திரிபைச் சிறி தொருகாலுஞ் சேரேனுன். 138

மானுடனுனென லாதிவழக்கிவ் வகை வரு திரிபை யகன்றேயுந், தானெடுநாட் பழ குதலால்வருவா சனையாற்கற்பித மாம ன்றே, மோனையதாம்வினை நாசமதாகிடின் மொய்விவகாரங் கிலமாகு, மானியுருதெ னின் வினையிதுதியான மாயிரமாற்றினு மழியாதே. 139

விவகாரத்தி னடக்கம் விரும்பிடின் மேவுதியான நினக்காக, விவர்விவகாரம் வாதிப்பதலவெனக் காணகமேன்றி யானிக் கே, னவமுறுவிட்சே பங்களெனக்கிலை யாதலினுற்று சமாதியுமின், றெவமுறு

விட்சே பங்கள்சமாதியு மேலும்விகாரம னக்காமே. 140

நித்தியவனுபவ ரூபவெனக்கிங னக ழனுபவம்வே றேயேதோ, வத்திரமறசெய் வனசெய்தனவா மடைவவடைந்தன துணி வீதே' யித்திரளுலகிய னூலியலாகுத லே னையவிவகா ரமதேனு, மொய்த்திடு செய னுகர்வற்ற வெனக்குமுன் வினையின்படி முடிவாமாமே. 141

இனிநான்கிருதகி ருத்தியனேனு மிவ் வுலகருள்புரி காதலினுற், றனிநூலியல்வழி யேசென்றிடுகேன் ருனதனுலெற் கானி யெனே, நனிதேவார்ச்சனை முழுகுதல்சவுச நல் விரவாதியின னுகவுட, ஞெனிதாரமது செபிக்கு கவல்லதுசொல்லுகவுபரிட மேவா க்கே. 142

விண்டுதியானிக் குகமனமல்லது மே தகுபேரின் பதின்மூழ்க, திண்மக ளர்கரி நானிதிலொன்றுஞ் செய்யேன் செய்விப் பவனுகேன், மண்டுமிவவகையேற் கருமி

யெனக்கும் வருகலகமதெங் கேயுண்டா, மிண்டுறு கீழ்கடன் மேல்கடலும்போல்விட யத்திரிபுள வதனாலே. 143

கருமிக்குடல்வாக் குளமதிலன்றிக் கரியிடை யொற்றுமை யிலைஞானிக், கொரு கரியாகிரு லேபத்தேயல தொற்றுமையி தாத் திலதாமிப், பரிசுதமிற்றும் வருமியல் பறியாற் பதிரரெனக்கல சுஞ்செய்வா, ரிரு வகையுங்கண் டறிவுடையோர்க ளிம்பர்நகைத்திடு வாரன்றே. 144

நாமக வியாதினை யறியான்கருமி தத்துவவித்தச் சாக்கியையே, பிரமமெனக் காண் குகவஙனறியிற் பேசுறுகருமிக் கழிவென்னே,யுரமுடை யானிது பொய்யெனு முணர்வா லுடல்வாக் குளமுமு றப்பற்றான் கருமிய வற்றான் முயலுகமுயலிற் கற்றவனுக்குறு மழிவென்னே. 145

எத்தனை மன்றுத வியெனினி விர்த்தி யெங்கேயுபயோ கமதாகும், வித்தையி னே

தூகி விர்த்தியெ னிற்றான் வித்தைநசைக் கவ் வகைமற்றும், புத்தியுளானறி விச்சையு றானேற் போதமு றான்மற் றிவன்மீட்டுஞ், சித்தழி யாமையின் வளர்வுறும் வேறே செறிகரு வியினு லலவாமே. 146

துன்பார் மடமும தன்காரியமுந் தாய றி வைத்தெற வலதன்றான், முன்பே தத்துவ வறிவா லந்தவி ரண்டுமு டிந்தன வதனாலே, யன்பா ரிந்திய மழிபடல் கண்ணுறு மதனு லழிவுறு மென்னுதே, வன்பூனையை வாழ் வுறுமெலி வதையா மாய்ந்தது வதைசெயு மெவ்வாறே. 147

பாசுப தாத்திர மதனலெய்யப் பட்டுஞ்சிதையா னெனினன்றே, ஞசுக நிட்டு பல மதனற் றுளேபட் டங்கந் தொலைதற் களவேதோ, பேசின்முன் மிகுதற்காரிய மதனற் பெருகு மவித்தையி னெடுபோத, மாசறு சமர்செய்து வென்றதி னாளது மாதிட மழிவுற லெவ்வாறே. 148

அறிவான் மடமு மதன்கா ரியமு மழி
ந்தன வாயிங் கேகிற்க, வறிவெனு மரை
யன வற்று லழிகில னன்றியு மவனுக் கதி
புகழா, மறிவெனு .மதிசூ ரனையெவ னிவ்
வகை யனுதின மும்பிரி யானந்த, வறி
வுடை யோனுக் குடன்மூத லால்வரு வரு
வினை யறல்வினை யாலென்னே. 149

வினையினி லறியார்க் கெவ்வாற் றானு
மிருந்தாக் கிரகமு றற்பாற்று, மனுடர்கள்
வியனுல கலதுகை வல்லிய மருவுற முய
லுக வேண்டும தாற், றனையறி வுற்றவ ன
வர்நடு வமருழி சாற்றும வர்க்கேற் பனவாக,
மனமுடல் வாக்குக ளாற்றொழி லெல்லாம்
வழுவற வேசெய் குவனன்றே. 150

இவன்மற் றறிவறு வேட்கையர் மத்தி
யி லெப்போ துறைகுவ னப்போதே, யவர்
கட மக்கறி வுறவே தொழின்முழு தறவுமி
கழ்ந்தகல் வான்றானுந், தவவறி விலருக்
கேற்பந டக்குத றகையறி வுளனுக் குசித

மதா, நவமுறு மிளவற மக்கேற் பமிக நடப்
பா னனையர்பி தாவன்றே. 151

பாலனி கழ்ச்சிசெய் தழைதல்செய்
தாலும் பண்புறு தனதுபி தாவந்தக்,காலகி
லேசமு றுன்முனி யானக் காதலனொடு
விளை யாடிடுவான், சீலமி லார்களி கழ்ந்தா
லுந்துதி செய்தா லுஞ்சீ ரியரிகழார்; மே
லுந் துதிசெய் யாரவ ரறிவே மேவுறு மா
றெழு குவரன்றே. 152

எந்தந டத்தா லிவனிங் குண்மையை
யெய்துவ னதுகா ரியமேயா, நந்தறி ஞர்க்
கிங் கறியா ரறிவுற நாட்டல லாற்றொழில்
வேறின்று, மிந்தம னான்செய் வனசெய்
தேனுவ வேய்ந்தும கிழ்ச்சியி யைந்தவனுய்ச்,
சந்தத முந்தன் றூய்மன தாலித் தகையனு
சந்தா னஞ்செய்வான். 153

தன்னிய ஞன்றன் னியனுனித்தங்
தன்வடி வினைவிரை வினிலோர்கேன், றன்
னிய ஞன்றன் னியனுனேரேதகுபிர மாகந்
தங்காண்கேன், றன்னியனுன்றன் னியனு

னின்றே சமுசா ரத்துய ரேகாணேன். றன்
னிய ஞன்றன் னியனுனெங்கோ தனதறி
யாமையி றந்ததுவே. 154

தன்னிய ஞனறன் னியனுனெற்குத்
தான்செய வேண்டுவ தொன்றின்றாந்,
தன்னிய ஞன்றன் னியனு னின்றே சார்
வன முழுதுஞ் சார்ந்ததுவாந், தன்னிய
ஞன்றன் னியனு னுலகிற் சமமேதென
துதி ருத்திக்கே, தன்னிய ஞன்றன் னிய
ஞன் றன்னியன் றன்னியன் மீளவு மீள
வுமே. 155

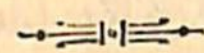
ஓகோ புண்ணிய மோகோ புண்ணிய
முறுதியின் வாய்த்தது வாய்த்ததுவே,
யோகோ விந்தப் புண்ணிய முடைநா மோ
கோ புண்ணிய முடைநாமே, யோகோ
சாத்திர மோகோ சாத்திர மோகோ குரு
குரு வோகோகோ, வோகோ ஞானம்
மோகோ ஞானம் மோகோ சுகமோ கோ
சுகமே. 156

வேறு.

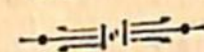
திருத்திதீப மிதனைத் தினந்தின
மருத்தியோடனு சந்திக்கு மான்றவர்
பெருத்தவானந்தப் பேற்றினின் மூழ்கியே
திருத்திசேர்வர்வி ராந்தரந் திண்ணமே. 157

ஏழாவது திருத்திதீபம்

முற்றிற்று.

எட்டாவது கூடத்ததீபம்.

வானிரவி திகழ்த்துசுவர் முகுரவின
ளொளியால் வயங்குதல்போற் கூடத்தன்
றிகழ்த்துடனெஞ் சுறைநூ, மானினில
குறும்பலவா முகுரவின ளொளிதம் மத்தி
யின்மற் றதுபொலிந்தன் னவைகளிலாட்
பொழுதுங், தானிலகு மிந்தமுறை சீவனி
யை மதிதஞ் சந்தியையின் மையையும்
விளங் கிவன்வேறென் றுணர்வாய், மேனிக
ழோர் குடவடிவ மதியறிவு குடத்தைவிளக்

கியிடுங் குடவுணர்ச்சி மெய்யறிவால் விளங்
கும். 1

புத்தியுதித் திடுமுன்பிக் குடம்பிரமத்
தாலே புலப்படா தாய்ப்பின்னர்ப் புலப்பட்
டு நிகழு, மித்தனை தான் பேதமுலோ காந்த
குந்தம் போல விலங்குசிதா பாசாந்த மதி
விருத்தி ஞான, மெத்தவுஞ்சாட் டியமட
மை யாகுமிவற் றோடேமேவுகுட மிருவகை
த்தா மறியவொணாக் குடம்போ, லொத்த
வறி படுகுடமும் பிரமத்தா னிகழு முணர்
வுதித்த போதுசிதா பாசனொழி தலினே. 2

அறிவொளியில் லாமதியா லுணர்ச்சி
செனி யாதா லனையமதி தனக்கும்வே றுறு
மணெழு வாய்க்கும், பிறிவெதுவா முலகி
லெங்கு மண்டடவு கும்பம் பேசிடவொண்
ணாதறியப் பட்டதென விந்த, நெறிமதி
மாத் திரங்கலந்த கும்பமுண ரொண்ணா
நிகழ்த்திதனாற் கும்பத்தை யறிவொளியாம்
பலத்தின், செறிபிறப்பே யுணர்த்துவதாம்

போறிவு பல்மோதிகழ்பிரமாணத்தின்முனு
நிலைபெறுதலானே. 3

புறப்பொருளாம் பிரமேயங் களிற்பல
மாக் கொண்ட போதமதே யிங்குயர்ந்த
வேதாந்த வாக்காஞ், சிறப்பளவை யாலறியத்
தக்கதென வேவார்த் திகக்காரர் சித்தினிகர்
செப்பினர்மற் றன்றே, யிறப்பினிச வறிவி
னுக்கும் பலத்தினுக்கும் பேத மியம்புமுப
தேசசாகத் திரமதனாற் குடத்திற், பிறப்புடை
யசிற்சாயை யுணர்ச்சிதரு மிதனைப் பின்பறி
படாமையைப்போற் பிரமம்விளக் குறுமே.

மெய்யறிவான் மதிவிருத்தி சிற்சா
யை குடமும் விளங்கியிடுந் தனிச்குடத்தேய்
பலவுருவா தலினாற், றுய்யறிவின் சாயையி
னாற்குடமொன்றே துலங்குஞ்சொற்றதனாற்
குடத்திலறி பட்டிருசை தனிய, மைய
மறப் பொலியுமிவ்வா றுரையிதனைப் பிறர்க
ளனுவிவசா யம தென்றோ துவாறிவி
னிழலின், செய்யருளா லிதுகுடமென்

றிடுவெழக்காம் பிரமத் திருவருளாற் குட மறி
யப் பட்டதெனலாமே. 5

வாய்ந்தவுடற் புறத்தறிவின் சாயை
யொடு பரத்தை வகுத்தறிந்தாற் போலவுட
லகத்தச் சாயையையுஞ், சார்ந்திடு கூடத்
தனையும் பகுத்துணர்வாஞ் சித்தின் சாயை
யகம் விருத்தியிலும் காமமுத லவற்றுங்,
காய்ந்தவிரும் பிடைவன்னி போற்கலந்து
நிற்குங் காய்ந்தவிரும் பிலகுறுந்தான் மாத்
திரமே யன்றிப், போந்திடுமற் றொன்றினை
யும் விளக்காதிவ் வாறு பொலிவனவாஞ் சிற்
சாயை புணர்ந்தவிருத்திகளே. 6

முறைமுறையே யழிந்தழிந்தாம் விருத்
திகளெல் லாமு முடிவணவாந் துயின்மூர்ச்
சை சமாதிகளி லன்றே, செறிதருசந் திகள்
விருத்தி களினொழிவு முழுதுந் திகழ்வண
வாம் விகாரமிலா வெவ்வறிவா லந்த, நிறை
யறிவே கூடத்த னெனலாகும் புறத்தே நிகழ்
குடத்தி விருவிதசை தன்னியமுண் டிந்த,

நெறியுளுறை. விருத்திகடம் மிலுமுண்டா
மதனா னேர்படுசந் திகளினவற்றுண்மைமிக
நிகழ்வாம். 7

குடமுறழ விருத்திகளி லறிபடன்மற்
றன்மை கூடாது தனைத்தன்னா லறியவொ
ணா மையினு, மடமவற்று லொழிதலினு
மிருவகைத்தா மறிவில் வரு செனன மரண
மனு பவப்படலாலொன்று, திடமுறுகூ டத்
தனல வேனையது விகாரந் தீர்தலினா லாகு
மந்தக்கரண மதன்விருத்தி, புடகரியென் றற்
றொடக்கத் தெங்கும்வெகு விதமாப் புரா
தனராற் கூடத்தன் புலப்படுத்தப்பட்டான்.

முகநிழலு மிடம்போலான் மாவுமுயி
ரிடமு முதிர்தருநூ லுத்திகளால் விளங்கு
மெனவுபிரும், பகர்தரப்பட் டதுமதியால்
வளைபடு கூடத்தன் பனுங்குடவா னெனவுல
காந் தரம்போதல் வருத, றகவுறச்செய் திட
வலிய னுயிராலென் னெனிற்கே டணியசங்
கன் வளைபடன்மாத் திரத்தான்மற் றுயிர்
தான்,சகமதிலா காணாவ னெனிற் குடங்குட்

டியங்க டமால்வளைபட் டவனுயிரே யாகி யிடல் வேண்டும். 9

மாசொழித லாற்புத்தி குட்டியத்தொப் பன்றேன் மற்றதனுல் வளைபடலி னினக் காவ தென்னே, பேசுமரத்திற் செனித்த கா லால் வெண் கலத்திற் பிறந்திடுகோ லாலு மே விற்போனுக் கென்றும், பாசகதண் டுலங்களது பரிமாணம் விஞ்சப் படுவதிலே பரிமாணம் விஞ்சுவதின் றேனு, மேசிகழ் வெண் கலக்காலிற் பதிவிம்பம் விஞ்சு மெனின் வலியிற் புத்தியிற்சி தாபாச னுண் டே. 10

அற்பகிகழ் தருமறிவின் சாயைபதி விம்ப மவ்விதமாம் விம்பவியல் பின்றிவிம் பம் போலப், பொற்புறுதலாலதுவாஞ் சங்க விகா ரங்கள் புக்குதலா லிவன் விம்ப விலக் கணம தின்றி, நிற்பவனு யொளியுருவ விம்ப மதுபோல நிகழ்வானென் றுணர்வர் மதி யுண்டெனினுண் டதனுற், சொற்பழு மாபாசன்மதி தனக்கயலன் றென்னிற்

சொற்றிடுதி . மதியுந்தன் னுடற்கயலன் றென்றே. 11

சாத்திரத்தாற் றேகமரிப் பினுமதி யுண்டென்னிற் சாற்றுமதிக் கன்னியமாச் சிற்சாயை யுளதென், றேத்திதரப் பிரவேச சுருதிசொலு மதியோ டேய்ந்தவற்காம் பிர வேச மெனற் கமதிக் கயலா, நேத்திரவான் மாப்பிரவே சஞ்செய்வா னினைந்து நேர்ந் தனனென் றியம்புமைத ரேயமிவ னக்கங், காத்திரஞ்சே ரிதுதரியா தென்னையொழிந் தென்று கருதிமுடி நடுப்போழ்ந்துட் புகுந் தொழுகின் றனனே. 12

எவ்வாறும் பிரவேச மசங்கனுக்கேற் சிருட்டி யிவனுக்கெவ் வாறுஞ்சொல் லவ ர்க்குமட முடைமை, யொவ்வாதோ வவர்க் கழிவுஞ் சமமாகு மிவன்று ஞேதிவற்றி னெழுந்தவற்றை யொழித்தொழிவ னென் று, செவ்வாக மைத்ரேயிக் கியாக்கியவற் கியர் தாஞ் செப்பினர்மற் றவிநாசி யிவ்வான் மா வென்றே, தவ்வாத கூடத்தன் பகுத்

துணர்த்தப் பட்டான் சடத்தொடு கூடான
சங்க னென்றுரைத்த லாலே. 13

சீவனெழி தேகமதே சிதைந்திடுமெச்
சீவன் சிதைதலுரு னென்பதற்கு மூத்தி
பொருளல்ல, மேவுறுவேற் றுலககதி யாங்
கெடுமேற் சீவன் மெய்ப்பரநா னென்றுணர
வொண்ணு தென்னற்க, வோவுதலா னுஞ்
சாமா னுதிகர ணியந்தா னெண்டுமிது தறி
பூமா னிவனெனும்வாக் கியத்திற், ருவருபூ
மான்மதியாற் றறிமதிபோ மாறு தான்
பிரம மெனுமதியா லகமதிபோ முழுதும்.

இப்படிநைட் கன்மயசித் தியிலுமா
சிரிய ரிலங்குறவோ ரிடத்திருத்தற் கொ
ழிவுபொருளென்று, செப்பின ராதலினாலே
யதுவாக முழுதும் திகழ்பிரம மெனச்
சகத்தோ டோரிடத்தா ருதல்போ, லெய்ப்
பிலகம் பிரமமெனச் சீவனுடனேயோ ரிட
த்திருத்த லாகுமோ ரிடத்திருத்தற் கொழி
வு, மெய்ப்பொருளா காதென்றூர் மிகவு
முயற் சித்து விவரணத்திற் கூடத்தன்
பொருளெனவுட் கொண்டே. 15

சோ திதசொம் பதார்த்தமெனுங் கூட
த்த னேயாந் துகளில்பர மெனவிவா ணுதி
களி லவ்வா, ரூேதிடப்பட் டதுதேக விந்
திரியா திகளோ டுற்றிடுசீ வாபாசப் பிரமை
யது தனக்குக்-கோதில,திட் டானசித்தே
கூடத்த னென்று கூறிடலா மிங்குசகப்
பிரமையடங் கலுக்குந், தீதிலதிட் டானவறி
வெதுவதுவே தாந்தந் திகழ்த்துபரப் பிரம
மெனச் செப்பிடலாமன்றே. 16

இந்தவறி வதனிடையே யுலகதுகற்
பிதமா மென்றக்கா லதிலொருபா லாஞ்
சீவா பாசம், வந்ததெனல் வேண்டுமோ வுல
கதிலோர் பாலாய் வந்திடுமா ரோபங்க
டமின்வேறு பாட்டாற், றந்தொமெனும்
பதப்பொருள்கள் வேறுபா டாகுந் தத்துவ
மாச் சித்தொன்றும் புத்திதருமமதா, யுந்து
செயல் முதலனவு மொளியில் பாமான்ம
வுருவமும்பெற்றெதிரொளிர்த லாலுயிரா
மயலே. 17

எதுபுத்தி யாபாச னியாவனெவ னுன்
மா வெவ்வாறுவந்ததுல கெனத்தேருமையி

னான், முதுமோக மாமிதுவே பவமாகும் புத்தி முதலவற்றி னியல்புணர்வான் றத்து வவித் தவனே, பொதுவான முத்தனென் றிவ் வகைவேதாந் தங்கள் புலப்படுத்து மிவ்வகைத்தேற் பந்தமெவனுக்கென், பதி முதலாங் குதர்க்கசென்னி யஃபரிகா சங்கள் படமிகக்கண் டனவுத்தியாற்படுத்தல்வேண் டும். 18

விருத்திக்கும் விருத்தியின்முன்னின் மைக்கு முணர்தல் வேட்கைக்கு மறியே னென் றறியறியா மைக்குங், கரித்தன்மை யாயிருக்குஞ் சிவனேபொய்க் கெல்லாங் களமாகி யிருந்தாஞ்சத் தியன்சடங்க ளெ வையும், விரித்திலக்கிச் சின்மயனா மென்று முவப் பினுக்கு விடயமாந் திறத்தாலாமா னந்த சொரூப, னருத்தமெலாந் திகழ்த்துத லா லனைத்தினுஞ்சம் பந்த மாயிருத்தல் கொண்டு பரி பூரணனா மன்றே. 19

என்றுசைவ புராணங்க ளுயிரொடி றை யாதி யிறந்தொன்றாய்த் தன்னொளி

யாங் கூடத்தன் சிவனென், றொன் றவுண ர்த் திடுமுயிரோ டிறையைநிழ லாக வுண் டாக்கு மாயையெனுஞ் சுருதியினா லவர் கள், கன்றிடுமா யாமயராங் காசகும்பம் போலக் களங்கமில ராமன்ன சென்னியமா மனந்தான், பொன்றுடலி னிருமலமா மிவ் வாறே யன்னோர் புரைமாயா மயரேனு மனைத்தினுநின் மலரே. 20

உணர்வுருவத் தன்மையுமுண் டுணர்வு மயமேயா யொளிர்தலிற்கற் பனையடங்க வுஞற்றவல மாயைக், கிணைதருதுட் கா மேயின் றெம்முடைநித் திரையு மியைகன விற் சீவேச ருணர்வாக் வியற்று, மெனவ ரிய மாமாயை யிவர்களையுண்டாக்கு மென் பதிலாச் சரியமென்கொன் முற்றுணர்வா தியையு, மணவிடைக்கற் பித்துணர்த்துந் தருமியைக்கற்பிக்கு மதுதனக்குத் தரும கற் பனைபார மாமோ. 21

கூடத்தன் றானுமந்த வகையாகு மென்று கூறாதே யவன் மாயா மயனாகு

மென்னற், கிடுற்ற பிரமாண மில்லையவ
னுண்மை யெனமறையின் முடிவனைத்து
மிகமுழங்கு மிங்கு, சாடுற்ற வெதிரியதா
மன்னியவத் தொன்றுஞ் சகியாவா மறைப்
பொருளை விரித்துரைப்பே மன்றி, யாட
ற்ற தருக்கங்க ளெவையுமறை யேமா லத
னூற்றூர்க் கிகசங்கைக் கிங்கிடையேதோதே.

ஆதலினுன் முமுட்சுக்கள் குதர்க்க
மகன் ஶ்ரூத்தை யாசரித்தல் வேண்டுமிதே
யுயிரிறையை மாயை, சாதமுறச் செய்தது
நோக் காதிபிர வேசாந் தமுமான சிருட்டி
யிறை தந்ததுவா நனவே, யாதியப வருக்
காந்தச் சமுசாரஞ் சீவ னுக்கியதாங் கூட
த்த னசங்கனே யிவனுக், கோதுவியப் பொ
ன்றுமிலை யென்றுணர்த்து மதனுனுளத்தி
னிலிவ் வொழுங்கவிசஞ் சிந்தித்தல் வேண்
டும். 23

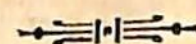
தோற்றமொடுக் கமுமில்லை பெத்த
னுஞ்சா தகனுந் துகளின்முமுட் சுவுமில்லை
முத்தனுமின் றென்னு, மேற்றமுள விது

மெய்ம்மை யாமனவாக் குகளுக் கெட்டரிய
விதைச்சுருதி தெரித்திடுவோ னென்று,
மூற்றமுறச் சீவேச வுலகையுமா சரித்தே
யுணர்த்துமெது வெதுவாமன்னுயிர்க்குறு
விற் பத்தி, யாற்றலுறு பிரத்தியகான் மா
விலது வதுவே யாமிங்கம் பிரக்கிரியையெ
ன்றனர் தேசிகரே. 24

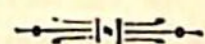
சுருதிகளின் கருத்தொன்றுந் தெரி
யாது மூடர் சுழலுவரெல்லாந்தெரிந்து சீரி
யரா னந்த, வருணவந்தோய்ந்துறச்சுகிப்பர்
மாயைக்கார் ஞால வப்பிணைவேண் டியவாறு
சொரிந்திடினு ஞான, விருவிசும்பிற் கிழவு
ண்டோ பேறுதா னுண்டோ வென்பது
நன் னிலைபெறு மியாவனிரந் தாமித், திரு
வளர்கூ டத்ததீ பத்தைநா டுறுமச் சீரியன்
றுன் கூடத்த வடிவாகித் திகழ்வான். 25

கூடத்ததீபம்

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது
தியானதீபம்.

பேறுதவும் சம்வாதிப் பிரமைபோலப் பிரமதத் துவத்தினுபா சனையால் வீடா, மூறுபடா வதனுலுத் தாதாப நீய முபாசனையைப் பலவிதமா வோதாகிற்கும், வீறு செறி மணிதீபப் பிரபையூடு மின்னுமணிப் புத்திதனுற் ருவுவோர்க்கு, வேறுபா டிலை மித்தை ஞானத்தேனும் வேற்றுமைதா னுளது பொருட் கிரியை மீதே. 1

கிரகமத னுள்ளுறையுந் தீபந் தன்பாற் கிளரொளிசா ளரவெளியிற் றேன்று மா போற், றிரமணியி னெளிதோன்றும் புறத் திரண்டுஞ் சேய்மையிர்கண் டிதுமணி யென் றேடாகிற்கு, மிருவருக்கு மொளி யின்மணிப் புத்தி மித்தை யெனு ஞான மாந்தீப வொளிகண்டோடும், புருடன்மணி தனைச் சேரான் மணியேசேர்வன் பொருக் கெனவே மணியொளிகண் டோடுவோனே.

விளக்கொளிக்கண் டோன்றுமணி மயலை மேலோர் விசம்வாதிப் பிரமையெ ன்பர் மணித்தேகூடு, துளக்கமுறு மணி மயல்சம் வாதிமாலாந் தூமமெனப் பனி யினைக்கண் டங்கு வன்னி, யளத்தலினு லங்கிதெய்வ கதியாற்பேரு மதுவதுகோ தாவரி நீர் கங்கை நீரென், றுளத்துளெணிச் சுத்திபெறத் தெளித்துச் சுத்தி யுற்றிடுதல் சம்வாதிப் பிரமையாமே. 3

சுரரோயாற் சன்னிபா தங்கொண்டுள் ளான், றுனுமயக்கத் தானுரா யணனை யுன்னி, மரியாகின் றுட்டின்றுறக்க முறல்சம் வாதி மயலாகுங் காட்சியனு மான நூலாற், றெரிவாகப் புகன்முறைசம் வாதிமையற் செறிவனமட் டின்றன்றேன் மண்டா ருக் கற், பரமேச ராந்தரமோ மகளிர் முன்னோர் பாவகனு தியமதியாற் பணிதலெங்கே. 4

கற்பிதவத் துவினுணர்வா விட்டமாம் பலந்தான் காகதா லீயமுறை யுறுமதுசம் வாதி, நற்பிரமை யாமிதுதான் மயலா

மேனு நற்பயனல் குதல் போலப் பிரமரூப, வற்புதமா முபாசனையு முத்திப் பேற்றை யருளுவதா மகண்டவொரு சுவையே யாகிப், பொற்புறுமெய்ப் பொருளைமறை முடிவாற் றேர்ந்திப் பொருணை மென்ன வுபா சிக்கலாமே. 5

ப்ரத்தியக்கா முருவையுண ராதநூ லாற் பிரமமுள தெனப்பொதுவாம் போத மிந்த, வாத்திருமான் முதலுருப்போற் பரோக்கஞான, மருவுசதுர்ப் புயமாதி வய ங்கு மேனுங், திருக்குகளா லுருவுணரான் பரோக்க ஞானி திருமாலக்காற்றெரியான் பரோக்கத் தீங்காற், கிருத்திமவே தனமாகா வளவை நூலாற் கிளர்தருமெய் யுருவமிலங் குதவி னன்றே 6

உண்மையறி வானந்த வுருவ நூலா லொளிர் தரினும் பிரத்தியக்காங் கரியைத் தோரான், றிண்மைபெற வப்பாத்தைத் தோராணந்தச் சேதனந்தான் பரோக்கமா மெ னினு நூலான், வண்மைதிக ழின்பவுருத்

தெரித்த லாலே வாய்மையறி வலதுமய லன்றுமெய்ந்நூ, னுண்மைமகா வாக்கியத் தாற் பாந்தா னென்றே நுவலினுமீ தே யையர்க்கோர் வுறவொண்ணுதே. 7

உடன் முதனு னெனும்பிரமை விழித் துரிற்ப வோங்கறிவற் றப்புருடன் பாநா னென்றே, யடமதினேர் வுறவலனே நே ராந் தொய்த வறிவதுநேராவொருமை மதி நூ ருதாற், றிடமுறநூ லோர்ந்தன்புற் றவர்க்குச்சத்தே தெரிபடுநே ராஞ்சிலைப் போ தம்பரோக்கக், கடவுண்மதி தனைநூ ருப் பிரதிமாதி களிற்றிருமா லென்பதிலா ரையுற்றுரே. 8

சிரத்தையிலா ரன்பின்மை மேற்கோ ளாக்கேற் சிரத்தையுளர் தாமேவை திகத் தெங் கண்ணு, முரித்துளராலொருக்கானல் லாத்தனேது முபதேசத் தால் விளைவாம் பரோட்ச ஞானம், விரைத்துளபக்கார் மேனி யுபதே சந்தான் மீமாஞ்சை யினை வேண்டா கருமம் பத்தி, திரத்துவமா

காமையிற்சிந் தித்தற் பாற்றாந் திரட்சா
கைச் சொற்றணிதற் கெவன்வல்லோனே. 9

துணிபொருண்முன் னோர் கருப்ப
சூத்தி ரத்திற் றொகுத்தனரா தலினன்பர்
விசார மற்றும், பணிபுரிய மிக வெளிதா
முயர் நன் னூற்கள் பகருமுபா சனைப்பழ
க்கமதனா னாடத், திணியிலரு மதைக்கு
ருவால் வினவிச் சிந்தை செய்திடலாம்
வேதவாக் கியங்க டேற, வணிதருயீ மாஞ்
சையினை யுயிரிச் சிக்கு மாத்தனுரை யனுட்
டான மளிக்குமன்றே 10

பிரமமதை நேர்தாண்டல் விசாரந் தீர்
ந்திப் பெற்றிநரர்க் காத்தனுரை யாலே
நாளும், வருவதிலையபரவறி வினுக்கன்
பின்மை மாதடையா மிதரமல வவிசா
ரந்தான், பரவறிவுக் குறுதடையாம் விசா
ரஞ் செய்தும் பரமான்ம வொருமையப
ரோட்சமாகத், தெரிகிலனே லபரோட்சஞ்
செறியுமட்டுந் திரும்பமறு படியும்விசாரித்
தல் வேண்டும், 11

இறப்புமட்டும் விசாரித்து மான்மப்
பேற்றை யிவையயானேல் மறுபிறப்பிற் ற
டைதீர்ந் தக்கா, லுறப்பெறுவ னிகத்தா
தல் பரத்திலாத லுணர்வுண்டா மென்றி
வணம் வியாசர் சொற்றார், திறப்படக்கேட்
பினுமிங்கே யனேக ரேதுந் தெரியாரென்
றிடுஞ் சுருதி கருப்பத் தாடே, பிறப்ப
டைந்து கிடந்து முன்செய் விசாரத் தோர்
ந்தார், பெயர் வாமதேவரோ துதன்முன்
னோரே. 12

வெகுதினமோ தியுமக்கால் வாரா தா
கின் மீளவொரு தினத்தோதா ததுமே
முன்னர்ப், பகுபடவோ தினதாக நினைப்
பன் பூமான் பயிர்க்கருப்பா திகளுளிற் பலி
ப்ப போலத், தகுமறிவின் விசாரணையு மெ
ல்லநாளாற் றான்பலிக்கு மேன்மேலும்
விசாரித் தாலு, முகுமொருமூ விதத்தடை
யாற்றத்து வந்தா லுணர்வரிதென் றின்ன
ணம் வார்த் திகநன் கோதும். 13

வேறு.

அந்தவறி வெதனுலுண் டாமெனினவ் வறிவுதடை யழிந்தா லுண்டா, மிந்தவலு வுறுதடையு மிறந்தது மேல் வருவதுமின்று ளதுமென்னு, வந்துறுமூ வகைத்தாயித் தடையுறுமேன்மறை மறையின் பொருள்க ளெல்லா, முந்துறக்கற் றையமற மொழிய வல ரேனுமுரூர் முத்தியன்றே. 14

தடையுளதேல் ஞானம்வரா தெனுமி தனைத் தானேபொற் பொருட்டிட்டாந்தத், திடமுறக்காட் டியதுமறை யறியொருவன் கற்றறிந்து மெருமை நன்பா,லடைவுறுகே ண்மையினுல்வந் தடுத்தபதிபந்தத்தா லறி வாந் தன்னை, மடமைகெட வறிந் திலனெ ன் றிடுகதைதா னுலகின்கண் வழங்கா நிற் கும். 15

தூரவனெரு மையின்கேண்மை யனு சரித்தே தத்துவத்தைக் குயின்ருன்பின்ன, ருரைசெயவன் ருன்பதிபந் தந்தீர்ந்தே யுள்

ளபடி யுணர்வுற்ருனுற், பெருகுமிகழ் கால பதி பந்தம் விட யாசத்திபிராஞ்ஞை மாந்த, மருவலொடு குதர்க்கம்விப ரியயதுராக்கிர கமுறில் வாராஞானம். 16

சமமுதலாற் சவணுதி தம்மாலு மங் கங்கே தகுந்த வற்ரு,லமையுமந்தப்பதிபந்த நட்டமுறி னதனுற்றறற் கதுவந் தெய்துஞ், சுமடுறுமேற் பதிபந்த மதுவாம தேவரின் கண் டிலக்கப் பட்ட, திமையளவி லோர் பவத்தாற் பரதனுக்கு மூப்பவத்தா விறந்த தன்ருே. 17

வேறு.

யோகவண்டனுக் குற்பவம் பலவிறத் துழிப்பதி பந்தந்தா, னேகுமென்றிடுங் கீதைநல்வி சாரமு மிடர்செயா தறத்தார் தம், லோகமாற்றும தத்துவத் தேர்ச்சியா லொன்றிமற் றவன்சுத்த, ராகியாக்கமுள் ளார்கிரகத்தில்வந் தவதரித் திடுவானே. 18

அன்றிப்பற்றிலான் பிரமதத் துவவி சா ரத்தினு லறிவார்ந்த, துன்றியோகியர்

குலத்திலே தோன்றுவன் சொலுமிஃ தரி
தன்றே, வொன்றிங்கம்மையிம் மையுஞ்
செறி யவ்வறி வொற்றுமை கணத்தேய,
முன்றிறத்தின் மேன் முயற்சியுற்றிடுதலின்
மொழியிஃ தரிதாமே. 19

அன்னவன்முனைப் பயிற்சியா லவச
னென் றாலுமாற் றுவன் சென்மப், பன்
மைப்பேற்றினாற் பரகதி சாருவன் பங்கய
னுலகாசை, துன்னினீத்ததைத் தன்னை நா
டினுமிவன் றுகளறத் தெரிகில்லான், முன்
னை நூன்முடிப் பொருடுணிந் தயன்பதி
முடிவின்முத் தியைச்சேர்வான். 20

சிலர்க்கத் தேர்ச்சியும் வினையினாற்
றடைபடுஞ் செம்பொருள் விளைதற்கும்,
பலர்க்குமிக்கரி தெனுமறை மட்டறப்படர்
மதி மாந்தத்தா, லலக்கண்டீர்தன பாடமே
வாமையினாதலாய்ந் திடறன்னை, நிலக்கண்
மேவுறு தவன்பிர மத்தையே நிதமுனா டுத
தல்வேண்டும். 21

நிற்குணப்பிர தத்துவ வுபாசனை நேர்
வுறு தெனநீதாஞ், சற்குணப்பிர மத்தி
னே ரிங்கெணஞ் சம்பவித் தலின்மேன்
மேற், சொற்குணக்குமெட் டாததை நாடுத
றேமெனி னது தன்னை, நற்குணம்பெற
வறிந்திட றானுமே நவையெனச் சொல
லாமே. 22

ஈதுவாக்கெழு வாய்க்ககோ சரவுரு
வெனத்தெரி தாலாமே, லோதுமிவ்வகை
யுருவென வுபாசனை யுஞற்றுத றகாவென்
றே, நீதுநிருபா சனையினுஞ் சகுணமேற்
றெரியினு மதுவாமீற், கோதுதீரிலக்
கணையுரையாலது குறிப்பதேலுபாசிப்பாய்.

அன்னதேபர நீயறி நினைப்பதேததை
யறி தாறீர்தி, யென்னமாமறை பரத்துபா
சனையினை யிகழ்தரு மென்பாயேற், பின்ன
மாமறி யினுமென மறைய தன் பிறங்கறி
தலை நீக்கு, மின்னவாறதைச் சுருதியா லறி
யலா மெனினத ஞறடே. 24

அறிபடுந்திற முண்மையன் றெனினு
பாசனையவா ருகாதா, வுறவிருத்தியின்
கலப்பறி படலெனி னுபாசனைக் குமதொ
வ்வு, நிறையுபாசனை நேயமே னுமக்கெனி
னினக்கதின் வெறுப்பேன்சொல், பெறுவ
தின்றெனவளவையன் னதைமிகப் பேச
லாற் பலவேதம். 25

செய்யவுத்தர தாபநீயம்பிரசினமொடு கட
வல்லி, குய்யமானமாண் டூகமாதியவுநிர்க்
குணவுபாசனைகூறுந், துய்யதானபஞ் சிகர
ணத்ததைத் தொடர்நெறி சொலப்பட்ட,
தய்யந்தீரிது ஞானசாதனமெனி னியாவ
னிங் கலவென்பான். 26

ஒருவனுந்தொடர் கிலனிதை யெனிற்
றொடர் பொழிந்துபோகாநிற்பப், புருடனி
ன்னிழி வானுய ருபாசனை பொருந்துமோ
விகழ்வன்றே, மருவிவற்றினும் வசியமா
தியபுரி மந்திரங் களைமீக்கொண், டுருவிய
ற்றுகப் பாமர ரிவற்றினு முழவுசெய் குக
மாதோ. 27

வேறு.

பாமரர்கிற் கப்பகுத நிர்க்குணமாமுபா
சனையைப் பகருவேமாற், கோமருவு வித்
தையொன்று கலிற்சாகை யனைத்தினுஞ்
சொற் குணமிங்கோவத், தாமருவானந்தாதி
விதேயகுண சாலத்தின் றுலைவுதன்னை,
யேமருவா னந்தாதி யெனுமிச்சூத் திரத்தி
சைத்தா னெழில்வியாதன். 28

அவ்வகையத் தானாதி நிடேதகுண சா
லத்தி னழிவுதன்னைத், தவ்வறுமக் கரந்
தெருண்டோர்க் கென்று மிச்சூத் திரத்தன்
னேன் சாற்றினனாற், செவ்வுறுநிர்க் குண
ப்பிரம தத்துவவித் தையிற்குணங்கள் சிதை
யுமென்ற, லொவ்வுமதோ வென்னவியா
தனைநோக்கிக் கேளெனைப்பார்த் துரைசெய்
யாதே. 29

பொன்மயநற் கதிருடையென் றாண்
முதலா மூர்த்திகளைப் புகலாவாற்றாற், றன்
மயநிர்க்குணத்தன்மை முரணுவா லெனினி
ன்பஞ் சார்வாய் நீயே, பன்மயவக் குணங்

கள் குறிப்பனவாகித் தத்துவத்துட் படு தலின்றேற், சின்மயவிவ் வகைதானே பிர மதத்து வத்தையுபா சித்தல்வேண்டும். 30

இங்கானங் தாதிகளா லத்தூலாதிகளா லூ மிலக்கம் பெற்றே, யெங்காரு மகண்ட வொரு சுவையான்மா னாறுமென் றெண் ண லாமாற், றங்காஙின் றிடுஞான வுபாச னைக்கும் வேற்றுமைதான் சாற்றக்கேளாய், சிங்கார ஞானம்வத்து தந்திரமாங் கருத்து ருதந் திரமற்றுமே. 31

சிந்தனையால் ஞானமுதித் திடுமிச்சை தீரினுந் தீராது ஙிற்கும்,வந்துறன்மாத் திர த்தாற்றூன் பவத்தகிலம் வாய்மையெனன் மடியப் பண்ணு, முந்துதலாற் கிருதகிருத் தியம் புணர்ந்து ஙிததிருத்தி முதிரப் பெற் றுப், பந்தமறு சீவன்முத்தி யடைந்துபிரா ரத்தமறல் பார்க்கலாமே. 32

சிரத்தையுடை யோனுத்த னுபதேசந் தனைநம்பிச் சிந்தி யாமே, கருத்திதரத் தா

ன்மாறு பாடாகா விருத்திகளாற் கருதல் வேண்டுந், திருத்தமுறக் கருதுருவ வழி மானநங் தனக்குண்டாய்த் திகழு மட்டுஞ், சரித்தலறச் சிந்தித்த படிமேலுஞ் சாங்கா றுந் தரித்தல் வேண்டும். 33

வன்னியொரு வன்பசியா லிரக்கவந்து சம்பர்க்க மாஞா னத்தாற், றுன்னியசம் பர்க்கவுரு வினைச்சித்தத் துண்ணிறுவித் துலக்கினனே, மன்னுமுபா சனைபுருட வாஞ்சையினுற் செயத்தவிர மற்றொன்றாக் கப், பின்னுமெளி தசனுனித் தலுந்தெளி வின் சந்ததியைப் பெலக்கச் செய்க. 34

தெளிவுறமா மறையோது வோன்செ பிப்போன் வாசனையின் றிடத்தினாலே, யொளிர்கனவி லோதல் செபித் திடல் போலுந் தியானியுமே யுபாசிப் பானு,லெளி துபடர் தருஙினைவெல் லாம்விடுத்து ஙிர ந்தரமு மெண்ணு ஙின்றூற், களிதருவா தனை த்திட்பத் தாற்கனவா தியி ன்கண்ணு கரு த்துத் தோன்றும். 35

தனதுபிராரத்தநுகர்ந் திடினுமவா வ
திகரிக்கிற் றானெஞ்ஞான்று, மனதுதியா
னிப்பவெளிதையமிலைப் பரபுருட மயற்கொ
ணாரி, தனதுமனைத் தொழிறவறா மற்செயி
னும் பரபுருடன் றன்னைக்கூடி, மனதுளூ
று சுகவிரத மதுதனையே யனுபவித்தன்
மானுமன்றே. 36

மற்றொருவன் கூட்டுறவை நுகர்தரு
நாரியர்க்குந்தன் மனையின் செய்கை,பற்ற
றவிட் டுப்போகா மற்றிதுதான் பிறழ்
வுபட்டே பற்றிநிற்கும், பெற்றமனைத்
தொழில்வேட்கை யுறுநாரி யதைநன்கு
பேணிச் செய்யு, மற்றெனமற் றொருவன்
பெட் பணுநாரி யெவ்வாற்று மாற்றுங்
கொல்லோ. 37

இப்பரிசோர் தியானநிட்ட னுஞ்சிறி
தே யுலகவிய லியற்றா நிற்கு, மொப்பறுதத்
துவவித்தே விரோதியலா மையினதனை
யொழுங்கே செய்யுந், துப்பகன்மா யாமய
மிவ் வுலகான்மா சைதனிய சொரூப மென்

னு, மெய்ப்படுபோதத்திலுறு விரோதமெவ
னுலகவியன் மேவு வோர்க்கே. 38

விவகார முலகுண்மை யென்பதை
யான் மாச்செடமென் பதையும் வேண்டா,
வுவகாரக் கருவிகளே வேண்டுமெவை மனம்
வாய்மெய் யுறுப தார்த்த, மவகார மறுமவற்
றைத் தணக்காத்தத் துவவித்துக் கதுதான்
கூடுஞ், சுவகார மணந்தணக்கிற் றியானி
யிவ னாகுந்தத் துவவித்தன்றே. 39

குடமெய்ம்மை காண்பான்புத் தியைக்
கடிவான் றானாகக் குறிக்கொ ளானாற், குட
மொருக்கா லுணர்தன்மாத் திரத்தாலே தோ
ன்றுமென்றாற் குலவிவ் வான்மா, குடமெ
னத்தோன் றாதோமற் றிதைத்தனொளி
யாக்கொண்மதி கோதில் ஞானங், குட
முதலியவற்று நிகர் கணத்திறுமம் மதியு
மெனக் கொள்வி னாவே. 40

தேரிபடுமேற் குடமாதி மதிநசிக்குந்
தெரிகுடந்தான் றினம்வ ழக்குப், புரிய

வெளி தெனினுன்மாத் தனையொருகாற் கண்டான்மெய்ப் போத முள்ளான், பரி வுறுகாற் பகரவுன தியானிக்க வலனுமு பாசகன் போற், கருதியுல கியன்மறப்ப னெனின்மறப்ப னஃதுணர்வாற் கலந்த தன்றே. 41

வேறு.

சிந்தைசெயவேண் டாவிவன்றான் றெளிவான்முத்தி சேர்ந்தமையின், வந்த தெளிவா லேமுத்தி மருவுமெனநூன் மிக முழங்கு, மந்தவறிஞன் சிந்தைசெயா னுகிற் புறச்செய் கையின்மூழ்கு, முந்துமிவன் செய்கையினினிது மூழ்கவதனு லெது பழூதே. 42

அதிகப்பிரசங் கமதிதுவே லதின்முற் பிரசங் கத்தையுரை, ததையும்விதிநூ லது வென்னிற் றன்மெய்ஞ்ஞானி தனைக்குறித் தன், றிதமில் வன்னுச் சிரமம்வய தவத்தை மான மேலுணர்க்கே, விதிகள் விலக்கு களுமெல்லா மேவா நிற்கு மெனத்துணிக.

வன்னுச்சிரமா திகளுடற்பான் மாயை யாற்கற் பிதமாகுஞ், சின்மாத்திரமாந்தனை யவைகள் சிவணுவென்ற லவன்றுணிவாங், துன்னுசைகள்புந் தியிற்றீர்ந்தே துகடீர்தெ ருளுற் றிடுமுத்தன், றென்னுர்சமாதி கரு மங்கள் செய்கவலது தீருகவே. 44

நிருவாதனைசேர் நெஞ்சனுக்கு நிட் கருமத்தாற் கருமத்தா, லொருவாச்சமாதி யாற்செபத்தா லொன்றும்பயனின் றுமான் மா, மருவானெவற்றும் பிறவெல்லா மாயா மயமிந் திரசால, வுருவாமெனவே சலனமற வுணர்ந்தா லுளில்வா தனையுண்டோ. 45

இவ்வாறில்லை பிரசங்க மிவனுக்கதிகப் பிரசங்க, மெவ்வாறுகும் பிரசங்க மியைந் தோனுக்கே யதுகூடுந், தவ்வாவிதியின் மையிற்பாலன் றனக்கப்பிரசங்கங்காணுஞ், செவ்வாம் விதியின் மையிற்சரியே விவ னுக்கதுதான் செறிவதெவன். 46

பாலனென்று மறியானேற் பலவுமறி வான் றத்துவவித், தேலும் விதியெல் லா

னொயறி வினர்க்காமில்மற் றிருவருக்குஞ், சாலச்சாபா னுக்கிரக சமர்த்துளான்மெய்ஞ் ஞானியென, லாலங்கர்சா பாதிசமர்த் தான் றதவப்பே ருதலினே. 47

சான்றவியாசன் முதலோர்க்குந் தவ மொய்ம்பதனுற் சமர்த்திலகு, மேன்றசாபா தியினிபத்துக் கிதரத்தவமே ஞானங்ப, மா ன்றவிரண்டு மூளர்க்கேயுண் டாகுஞ்சமர் த்து ஞானமதூஉ, மூன்றவோரோர் தவம் புரியி ஞேரோர் பயனுண் டாமன்றே. 48

விதியொன்றின்றிச் சமர்த்தில்லான் மெய்யரான்மே வுவனிழிவேல், யதிகடாமு மேனையபா மராலங்ச மிகழ்வுறுவர், புதிய கூறை யுணவாதி போகமங்ழ்ச்சிக் கேலு வரேல், வதியுமவர்தம் யதித்திறமாம் வயி ராக்கியநன் னிலையெற்றே. 49

மொழிசெய்வன்னுச் சிரமியரை மூர்க் கரிகழ்க வென்பாயேற், பழியிலறிஞன் றனைத்தேகப்பற்றுச்சிரமியர்களிகழ்க, விழி விவேகை மெய்யறிவுற் றிடிற்சாதனங்க

ளேய்தலினு, லொழிவற்றுலக காரியநன் குனுற்றற்கெளிதா மறிஞனுக்கே. 50

மெய்ம்மையறிவா லிதிலிச்சை மேவாதெ ன்னி னதுபோக,மெய்ம்மைகருத விவனல தூழ் நெறியேவிவகா ரம்பயில்க,மெய்ம்மை கருது வோன்சததந் தியானித்துறைதல்வே ண்டுமிவன், மெய்ம்மையாத றியானத்தா லன்றேவிண்டா தியவாம்போல். 51

நினைவானேடும் பொருளெல்லா நினை வுநீங்கி னிலையாதாற், றனியாம் பிரம நிசம தனுற் றவிராதறிவு தவிர்ந்திடினு, மனதா னிதமா மிதனையுணர்த் துவதாமறிவு பயப் பதல, மனுமவ்வறிவின் மையினுலே வாய் மையழிவ திலையன்றே. 52

உள்ளதேயாம் பிரமவியல் புபாசகனு க்கு மென்பாயேற், றெள்ளில்சிதடர்க் குறு ம்பிரமத் திறமேனுள்ள தாகாது, கள்ளம டத்தாற் புருடார்த்தங் கழிதலிருவர்க்குஞ் சமனு,மெள்ளுமுபவா சத்தினிரப் பேற்றம் போன்மற் றதினுலே. 53

சிதடர்விவகா ரத்தேற்றஞ் செய்கன்
மாதி யனுட்டான, மதனிற் சகுண வுபாச
னைமற் றதினிர்க்குணத்தி னுபாசனையா,
மிதவிஞ்ஞான மணித்தாகு மெம்மட்டம்மட்
டேற்றமிகு, நிதநிர்க்குணபா வனைமெல்ல
நேரேபிரம ஞானமாம். 54

பணித்தசம்வா திப்பிரமை பலிக்குங்கா
லத் துணர்வாம்போற், கணித்தன்முத்திப்
பொழுதின்மிகக் கனிந்தேநற்காட்சியதாமா
ற், பணித்தசம்வா திக்களியாற் பணிப்பட்
டார்க்கோ ரளவையினாற்,கணித்தலுணர்வா
மெனினநனற் காட்சிக்கதுகா ரணமாமே.

மூர்த்தித்யான மந்திரமா தியவுமூல
மெனினுக, வார்த்தவவற்றி னிதிலணித்தா
மறிவாதலினுண் டதிவியப்புச், சீர்த்தபர
பா வனைமுதிர்ச்சி,செறியுஞ் சமாதி யாமித
னாற், கூர்த்தநிரோத சமாதிமெலக் கூடும்
வருத்த மறத்தானே. 56

உரைசெய்நிரோதம் பெறிம்புருடர்க்
குள்ளேயசங்கப் பொருண்மீரும், வரையில

தைமேன் மேற்கருதின் வாய்மையுரம்வாக்
கியத்துண்டாம், புரையினிருவிகாரநித வச
ங்கபுரண வொருதனொளி, நிரைநூலோது
மவை மதியி னிமிடமேறம் விவாதமற. 57

யோகப்பயிற்சி யிப்பொருளென் றே
துமமுத விந்தாதி, யாகத்திருட்ட வழி
யாலு மடியாதலினன் னியத்தேற்றம்,
பாகத்ததைவிட் டுத்தீர்த்த பயணஞ்செபமா
தியசெய்வோர், போகப்பிண்டத் தினையெ
றிந்தே புறங்கைநக்கு பவராமே. 58

செய்யவிசார மொருவியுபா சிப்போர்
தமக்கு மிவ்வகைத்தேன், மெய்யத்திறத்
தால் விசாரமறின் மேவயோகம் விதித்தன
மால், வெய்யவெறிதன் றுளத்தினர்க்கு
நய்யுமவ விசாரத்துண்மை யறிவுறுமோ,
ர்க்கியோ கந்தலைமை யதனு னசிக்குமதித்
தார்ப்பம். 59

வேறு.

அலைசெய் தன்மன மகன்றுபோய்
மோகமாத் திரத்தா, லுலைவு றம்படி மூடு

பட்டுளவுணர் வினர்க்கு, நிலைமை தூன்று
சாங்கியமெனநிகழ்விசாரந்தான், றலைமை
யாமிது சடிதியிற் பேறுதவவினே. 60

எந்தத் தானந்தான் சாங்கியத் தியன்
றிடப்படுமோ, வந்தத் தானந்தானி யோக
த்தாலமைந் திடப்படுமோ, லந்தச் சாங்கிய
மியோகமுமேகமென் றறிவா,னெந்த் மா
னுட னுமவனினிதறி வானே. 61

சாங்கி யத்துட னியோகமுந் தத்துவ
ஞானக்,கோங்கு காரண மாமென வேமறை
யோதுஞ்,சாங்கி யத்தொடி யோகத்துந் தவ
விருத் தமதா,யோங்கு மேதது சுருதியின்
போலியென் றுணர்க. 62

வேறு.

இங்குபா சனேமு திர்ச்சி யிலாதவன்
மரிக்குங் கான்மற், றங்கய னுலகி னுத லறி
ந்துமெய் முத்தி சார்வான், பொங்குபா
வனையா தொன்மைப் புரிந்துடல் விடுமந்
தத்திற், றங்கதை மருவுஞ் சித்தத் தாலுறு
மென நூல் சாற்றும். 63

முடிவுணர்ச் சியினு னான மேற்பவ
மூளைத்த லென்னிற், சடிதிமிர்க் குணக்க
ருத்துஞ் சகுணபா வனேபோ லாமா, லொ
டிவின்மெய் நித்த நிர்க்கு ணமதெனப் பெய
ரா லோதப், படி பொரு ளால்வீ டீதாம்
பன்னுசம் வாதி மாற்போல் 64

காசியின் கருத்தாற் ரூா கப்பா
வுணர்வுண் டாமா, ரூசிலச் சமர்த்தான் மூல
வவித்தைபோக் குணர்வுண் டாகு, மாசிகழ்
சகாம னிட்கா மன்றனூஉம் பொறியு
மாண்டோன், றூசிறு மபய முத்தி சொலுமு 65
பயன் ரூப நீயம்.

நிதவுபா சனைத்தி றத்தால் வித்தைதா
னேரு மத்தா, விசாரமாம் வழியே யில்லே
யென்னுனூன் மூாணு மூத்தி, ததையவா
வொழிபா வத்தா மென்றது தாப நீயம்,
விதிபதி சகாமனுக்கா மெனப்பிரச் சினம்வி 66
ளம்புமே,

எவன்முமாத் திரையா லெண்ணு
மவனய னுலகை யெய்து, மவனிவாத் து

மக னத்தி னறவுயர் புருடற்காணு, மூவ
மையி லதிகா ரந்தா னோதுமம் முறைகி
யாயங், குவிசகா மனுக்க வாற்முற் கூடுமெங்
தணனூர்ப் பேறே. 67

அரியவிர்க் குணத்தி யானத் தடலி
னங் குறுமெய்ஞ் ஞானம், புரியிவன் மீட்
டுண் டாகான் புகல்கற்பாந் தத்தில் வீடா,
மூரியதா ரகபா வங்க ளொருங்குவிர்க்குண
ங்க ளேயாந், தரிபிர ணவபா வத்திற் சகுண
மாஞ்சிறிது தானே. 68

வினவுசத் தியகா மற்கு மேதகு பிப்பிலா
த, முனிபரா பரமெய் யாமோ மிருவகைத்
தெனமொ ழிந்தா, னினையவா லம்ப னங்
தேர்ந் தெதுநயப் பதுவங் தெய்து, மென
நமன் முனுநாசி கேதுவுக் கியம்பி னனல்.

உரைசெய்விர்க் குணத்தி யான முஞ
ற்றுவோர்க் கிங்கே யீற்றிற், பிரமலோ
கத்தி னுதற் பிரமநற் காட்சி செய்வாங்,
தெரியட விலரான் மாவைத் தினமுபா

சிக்க வென்றிப், பொருளினை யான்ம னைை
புலப்படப் புகலு மன்றே. 70

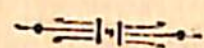
அறிதர வலியற் முனு மையமற் றெனைச்
சிந் திக்கிற், செறியனு பவமாய்க் காலத்
தாற்பய னுவேன் றிண்ண, முறவியுண்
ணுதியஞ் சேர்தற் குபாயமி னேண்ட நீர்ந்
தித், திறமெனை யுறற்கு மான்ம சிந்தை
தீர்ந் தயலொன் றின்றே. 71

புத்தியாங் கூந்தா லத்தாற் புரையுடற்
சிலையைப் போக்கி, யத்தின்மேன் மனசி
லத்தை யகழ்ந்துபிற் புருடனுனுஞ், சொத்
தினைக் கொள்ளல் வேண்டுங் தூயனு பவ
மின் றேனுஞ், சித்திதவ் பாநா னென்றே
சிந்தனை செய்யவேண்டும். 72

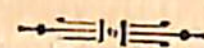
இல்லதுங் தியானத் தால்வங் தெய்து
மே னித்தப் பேருய்ப், புல்லுநற் பிரம
மென்று புகலுவ தென்னே யான்மா, வல்
லவா மதிதி யானத் தாற்றினங் தினந்தீர்ப்
பேற்றை, நல்லநோக் கியுநா டாமே னவி
லிவர்க் கயலானேதோ. 73

தேகபா வனைசி தைத்துத் தியானத்தொன்
ருந்த னைக்கண், டாகியே யமிர்த மாந்த
ரரும்பர மிங்கு சார்வார், சீகர வித்தியான
தீபத்தை நன்கா ராய்வோர், தாகசந் தேகந்
தீர்ந்தே சந்ததம் பாஞ்சிந் திப்பார். 74

9-வது தியானதீபம்
முற்றிற்று.

பத்தாவது
நாடகதீபம்.

பகர் வரிய வத்துவிதா நந்தபரி பூர்
ணப் பரமான்மா முன்றனது மாயையினுற்
ருனே, செகமயமா யுயிருருவாய்ப் புக்குறு
மே லான தேவாதி யுடல்களிற்புக் கே
தெய்வ மாகுந், தகவறுமா னுடராதி யுடல்
களிடை நிலைத்துத் தகத்தெய்வம் பணியும்
பற் பலசென்மப் பணியாற், சுகமுறுதற்

சிந்தைசெய நயக்கும்விசா ரத்தாற் றுகண்
மிகுவன் மாயைகெடிற் ருன்சேட மாமே.

அத்துவிதா நந்தவுரு துயர்மயமாந்
துவிதத் தணுகுதலே பந்தமென லாஞ்
சொருபமாக, வொத்தநிலை முத்தியென
லாமவிசா ரத்தா லுறும்பந்தம் விசாரத்தா
லொழிவுறுமா தலினு, லெத்தினமுஞ்
சீவான்மா வொடுபரமான் மாவை யெண்
ணிடுக வெவனுனென் றெண்ணுமவன்
கருத்தா, வித்தகையன் றனக்குமனஞ்
சாதனமா மிதனுக் கிசையொழுங்கி னுட் 2
புறஞ்சேர் விருத்திதொழி லாமே.

அகமுகமாய் நானெனுமிவ் விருத்தி
கத்தன் றனைச்சுட் டாகிற்கும் புறமுகமா
மீதெனுமிவ் விருத்தி, பகிருறுமீ தெனும்
பொருளைச் சுட்டுமென மிரதம் படிவமுத
லாம் விசே டங்களிவை தம்மைத், தகவுறத்
தோ யாமையின்மூக் கெழுவாயிந் தியபஞ்
சகம் வெவ்வே ருகுங்கத் தனைத்தொழிலைத்
தம்மின், விகடவிடை யங்களையு மொரு

மூயல்வால் விளக்கு மெய்ஞ் ஞானமயன்று
னே யிவன் சாட்சி யாமே. 3

கண்ணுறுகேன் கேட்கேன் மோக்கேன்
றொடுகேன் காணகமென் றெருங்குவிளக்
குறுகிருத்த சாலை, நண்ணுறுதீ பம்போன்
மற்றத்தீபந் தானே நல்லபிர புவைச்சபை
யை யாடுங்கூத் தியையும், வண்ணமறத்
திகழ்த்துமவை யில்லாத வழியும் வயங்கு
மிது போற்சாட்சி யகங்காரத்தை மதியை,
யண்ணும்விடை யங்களையுந் துலக்கு மகங்
கார மாதியவில் வழியுந்தா னவிர்தருமுன்
போலே. 4

கூடத்த னறிவுருவா யிடையின்றிச்
சுடரிற் கோதிலத னொளியாலிம் மதிநிகழ்
தல் போலும், பீடுற்றுப் பலவிதமா நடிக்கு
மகங் காரம் பிரபுசபை யார்புலன்கள் மதி
யாடுங் கூத்தி, தேடுற்றவிந் தியங்க டாளாதி
தரிப்போர் தீபமொளி செய்சாட்சி யந்த
னிலை நின்றே, யாடற்ற தீபமடங் கலுங்

கதிர்க்கு மதுபோ லான்றகரி தன்னிலை
னின் றகம்புறமுங் கதிர்க்கும். 5

வாய்ந்தபுறம் புள்ளெனுமிவ் விபாக
மூடற் பற்றி வந்தது சாட் சியிலில்லை யுடற்
புறம்பிற் புலன்கள், சார்ந்தனவுள் ளகங்
கிருதி யுறுமூட்சேர் மதிதான் சட்சுமுத
லியகூடி மேன்மேலும் புறத்தே, போந்த
விர்தன் சஞ்சலத்தைச் சாட்சியின்பால்
வீணே பொருத்தியிடுஞ் சாளரத்தான் மனை
யினகம் வந்து, தோய்ந்தகிஞ்சி லாதபஞ்சஞ்
சலமிலதா மதன்பாற் றோணடிக்க வதுநடி 6
த்தல் போற்காணு மாறே.

கரியாய்நின் றிடும்போதந் தன்னில
யந் தனிலே கருதுதொழி லொன்றுமின்றி
யிருந்தபடி யிருக்கப், புரியாநின் றிடும் புத்
திச் சாஞ்சலியத் தாலே புறம்புள்ளும் போய்
வருதல் புரிவதுபோற் காணுந், தெரியாநின்
றிடுஞ்சாட்சி புறம்புள்ளு மன்றுந் திகழ்
தருபுத் தியின்றேச மவ்விரண்டு மேயாம்,
பரியாநின் றிடும்புத்தி முதலியவிஞ் சாதி

பாருமெவ ணவணதுதா னின்றுபொலி
தருமே. 7

தேசமொன்றுந் தோன்ருதேற் றேசமி
ன்மைசெறிகத் தேசமனைத் தொன்றுமை
யாலெங்கு நிற்ப தன்றி, யேசறுதன்னுலன்
ரு மகம்புறமெல் லாமா மெத்தேசத் தினைக்
கற்பித் திடும்புத்தி யங்ஙன், றாசறநின்
றிடுஞ்சாட்சி பொருள்களிலவ் வாறு துலங்
குறுமென் றுணர்கவே தேதுருவ மாதி,
தீசனிப்பிக் குமதையதை யிலக்கியதற்கதற்
காந் திகழ்சாட்சி சொல்லறிவுக் கெட்டா
து தானே. 8

அனையதனுற் றெரிபடுவ தெங்ஙனெ
னிற் றெரித லறவொழிகத் தெரிதலெலா
மறவொடுங்கிற் ருனே, வினையறவிஞ் சுஸ
மதற்கோர் பிரமாணம் வேண்டா மேதகு
சொப் பிரகாச சொருபமதாதலினு, வினைய
நெறி தெரிதரவேண் டிடிற்குருமுற் சுருதி
யினிதோது தெரிதலெலா மேகவிட லரி
தேற், புனைதருபுத் தியைச் சரணம் புகுதி

யசம் புறமும் பொலிந்தவற்றிற் புக்குநிற்பா
னனுபவிப்பா யன்றே. 9

பத்தாவது நாடகதீபம்

முற்றிற்று.

பதினேன்றவது பிரஹ்மானந்தத்தில்

யோகானந்தம்.

மங்கலம்.

நலம்புரி பவர்க்கரு ளுத ளுகிய
வலம்புரிக் கரியின்மெய் வடிவ மாயொளிர்
வெலம்புரி புரைதரு வீர மாதவன்
பொலம்புரி தொழுகழற் போற்று வாமரோ.

சுத்தமாந் துறவிலை சுதனென் ருேதிடு
நித்தியா னந்தமா நிமல ஞேதிய
பதத்தையும் விடுத்திதிற் பஞ்சவா னந்த
மித்தினை யியம்பிடு மிறையென் னுவினே.

வேறு.

பிரமாநந் சுகத்தைப் பேசுவ லக்ஷணைப் பெற்றிடி லிகபா வனர்த்த, வொருகுறை யிறையு மின்றியே யொருவியுயர்சுகம்பெற லுா ணுகும், பிரமவிற் பரம முறுவனுன் மாவைப் பெறுபவன் சோகமே கடப்பன், வருரசம் பிரம மதையுறச் சுகியாம் வகை பிரி தசனிரு விலையால். 1

தன்வயிற் பிரதிட் டையையடைகாலை தணருவ னவன்பய மிதனின், மன்விகு தியினைப் புரிதரி லவற்கு மருவுறும் பயம் வனி மிருத்துப், பொன்வலிக் குலிசன் வாயு வொ டிரவி பூருவ மிறப்பிலந் தரத்தை, யின் வர வியற்றி யிறைவனிற் பயத்தா லெழிலற மறிந்தும்வா டுவரால். 2

பிரமவின் பறிவ னைதனினும் பீதி பெற்றிலன் கருமவெவ் வனலீ, தருமெண மிதுவிவ் வுணர்வுறு வனையே தபித்தில தின்னண மறிஞ, னிருகரு மமதை யிழித் தறி வெணுவ னெந்தவே லையினுமிஞ்

ஞானி, புரிதரு பாப புண்ணியந் தனது புகழுரு வென்று காண் குவனால். 3

பராபர வதனைக் கண்ணுறி லவற்குப் பாறும்வெவ் விருதயக் கிரந்தி, விராவுமை யெவையும் வீவுறுங் கருமம் வீவுறு மவனை யே யுணர்ந்தோன், வராமிருத் துவினைக் கடந்திடு மிதரம் வழியலதேவனை யறிந்தே, சராசர பாச மறுங்கிலே சமதந் தணர்வுறிற் சன்மபாக் கிலையே. 4

நயிரிய னிவனே தேவனைத் தேர்ந்து தணருவன் மகிழ்வொடு மிடரை, யுயரிவற் கிருத வகிருத புணிய வொண்மற மென்று மே தபியா, நயவென முதலாம் பலமறை மிருதி நற்புரா ணங்களோ டண்மி, யுயுசிவ ஞானத் திடர்கெடுஞ் சுகமு மொன்றுறு மென்றுபே சிடுமே. 5

சுகவகை மூன்று சிவம்வித்தை விடயச் சுகமென்ப தாதியிற் பிரமச், சுகம்வகுத் திடு வாம் பிருகுநற் புதல்வன் சொல்வரு ணப்

பிதா விடத்தே, சுகசிவ வடிவஞ் செவிபெறு
வன்னஞ் சுழலுயிர் மனமதி துலைத்தே, சுக
மறிந் தனனஞ் சுகத்திலே பிறந்து துதைந்
திறந் திடுமுயி ரதனுன். 6

சுகமதே பிரம மையிலை பூதந் துடர்
வதின் முனந்திரி புடியா, முகுதுவி தமதி
லாமையிற் பூமா வுண்டுஞா துருவறிவோடு,
திகழ்விட யவுருத் திரிபுடி முடிவிற் றிகழ்
வுறு மதிமயன் ஞாதா, பகுமன மவன்ஞா
னந்தொனி ஞேயம் பன்னிவை மூன்றுமுன்
னிலையால். 7

மூன்றுமிஞ் ஞான்றே விருமையில்
பூன்ற முதல்வனே யனுபவப்படுவென்,றுன்
றுசமாதி துயிலுறு மூர்ச்சை தோன்றுறு
முன்னமு நிறைவே, மூன்றுறு வேறுங்கிஞ்
சிலிற் சுகமின் முகிணிறை வெஃதது சுக
மா, மீன்றுறு துயர்கூர் நாரதற் கிவண
மியம்பினன் சனற்குமா ரனரோ. 8

வேதமைந் தரிய புராணமதோடு விவி
தநூற் றெளிந்துந்தற் றெளியாத், தீதிலு

லதிக வாதை நாரதனுஞ் செறிந்தனன் வேத
மோ திடுமுன், ஞேதுமுத்தாப மாத்திரை
யானே யுறுமஞர் பின்னரப் யாச, மோதிய
மறந்த விகழ்வொடு கருவ முறுதலான் மிகு
துய ராமே. 9

அவ்வியா னறிஞ வலமருகின்றே னஞ
ர்க்கரை யென்னை யீண் டடைவி, செவ்விதி
னெனக்கேட் டிடமுனி சுகமே செறியிதன்
கரையெனத் தெரித்தான், கவ்வுவை ஷயிக
சுகமிடர் கோடி கலத்தலிற் றுன்பமே யெ
ன்று, விவ்விறை மதித்துக் கிஞ்சிலிற் சுக
மின் றென்றுவாய் மலர்ந்தரு ளினனே. 10

வேறு.

அற்றேற் சுகமிரு மையிலற வொரு
மை யதனினுஞ் சுகமிலை யுளதேலோ, மற்
றேன் புலனிலை யவணமெற் றிரிபுடி மரு
வுறு மொருமையிற் சுகமெனே, பிற்றே
வொருமையே சுகம்பிர மாணம் பிரவைக
யந்தனின் மானேச்சை, யிற்றுஞ் சுயவொளி

தனினின மொழியே யெழிலள் வையதா
மெதனனே. 11

கற்ற யொருமையி தைக்கோ டிது
தனிற் கழறுதி சுகமிலை யெனநீதான், பற்
றே னொருமையை நினதுரை மருவிப் பழி
யாநின்றிடு வேன்யானேன், மூற்ற னிரு
மையி னெஃதுள துரையாய் முயலொரு
மையிருமை யயன்முடிபோ, விற்ற மிரண்
டல வுதிதமி லாமையி னெஞ்சுற முதலது
மிதமாயே. 12

ஒருமையின் றுணிபூ கத்தா லேயிலை
யுயர்னு பூதியி னெனினேதா, னொருவுவ
மானம திலதோ வலதா னுளதோவிவண்வே
றிலைகோடி, யிருவனு பூதியு மிலையுவமானமு
மிலையெனு மூகமொ சோபையதே, மருவுவ
மானம திடையினி னேசம் மதவுவ மான
மெற் குரைநீயே. 13

பிரளய மொருமைய திருமையிலாமை
யிற் பிணதுயிலெனவெனி னொருமையினே

வரதுயி லவனுவ மையதுரை புரையயல்
வருதுயி லெனினின கவுசலமோ, பெரித
கொ துயிறன தறிகில னவற்கோ பிறதுயி
றனினே கதையென்னே. பாதுயில் சல
மிலி னெனையன வெனினே பகர்நின
துயில்சுய வொளிவலிதே. 14

பொறிகளு மிலையுவ மனுமிலை யெனி
னும் புகலது கோடுதி சாதனமே, யறவொ
ளிர் வெஃதிஃ தேசுய வொளியா மனுகுக
துயிறனி லொருமை யொடே, நிறைசுய
வொளிசுக மறை யெவணங்கே ணிகழ்துய
ரதுபொழு தின்றன்றே,வுறமது தனினற்
சேடமதாகு முனக்கோ வுயர்சுக மென
வோரே. 15

அந்தனு மாயும ணந்தனு மாவ னவித்
தனு மாவனல் வித்தனு மாயே, நொந்துற
ரோகி யரோகியு மாவ னுவன்றிடு மாமறை
யாவரு மோர்வார், வெந்துய ரின்மையி
னனே சுகமிலை விடுகல் லோடினி லிருமை

யமா,வந்திகழ் தலினெனி ஞேவிட மமதாம்
வசன கினெதென வறிவாயால். 16

வதனம் வாடலின் மலர்தவி னயறுயர்
மகிழு கம்மோ டாதியினே, துதைதயினிய
முத லனவில தாதலிற் றுயர் முதலியவூ
கமதுமெழா, வுதிதன தினிதிட ருகினு
ளமையா துறுமத ஞனவை யுளபான்மை,
யிதவனு பூதியி ஞனே வேத்திய மின்மையு
மின்றய லதனுனே. 17

அன்னண மேற்கண் படையினு மிட
ரின் றனுபூ தியினு னரிதுரிசின், றென்
னவி னிடையூ றிலதணி சுகமே யேய்தா
லாமத் துயிறனினே, மன்னவில் சுகமெ
னின் மிகுமிகு முயல்வான் மலரணை மிரு
துவ தாதியதா, னன்னய சாதன சம்பா
தனமதை நாடிட லெதனு லுரையாயே. 18

இதுதுய ரறவே யெனினு மயனுக்
கின்னண மாகவ ரோகிக்கோ, விதுவினி
துறவே யெனமதி யாயிடி னின்சாதனசன்

ணியமதனுன், முதம்வயி ஷயிகம தாயுறு
மிவண்டுயின் முனஞ்சய ஞசன மாதிசமே,
திசமுற கிறைதுயி றனினே சுகமெது திக 19
ழதெ வேதுவி லுளதாமே.

ஆதியில் சுகவபி முகதீ பினருய ரணி
சுக மதின்மூழ் குவனைவா, ரோதுறு தொ
ழில்கனி லலையா வேதனை யோயா விகலற
சுவஸ்த மன, ஞதிவி ஷயசுக மயில்வுறு
மான்மா வபிமுக தீவிருத் தியிற்றன்னின்,
பீதினி பூல்பெறுமி வணுமிஃ தயிலா விட 20
ருறுந் திரிபுடி யாலோசோ.

வேறு.

அச்சிரம நீக்கிடச் சீவன் சிவத்தினிட
மணுகிடா கிற்ப னதனுன், மெச்சயிக்கிய
முரு சுயமவ் விடத்ததா மேலான பிரமசுக
மா, மச்சுப்தி யின்பினிற் சகுனிசே னவ
குமா ரனுமகா ராசனிவனே, டச்சுற்ற மா
மஹறய னென்னுமிவ ருவமனென வாதி 21
மறையோது மன்றே.

சகுனிசூத் திரபத்தமாகியாசைகடமிற்
சல்லாப மேபுரிந்தே, மிகுவிசா மத்தினையு

மேயாது கட்டுற்ற மென்கரந் தம்பாதியே,
புகுமெனச் சீவனது பாதிமன மறமறப்புக
லுபல மேயவேதா,னுகுகனுவோடுநனவுழல்
வரு வினைவீழ வோயுமா லென்றறிதியே.

சேனமா னதுசயன மேவுறத் தன்
கூடு சேரவா விஞ்சிவிரைவாற், போனவா
சீவனும் பிரமசுக மொன்றையே பூணநித்
திரையிலோடும், மோனமாபாலனும் பாலயி
னறதிமிருது முதவணைய னுய் நகைசெயா,
வானரா கத்துவேடமதுவுதி யாமையா
ஞனந்த வோரியல்பனே. 23

சகலபூ பாலமா ராசன்முழு போகங்க
டம்மினும் சந்த்ருப்தனைப், புகழுமா னுஷ
நவா னந்தசீ மாவினைப் போந்தேக சுக
மூர்த்தியாந், திகழுமா விப்பிரப் பிரமவே
திகிருத கிருத்தியத் தன்மை வடிவாய், நிக
ழுமா வித்தியா னந்தமேற் காட்டைடயே
நிலவிநின் றலவுமன்றே. 24

கூறுமா பாலமா ராசமா ஞானியிவர்
கூடுமின் புருவமென்னுத், தேறலா மூல

கிலே பிறர்களோதன்பினர்க டெளியின்பி
னுருவமிலா, மனநுமாபாலாதி போலவே
யிவன்பரம வானந்த வேகபரனுந், பேறகா
ரிகைதழுவி னுமென்னு வுன்னெளியும் பேதி 25
லவ னறியானரோ.

வழியாதி வெளிவிருத் தங்கிருக கிரு
த்தியம் வாகாக வுள்போலவே, கழியா நனு
வெளிய தாநாடி நின்றநிலை கனவதாஞ் சர
மதாமா, மழியாத துயிலினிற் றந்தையு மத
ந்தை யென லாதியிற் சீவமையரூப், பழி
யான சமுசாரி நீர்மையில தாற்றுயிலிற் பர 26
மதே சீவனிலையே.

ஞானபிது ருத்வவபி மானமுறு மெவ
னவனு மேயின்பதுன்ப விடமா, மூனமது
கழியினிவ னிகிலவிடரைக்கடந் தோ
முறங்குகாலை, யானசக லங்கழியி னிருள
னுன் மறையிவனு மானந்த ரூபமதையே
மோனமுடனடைவனென் றுதர்வணீசு 2
திமுறைமையுட னேதுமாதோ.

மேயாது கட்டுற்ற மென்கரந் தம்பாதியே,
புகுமெனச் சீவனது பாதிமன மறமறப்புக
லுபல மேயவேதா,னுகுகனுவோடுநனவுழல்
வரு வினைவீழ வோயுமா லென்றறிதியே.

சேனமா ணதுசயன மேவுறத் தன்
கூடு சேரவா விஞ்சிவிரைவாற், போனவா
சீவனும் பிரமசுக மொன்றையே பூணநித்
திரையிலோடும்,·மோனமாபாலனும் பாலயி
னறதிமிருது முதவணைய னாய் நகைசெயா,
வானரா கத்துவேடமதவுதி யாமையா
னானந்த வோரியல்பனே. 23

சகலபூ பாலமா ராசன்முழு போகங்க
டம்மினும் சந்த்ருப்தனாய்ப், புகழுமா னுஷ
நவா னந்தசீ மாவினைப் போந்தேக சுக
மூர்த்தியாந், திகழுமா விப்பிரப் பிரமவே
திகிருத கிருத்தியத் தன்மை வடிவாய், நிக
ழுமா வித்தியா னந்தமேற் காட்டையே
நிலவிநின் றுலவுமன்றே. 24

கூறுமா பாலமா ராசமா ஞானியிவர்
கூடுமின் புருவமென்னுத், தேறலா முல

இலே பிறர்களோதுன்பினர்க டெளியின்பி
னுருவமிலரா, மாறுமாபாலாதி போலவே
யிவன்பரம வானந்த வேகபரனும், பேறுகா
ரிகைதழுவி னானென வுள்வெளியும் பேசி 25
லவ னறியானரோ.

வழியாதி வெளிவிருத் தங்கிருக கிரு
த்தியம் வாகாக வுள்போலவே, கழியா நனு
வெளிய தாநாடி நின்றநிலை கனவதாந் சா
மதாமா, மழியாத துயிலினிற் றந்தையு மத
ந்தை யென லாதியிற் சீவமையருப். பழி
யான சமுசாரி நீர்மையில தாற்றுயிலிற் பர 26
மதே சீவனிலையே.

ஈனபிது ருத்வவபி மானமுறு மெவ
னவனு மேயின்பதுன்ப விடமா, மூனமது
கழியினிவ னிகிலவிடரைக்கடந் தோனு
முறங்குகாலை, யானசக லங்கழியி னிருளி
னான் மறையிவனு மானந்த ரூபமதையே,
மோனமுட னடைவனென் றுதர்வணீசுரு 27
திமுறைமையுட னோதுமாதோ.

எழுபவன் சுகமிவண் யானனுப வித்
தனன் எதுமறி கிற்றிலனென, விழுதுயிலி
லின்பமறி யாமைகளை யுங்கினைவன் விளைய
தூஉ மனுபவத்தாஞ், செழிகொடுண் டக்
காலே யனுபவஞ் சித்வடிவ சேர்த்தியா லின்
பமதுதா, னொழிவறத்தானுபி லங்கலுறு
மதனினு லுணர்வின்மை யுணர்வதாமே.

வடிவவிஞ் ஞானவா னந்தமது பிரம
மென வாஜசநேயிகூறி, யிடுமதாற் சொப்
பிர காசசுகம் பிரமமே யிதாமன் றுமிருளெ
தோ, கெடுமதின் விஞ்ஞான மனமயர்க
ளிருவரும் நெகிழ்வரவர் கட்கிலயமாய்ப்,
படுமிடந் துயிலதா மதனினு லாங்கதேபகரு
மஞ் ஞானமாமே. 29

உருகுறும் நெய்யெனப் பின்னர் விஞ்
ஞானமய வொருகனப் பெற்றியாமா, லுரு
குறு மவத்தையா னந்தமய வொலியினு
லுரைதரா நிற்பர் துயின்முன், வருகணத்
தெம்மதிவி ருத்திசுகபிம்பிதம் வந்தபின்

னந்தபிம்பம், மருவுமது வேலின மாகியா 30
னந்தமா மயனென்று நிற்குமன்றே

வேறு.

அந்தர்முகனு னந்தமய னெவன்ரு னக்
காற் பிரமசுக, மந்தவறிவின் பிம்பமுடை
யவித்தை விருத்தி தமாலயிலும், புந்திவிரு
த்தி வெளிப்படையாம் புகன்ற விருத்தி
சூக்குமமா, மிந்தவகையே மறைச் சிகரக்
கரையை யியைந்தோ ரியம்புவரால். 31

மாண்டுக் கியந்தா பநியாதி மறையி
லிஃதோ வதிபுடமாம், தூண்டு மின்பமயன்
போக்தா துரிசி லின்பம் போக்கியமா,
மீண்டு மொன்ருந் துயிற்றிதனு மெழிற்ப்
ரஞ் ஞான கனமதையுரு, வேணடு மின்ப
மயன் சின்மய விருத்தி களினு லின்புனு 32
மே.

முன்னே யெவன்விஞ் ஞானமய மூத
ன்மைருப மவற்ரெடுறு, மின்னே லயத்
தா லொருமையவ னியையவன் பகுதண் டுல
மாப்போன், முன்னே பிரஞானங்கண் மதி
மோதும் விருத்தி பின்கனமா, மின்னீர்த்

தேயத் திற்கனத்வ மிமத்தின் றுளிகட்
கியைவது போல். 33

அச்சாக்கிதை யாங்கணதையினை யறிவி
லோருந் தார்க்கிகரும், வைச்சார் துக்காபாவ
மென வருத்த விருத்தி யொடுங் கிடலா
னச்சானந்த மயில்வதிலஞ் ஞான நிழற்சித்
தேமூகமாம், விச்சா யயின்ற பிரமசுகம் விடு
த்து வினையால் வெளியாமே. 34

மறுமை தனிலெக் கருமமுள மற்றிங்
கதனுன் விழிக்குமெனு, நறுகை வலிய சா
கையினி னனவு கரும ஜமென்றோதங்,
சிறிது பொழுது விசுவனுக்குச் சித்தின்பத்
தின்வா தனை தொடரும், வெறிதங் கிருப்
பன் சுகியாகி விடயங் கழன்று மெதனு
னே. 35

கரும மேவ விவ்வகில கலர்பின் ஞெ
விடர்களின்ற னருமை யெணராய்ப் பிரம
சுக மறவே மறந்தார் மெல்லெனவே, நார்க
டமக்குத் துயின் முன்பினு நாளு நாளுஞ்

சிவசுகத்தே, பிரிய மதனு லெம்மதி மான் 36
பேசும்வாத மிதன்கண்ணே.

சும்மா நிலையிற் பிரமசுகந் தோன்று
மாயி லாலசரு. மிம்மா லவுதி கருமுடிந்தோ
ரீண்டு நூற்றே சிகராலென், னம்மா பிரம
மெனவறிந்தா லதனுன் மெய்யேயவர் முடிந்
தோ, ரிம்மா கம்பீரப் பிரம மிறைநூலில்லா 37
தெவன்றெரிவோன்.

யானுன் னுரையா லின்றுணர்ந்தேன்
யாதாற் பேறின் றெற்கொருவன், மூனு
முனைநேர் மதிமானி சரிதஞ் சேட்டி யிவ்வு
ழிநீ, தேனல்வேத நாலறியிற் றேய மெனக்
கேட் டுரைதருவான், மான மறைநா லென் 38
றறிவன் மாழைத் தனமெற் கிகுதியே.

எண்ணே யிவனிங் கறிந்தவனு மெல்
லா வேத மன்றெனினோ, திண்ணர் பிரம
மாயின் முழுத் தெரிந்தா யில்லை நீயகண்ட,
தண்ணு ரேக ரசசுகமாந தமதற்கார்ய வார்ச்சி
தத்தி, லெண்ணு சேடா சேடமையி னெங் 39
கே வார்த்தை யவசரமே.

அரவங்களையோ வறைகின்று யலதப்
பொருளுங் காணுதியோ, வரவ பாடத் தெ
ஞ்சுகினக் கருத்தபோத வர்ச்சிதமே, மரு
விற் பொருளை யிலக் கணத்தான் மறித்து
மெஞ்சும் புலப்படலே, வருநற் கிருதார்த்
தத்வமதிவரையிற் குருவை யுபாசிபோ. 40

வேறு.

இதுகின்றுற வெவணெவண் விடய
மிலாதின் பெய்துறு மவணெவ னும்பிரம
மதுவின்பினின் வாதனை யேயுணர்க மரு
வில்விடயங்களினும் விழைவா, மதுகின்
றுறி லுண்முக மானமனத் தானந்தனி ழல்
பதியும்பிரம, மூதுவின்பமும் வாதனை சா
யையென மூன்றன்றியி லீண்டொரு வின்
பிலையே. 41

அவணம்பெற விடயமும் வாதனை
யென் ஞனந்தமெழுப்புசு யம்பிரபை, சிவ
வின்பது மறைமதி புலனுறலாற் சேர்கண்
படை காலை சுவப்பிரகா, சவனந்தசி தான்
மக பிரமசுகஞ் சாதிப்புற வேறுள போ

துறல்கே, ளெவனின்பம யன்றுயின் மதி
மயனு ிடம்வேறுற நனவுக ஞமனுமே.

விழிசாகர ணங்கள னிற்கனவாம்
விரையுண்மரை கண்படை மேனியெலா,
மெழின் மேவுறு சேதன ஞானவோ னெரி
யாரய மென்னமெயொற்றுமைசேர்ந்,தெழ
லாலகமானுட னென்று துணிந்தேகின்றுறு
நான்சுகி துக்கியெனு, விழுபேக்ஷகன் முந்
நிலை யேயுமிவன் வினையாலுறு மின்பிடர் 43
வேறியல்பால்-

பகிர்போக வுளத்தொழி லாவிடரின்
பதிரண்டு வகைப்படு மாநடுவே, யுகும்வீணி
லை யாவருமிப்பொழுதெற் கொருசிந்தையு
மின்றினி தாயுளனென், பகாநொது மற்
றணி னிசசுகமாம் பாவஞ்சொலும் யானுள
னென்பொதுவா, மகமான்மறை நவினிது
நிசசுகமா மலமுக்கிய மிஃத தன்வாதனை 44
யே.

நீரங்கிறை கலவெளி யிற்குளிர்மை நீரம்
மல மற்றற வின்குணமா, நீரம்மத னுலுள

தென்றெணலா நீள் யோகினி லகமறை வளவளவே, ஆரும்மெணிசசுக நுண்மதி யற்கதிநுண்ணிய தாழ்மு தம்விடவே, யோரின் ஞெழியாமையி னிதுதுயிலன் று டலும்மத ஞன்விழு மாறிலதே. 45

துவிதம் மொளி ராதவு றக்கமிலை சுகமங்கெது வுண்டது பிரமசுக, மிவிதம்பக வான்விச யற்குசொஞனிசை தைரிய மதி தனின்மென்மெலவே, குவிதந்துற வாற்றி மனந்தனிலை குறியற்க வெதூஉஞ்சல் மத் திரமீ, தெவிதஞ்செலு மவிதமறித் தறிவி லேமேயவசஞ் செய்திட வீதினையே. 46

அரசப்பிர சாந்தா னப்பிரம வழிகன் மட யோகியை யுத்தமவின், புரமுற்றிடும் யோகினி னுள்ளமெவஞேடற்றுட ரதியுறு மியாண்டு தனுற், பிரமத்தனை கண்டதி லே மகிழும் பெரியோனெவ ணிற்பவாத் தியங் திகமா, யுரனுற்றிடு பொறியறி யாச்சுகமே யுளமுற்றிடு முண்மையி னழுவிலனே. 47

எதையுற்றய லூதிய மதிலுயர்வா யெண்ணுனெதினின்றிடர் கோடியினல்,

விதிர் வுற்றில னதையிட ரொற்றுமைநீர் விதியோகா மத்துண ரதுதிரமாய், வதை யற்றிடு மதிபுரிதக்கதுநீ மருவாமுனி! யிவ் வகை தன்னினிதந், திதயுற்றினிதாக சிவம்பரிசித்தேமுற்றினு மின்பம யின்றிடு மே. 48

கடல்வற்றிடல் புன்னுனி யோர்துளி யாற்கதள்வுற்றிட வுள்ளழி வேதிமிலாங், கடமைத்திரி சாகையின் மாமுனிசா காய ன்னியர் பெருரதராசரிஷிக், கடியின்பினை நல்லச மாதிசொலு மாருற்சுக மோதின ரிந்தனமில், சுடர்தம்பதி பம்புறல் போன் மனமுஞ் சுவயோனியில் விருத்தியி லாதிரு மே. 49

உளகாமிதன் யோனிபுகும் புலனற் றுறுநன்மனதிற்து வினைப்படுசேர், தளலா மன தேசமு சாரமெதாற் றதுசோதி முய ற்சியி ஞலெதிலே, யுளமாவன தன்மய நீடு யதீ துயர்குய்ய முளத்தருளா லொழிவ, னெனுநீநல கன்மம்ப்ர சன்னவுள னிருந் தந்தனிஞசமி லின்புணுமே. 50

வேறு.

சீவன் றன்மனம் விடயகோ சரத்தி
னிற் செலல்போ, ருவி றற்சிவத் தின்னண
மேலவன் றணரான், ருவு ளமல மமலமே
யிருவகை சாற்றும், பாவ காமமுள் ளதுமல
மிலதுபா வனமே. 51

மனுட ருக்குள மேமுத்தி பந்தகா
ரணமா, மனிற் றிருசிய மிடருறு மாற்றி
ல்வீ டறையுங், தனிற் புகுநிட்டை யான்
மலந் தணர்மனஞ் சேரின், பென லுணை
கொளா சுயமதுட் கரணத்தா வியையும். 52

இச்ச மாதிநீள் காலமிங் கெய்தரி தெ
னினு மிச்சி தானந்த நிச்சய மீயுமிக் கணி
கஞ், சச்சி ரத்தையோர் வினனிதிற் சருவ
தாத் துணியும், நிச்ச யமொரு முறைவரி
னேயமா மீண்டும். 53

அவனொ துமற்போ தினுஞ்சுக வா
தனை யவித்தே, கவன தற்பரன் முக்கியசுக
மதே கருது, மவ விலத்தொழி லமைப்பினு
மந்தரி லயற்சே, ரவ ளதேபர சங்கர சா
யன மயில்வாள். 54

மலம றும்பர தத்துவத் திவ்வகை யகி
ழ்ந்தே,யுலவி னும்பகி ருள்ளதே யயிலுவன்
றீரன்,புலன் வலுப்பினும் புசிசுக வாசையா
லெல்லாப்,புலனி றுத்தியச் சிந்தையிற் புகு 55
சற் ரதையே.

பார வாங்கிகம் பருஞ்சுமை பறித்தி
ளைப் பறுஞ்சம், சார மாதொழிற் சாடவத்
தகைமதி யொழிவே, பேரொ ழிவின னெ
துமலிற் பிறங்கல்போ லிடரின், பாரும் 56
வேலையு மச்சுக தற்பா னுமே.

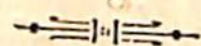
அனல் விழவுறு மணியிலெவ் விதமதி
யஃதே, மனன வெம்பகை விடயத்தின்
மற்றெழு மிவற்கே,கன விகலறு மின்பிற்
றன் னின்பிற்கா காக்ஷி,யென முறையிங் 57
கங் கிம்மதி கமாகம மியற்றும்.

காக திட்டியொன் றேயிட வலவிழி
கவிழு, மாகு முண்மையை யறிந்தவன் மதி
சுகத் வயத்தே, யேக முற்றவன் லௌகிக
வைதிக விரண்டாம்,பாகி யசிவ வின்புணும் 58
பாடையீ ருறல்போல்.

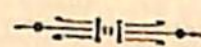
இருவி ழியினுன் முன்னென விட-ரு றில் வாடான், வரந திபொதி யரைத்தனு வனுக்குத்தண் டீப்போற், பிரம வின்பில குஞ்சதா நனவினிற் பெரியோற், சருமவ் வாதனை கனவினி லஃதவ்வா றெளிரும். 59

அவித்தை வாதனை யும்முள தாலவ்வா தனைகா, லவக்க னவினின் மூடனே போற் சுக வஞர்கள், யிவற்கு றும்பிர மானந்த நா மனூ லிவ்வோத், துவப்பொ ளிர்சிவ யோகியி னனுபவ முரைக்கும். 60

பதினென்றவது யோகானந்தம்
முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது
ஆத்மானந்தம்.

ஆயினிவ ணம்முனிவன் வாதனையும் பிரம வானந்தந் தன்னினின்று மயனிசவர் னந்த, மேயறிக விவணயவற் கென்கதியா

யோயா திவன்றரும வதன்மவயத் திலக்க மூட லெடுக்க, மாயநந்தா க்ஷிணியத்தா லெ ன்னைகொலா மறைதி மாவருள்செயிச்சை யுடை மையினுனே தங்க, ளாயசா க்ஷிணி யத்தாற் பயனுளதிங் காயி னம்மூடன் சிஞ்ஞாசோ பகிர்முகனே வறைவாய். 1

விமுகனுக்கு வுரியவுபாத் தியதலது வினையே விளம்பிடுக மந்தவறி வுறுசிஞ்ஞா சுவையோ, வமுதவான் மானந்த மதுகோ டறி விப்பா யரு யாஞ்ஞு வற்கியர்மைத் திரேயிதன்று யகியை, யமைபதியின் பொ ருட்டரே பதிபிரிய மெனென் றறைந்தறி வித் தனர்கேள்வன் மனைவிமகன் றனமே விமலபசு மறையவர்வா குசர்லோகந் தேவர் விர்யுமறை பூதமெலாந் தன்பொருட்டே 2
பிரியம்.

பதிமையமனை விழைபொழுதங் கவள் பிரியம் புரிவள் பதியவன்வெம் பசியனுட் டானம்நோயா ளவனே, லதுசமயம் விழை

வதிலையப்பிரியம் பதிக்கன் றன்னைபத்தன் பா
லேசெயும் பதியுந்தனின் பொருட்டே
முதல்விபொருட் டொருபொழுது மிலை
யொருவர்க் கொருவர் முயல்வுறினு மிவணாந்
தம திச்சைகொடே முயல்வர், சிறைதமயிர்
முட் படப்பால னழுழுத்தந் தாதை செய்வ
னவ்வன் பவன்பொருட்டே குழவிபொருட்
டன்றால். 3

ஆசையிலா தாயினுமே மணியாதி
தனத்தை யருமுயல்வாற் சேமித்தன் பினை
யாற்று மது தான், காசினுக்கென் றறைய
வொணுத் தன் பொருட்டாங் காளை காதலி
யா தெனும்வலுவாற் சுமையதனையெடுப்ப
வாசையுறு மப்பிரியம் வணிகனுக்கே யெரு
த்திற் காதலெங்கே பிராமணிய மெனக்குள
யான் பூச்யன், மாசிலெனப் பூசையினுன்
மகிழ்வனந்த மகிழ்வோ மடச்சடப் பெற்றி
யினுக்கிலை புருடனுக்கே யாமால். 4

ஆருமகம் க்ஷத்திரிய னதனுனே யர்
சை யாற்றிடுவ னெனுமிடத்த ராஜதை

ஜாதிக்கின், ஞருகுமிது வயிசியத்வ மாதியிற்
கூட் டிடவே யறைந்ததுவா மயன்றேவ
ருலகமெனக் குறவென், மோகமுல கவற்
றுபகா ரக்கலகே வலந்தன் முதுயோக மது
தனக்கே சிவனரியா தியாா, மாகமறுந்
தேவரவ மறத்தொழவே படுவாரதுவகமின்
றியதேவர்க் கன்றுதனக் காமே. 5

வரலறத்தூர்ப் பிராமணிய மிருக்காதி
படிக்கும் வளமறைக டமின்மருவா மனு
டரிலே மருவு, மிருமிடந்தா கம்பாக முலர்ச்
சியவ காச மேதுகளாற் பூவாதி யைந்தும்
விரும் புறலாந், தாவிவற்றி னேதுவிற்கன்
றிறையடிமை யாதி யுருவமுந்தன் னிதந்
தனக்கே விழைவுதனை யுறுமா, லரியவது
வதுகிருத வுபகார மதுவோ வதுவதற்கின்
றெனவறிக வீரகுரு வருளால். 6

சகலதொழில் களிலிவண மெண்ணு
தற்கா யிவிதோ தாகரணம் பலதன்மதி
மணப்பிக்க வதனு,லிகதனதான் மாவிலெவ்
வன் பதுகேட்கு மிதுவென் னிராகம்வது

வாதியின்சட் சிரத்தைமகா தியினே, தகு
மன்பு குருதெய்வத் திச்சைகிட்டாப் பொ
ருளிற்றாமாயிற் சுகமேயேய் சாத்துவிகீ
விருத்தி, யகம்பெறலீ றினுமிருத்த லான
சையி னயலாமன்னுதி பிரியம்சுகி வேதுவு
பாதி யினே. 7

இதமான்மா வென்னவன்னமுன்னு
டொப்பே வீண்டென் னிதனுனே யிதத்வ
விட யம்மேக மதன்பாற், பொதிகரும
கருத்ருதையில் வயிஷயிக சுகத்தே புகும்
பிரிய மாத்திரந்தானேவதிகப் பிரிய, மிது
சுகத்திற் பிறழுமான்மாவிலே பிறழாவேக
வயி ஷயிகசுக யெறிந்தயலெப் போதுந்
துதையுமான் மாவிடவுங் கோடவுமோ
கூடாத்தாயவதி லெங்ஙனமாம் பிறழ்ச்சி
சுக மகனே. 8

உறலறலில் லிதிற்றிருணம் புரையவு
பே க்ஷியதே லுபேக்ஷயற்கு நிசவடிவ
சொருபமா தலினு, லுறுவதின்று பேக்ஷி
யத்வ நோய்கோப மிகுவோர்க் கோர்காலே

சாவாவல் காணலினுல் வெறுப்பா,லறிவான்
மா வீடலா மெனினஃதின் றெறியவாமாக
மான்மாவன் றெறிபவர்க்கே யஃதாம்,பெறு
மவ்வெறுப் பெறியவன்பா லிலையாகும் விட
லாம் பெருந்தூலத் தவ்வெறுப்பே லானி
யென்னே மன்னே. 9

தனதுபொருட் டெவற்றினன்பு மாத
லினுற் றுணிபாந் தானேயென் றதிப்பிரி
யந் தனயனேயனினும், தனயனதிப் பிரிய
னே ரகமிரா தொழிகத் தகுமற்றே விருக்க
வென்று மென்னுமிவ்வேண் டுதலோ, மனு
மெவற்குந் திருட்டந்தனிற் பிரியம்வெட்ட
வெளியா மலர்மூன்று விவிதந்தனிற் பிரிய
முள தாகப்,பினும்பலரோ தனக்கு மைந்தர்
காந்தைமுத லியதாம் பேசிடுவர் சேஷதை
யாய்ப் பெருமயக்க மியைந்தே. 10

இதைநுதலு மிச்சையினு னுன்மாவே
சுதனும னெனவோத் தோது, முதன்மை
யான் மத்தகைமை காதலன்பா லதுவுமறை
முடிபூடோங்கு, முதவிவற்கவ் விவ்வான்மா

வறவினைக்காய்ப் பிரதிநிதி யுளுற்றுவார் பின், முதவிவற்கிவ் விதரான்மா செயன் முடிந்தோ ஞகியெ முடிவா னம்மா. 11

அதனுனே தானிருந்துஞ் சுதனிலற்கு லோகமிலெ யறிவுளோர்கள், மதிமாணு மக ன்றனையே லோக்கியமென் றறைதருவர் மனுடலோகஞ், சுதனுனே பெறலாமின் றிதரத்தாற் றுவம்பிரமாத் தொடக்கமான, திதமான மந்திரத்தாற் கான்முளையை மரி ப் பவன்சிட் சித்தல் வேண்டும். 12

எனவாதி மறைகண்மகன் மனையாதி சேஷதையை யியம்பா நிற்கும், பினுமோ லௌ கிகருமரு மகன்றனக்கு முதன்மை யினைப் பேணு நிற்பர், தன தாவி யோவினுஞ் சு தாதிவித்தா தியினுனே தரிப்பா னவ் வா, றுணியேயத் தனம்புரிவ ரதனுனே முக் கியரா முயர் சிறுரே. 13

கட்டுரையன் றிவ்வளவாற் றுனெதற் குஞ் சேடமல கவுண மித்தை, சிட்டமுக்ய

வேற்றுமையா லிவ்வான்மா மும்மையதாந் தேவ தத்த, னிட்டமினன் சிங்கமா மெனு மயிக்கங் கவுணமா மிருவருக்கு, மொட்டிபிரி வொளிர்தவினுற் சுதரா திக் கான்மதைய்யை யுரைப்ப ராங்கே. 14

கோசமைந்திற் சான்றினுக்குப் பேத முள திதுவிலங்காக் குறைவினுனே, யோசு மவைக் குறும்பொய்ம்மை தாணுவிற்குச் சோரவடி வொன்று மாபோ, லேசுமெதிர் மறைமறையுஞ் சான்றினுக்குப் பேதநகா என்றுமாகும், பேசுசரு வாந்தரத்தா லதற் கேயான் மதையுமுக்யம் பிறங்குமாலோ. 15

இன்னணமா யுறவிந்தத் தொழில்களி ஞன் மதையுசித மெதற்கிங் காகு, மன்ன வற்றி லதற்கேசே ஷித்தகைமை யயலெ வைக்கு மங்கப் பான்மை, மன்னுமா ணப் பிரியற் கிற்பரிப்பா தியிற்கவுணன் மாவே யேலும், பன்னுமுக்ய மித்தையல வதனுற் புத் திரன்சேஷி பகர்வா ரன்றே. 16

வன்னியத்தி யேதாவென் பதிலிருந்
துந் தகுதியற்று வாங்க லோங்கா, வன்னி
யிவண் டகுதியினுற் கவருதலாம் வடிவே
யான் வணமெலிந்தேன், மன்னுறுவன் புட்
டியினை யெனமுதலி லுசிதமாம் வடிவான்
மத்வ, மென்னவிவண் புட்டிபுரி யுண்டியி
னிற் காதலினை யிசைத்த வின்றே. 17

தவமதனுற் றுறக்கமடைந் திடுவனெ
ன்ப தாதியிற் கர்த் தாவா நீர்மை, தவவுசித
மாதலினுல் வபுபோக நாடாது தவமே நோ
ற்க, வவபுருடன் முத்தனு னுவனெனிற்
குருநூலா லஃது தேர்வா, னவசிறிதுஞ்
செய்யவெணு னீண்டேட்சி தான்மதையை
நண்ணலாமே. 18

விப்பிர க்ஷத் திரியர்முன்னோர் பிரு
கஸ்பதி சவமுதற்கண் விலத்தை சேர்வர்,
அப்படியிக் கவுணமித்தை முக்கியத்தி னுசி
தம்போ லாமாண் டாண்டு, வப்புசித வான்
மனிமே யதிப்பிரியம் பிரியமத னங்க

மாகச், செப்புமனுன் மாவிடத்தோ மற்றி
டத்தோ வுபயமதுஞ் செறிவ தின்றே. 19

நோதுமலதும் வெறுப்பினதி மற்ற
திருவகையாகு நுவன்மார்க் கஞ்சார், சிதை
திருண் மாதியுபே க்ஷியந்த்வேஷ்யம் வரிய
ரவா தியவில் வாறே, சதுர்விதமான் மாச்
சேடம் நோதுமலதும் வெறுப்பினதுஞ் சது
ரின் மாட்டு, மதுவியத்தி னியமமிலை மற்
றவ்வக் காரியத்தா லவ்வவ் வாறே. 20

வரிநோ தாகி யுறுமேறு வேடம் வகிர்
காணு மாயி னுெதுமல், விரிலால னஞ்செ
யனுகூல மாக விவிநோதமேவ வெனவே,
வருசேடமாகு முருநேம மேகவடிவா லருத
நிலையாந், தெரியானு கூல்ய மிலதான நீர்
மை திகழீ ரிலாமை வடிவே. 21

அறிவேபி ரேயா னுறுசேட நேய மதி
ன்வேற தான வெறுவோ, டுநாடி டாமை
யெனலோக நேம முறயாஞ்ஞ வல்க்யர்
மதமீ, துறைபாலன் மாழை யயலியாவி
னுடு மூளதாகு முண்மையிஃதே, செறிவா

பிரேய மதுகாணும்வேறு சிவவேத மோதி யிடுமே. 22

மறையார் விசார விழியாலி தேசின் மயனுன்ம னயலதலவே, பொறை கோசம் வேறு பிரிவாக வுளிலுள் பொருளுடல் வேறு பிரிவே, யுறைசாக ராதி, வரவோடு போத லொளிர்வாத வியாது கொடுவோ, வறவீது தானே யொளியாத லோடு மறி வான வான்ம னெனவே. 23

உயிராதி சேட முரையீற தான வுயர் வோடு தாழ லுறுமே, யயரீதி னுலே யவை யூடு நேய மதகாண லாகுமறிந்; யுயுமேம பால ருடலீந்தி யங்க ருயிரேக நாடியேகம், பரினேய மேயு முயரான்ம னேதான் பர நேய மேயு முரமே. 24

திரமாக வீதி னிவண்ஞானி மானி திடவாத மோது மறையே, யிருமான்ம னேதா னவண்மே னனேய மெனவேமகா நிர் ணயமே,கரியே விஞேய வயனுடி நேய கனமாமென் ஞானிபனுமா, விருளோர்சு

தாதி யதிநேயமோது மிதுபோக மேவ வறிவே. 25

தருசீடன் யாதி யிருவோரு மான்மன் றனின்வேறுநேய மறைவார்,புகுவோர் வினு வின் முறைமாறு கூறு புரிபோத சாப மதுவே, யிகல்ஞானி நேய முனைரோ தனி க்கு மெனிவாறு தீரும் விடையே,மிகுசீட னுேத லுறுநேய வோர்வு மின மாசு நீர்மை யறிவான். 26

சுதனேய்வருந் துயரீயு நீடு சொலு மீப வர்க்க துறினும், பதனுதி யானும் வெளிமேவ் லானும் பரிதாபமீயும் வரவே, சுதனேயதாதி மீடநீர்மைபூணு சுபநுல தாயு மருநு, லதுவேய் வுருமை கவியாயு மாதை யணுகாத வல்லன் மிகுமே. 27

பரதார மாதி பினுமக் குடும்பி படரல் கன் மேவ றனியேன், மாணுயினீவர் துயர் மேவ லீறின் மகனுதி யூடில் வகையே, பிரி யாந னேய மதுபாறி யேதன் பெரு வான்ம

னூடு துணியாப், பெரு நேயமான வதை
யே சதாவும் பெறநாடிநாடி யிடுமே. 28

அஃமோடு பிரம வெறுவோடு மதனை
யவிழாத வாதி நரகே, படும் யோனி கோடி
வடுவாடலாகும் பரஞானி பிரமவடிவா,னட
னேச னுகு மதனு லெதேது நவில்வாமஃ
தஃதவ் வணமே,படர்சீட னுக்கு மதிவாதி
யர்க்கும் பயனுகி யார்த றிணமே. 29

எவனே தனுது கரிமாவி னேய மென
நாளுஞ்சேவை செயுமோ, வவன் மேன
னேய விஃ தான்மரூப மழியா தெநாளு
முயாவா, யவிர் நேயதேய மதனு னலான்ம
னதியின்ப னுகுஞ் சா்வ, பவுமாதி யூடு
மிகுநேய மேய படரின்பு கேட்ப வருமே.

அறிவுஙிபமாக சுகமுமறிவான்ம னது
வியல்பதாயின் மதியெழா, வுறுகுண மெ
ஆடு மொளிர்தல் சிதிபோல வொழிக வித
மீது வெமையொளி, செறியுருவதீப மத
னுளியில் வியாபி சிகி சுடலி லஃதை யுற

ழவே, யறிவுருவதேபி னிலவு மணரூபம் மரு 31
ரசமொடுறு முதலவே.

உளதெனினுமேக பொறிய் தனின்
வேறு வொருபொருளதேகொ ளுதலுமா,
முளவ்யலிலாதை யுறழவறிவின்பமுறுதலய
லேயின் மணரூனே, வுளவயலதாகு மெனி
னதனபேத முளதறிவில்வேறு தனில் சொ
லா,யுளதுமுதல்பூவி னுளமணமதாதியு மிது 32
விதபேத மிலதரோ.

புலனய்வினுலொ ணதனயன் மையா
இல் புகல்காணபேத மதுகொடே, நலவவை
யின்வேறு குணமுதல்விருத்தி நடுவறிவின்
பேக மலமிலா, திலகவினவ் விருத்தி ரசபி
னது மலின மியையவவ ணினிதிங் இலகு
மா, பொலிரசமதான புளிஙவண மேயில் 33
புளிமையற வீனபுளியெனு.

இவணமிஃதாக பிரியதமநீர்மை யிது
கொடறிவான்ம னதனினே, யுவணசுக
நீர்மை பிரிவுசெயலாயு மொளிர்பரமயோக

மிலதெனா, நவமதெது யோக ம்தனினாஃ
தேயெ னவிலுவநன்ஞான மடையவே, நவி
லுநலயோக முதிதனிலை யோவென் னல
பிரிவி னுணர்வின் ஞானமே. 34

தானமெது சாங்க்ய ராலடையலாகுந்
தானதுறலாகுமியோகரா, லீனமில்விவேகி
யோகியிரு வோர்த மேர்பயனதேக மோ
துமான், ஞானதுணிவன்றி யோகுலகு
வாகு நாடுசிலர்கட்கு மாறியே, யேனபர
மேச னீதையெணி யாறை யீர்வகையதாக
வோதினான். 35

போதமிணையாக வீர்வகையிலாண்டு
போதகமதாக யோகிலே, நூதனம தென்
கொல்யோகியும் விவேகி நூறனசை யேச
னோரதே, போதனதிநேய னாகவறிபோது
போகும் விஷயாசை ராகமே, யேதனிதயாக
நாடு கிலனுக்கிங் கெவனுள துவேட மாயி
னே.

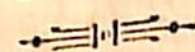
ஆகமுனவைக்கொ ணகிதமத னாடு
மாயிடு துவேட மிருவருக்,கேகமிழை துவே

டம் யோகியலவாயி னேனையனுமாவ னவ
ணனேன், மோகவிய கார மீதிலிருமைக்
கண் மோதலிருவோர்க்கு நேரதே, யோகி
விலையாகு மாயினதிலேக யோசனையினாடு
மேதரோ. 47

அதுவுமத்வை தானந்த நாமகமா மூன்
று மத்தியா யத்தினம்மா லறையலுறு மத
னா, லெதுவுமதி மங்கலமா நிசவினிமை
தனையே யெஞ்ஞான்றுங் கண்டுலக மனைத்
தையுங்கா ணாதே, பொதியருத்தத் தால்
யோகி யெனினாயி னீதான்பொங்கு மகிழ்
வுடையனாய் விருத்தியினை யடைவாய்,மது
பிரம வானந்த நூலிவ்வோத் திரண்டின்
மந்தனுக்கா யான்மவா னந்தமலர்ந் ததுவே.

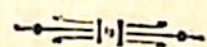
பன்னிரண்டாவது ஆத்மானந்தம்

முற்றும்.

பதின்மூன்றவது

அத்வைதா னந்தம்.

திகழுமுன் யோகவா னந்தஞ் செப் பெது, புகழுமான் மானந்த மென்று போற்றலா, மிகழுசத் வயமிதற் கெங்ங ஞங்கோலோ,மகிழ்பிர மத்துவ மென்னின் மாணகேள். 1

ஏகானந்தம் தன்னினைய வின்ரு மறை யுந்தயித்திரிய, வாகாசாதி தனதுடலீ றத ஞலத்து விதச்சிவத்வ,மேகாதஃ தின்பத்தி விருந் தேமற்றெழுமச் சுகத்திடத்தே, ஶோகா திருக்கு மதுலிக்கு நுவன்றசுக நின் றயலெனனே. 2

தூயவனினி னுதிதகட மயலதெண வினவியிடல் குலமதல விதுமுதலதே, நயம ணென வயலதல குயவனென கடதியு நசிவுமொரு தலமதிலுமே, குயவனிடை யுளதுமல வவை மணிடை புலமதென

குலவுமவை சுருதிமுதலே, யுயுமுதலு மயன் முவிதம் விவர்திபரி ணமிதுவக லுரியதல விருகடையுமே. 3

ஆரம்பநல் வாதிய ரொன்றினிலொன் ருமென்றுரை யாடுவர் நூறனினே, பேரம பட மாகவி னூல்படமோ பேதம்பின மான வவத்தை பொருள், சேரம்பரி ணமிதை கிரதி சீர்மண்கட மாடணி யாவதுபோ, லாரம்பணி மானவவத்தை திரிந் தவிர்தந் துற லோவிவர் தம்மதுவே. 4

இவ்வமிச மிலததினு மியையுரப தல மவின மிலகறணி ஞலதனிஞல், செவ்வமிச மிலவினிதில் விவர்த சகங் கோடலாஞ் செறிமாயை கற்பிகையதா, மெவ்வணம தைந்த்ரஜா லிகவாற்ற லாகுமோ யெழிலா ற்றல் சத்தனயலன், றவ்வண மொண்புல னுறலின் பேதமுள தடைகாணு மாற்ற லிலி னஃதெதற்கே. 5

சத்திகாரி யானுமேய மாதலா லகாரி யந் தடையதாகு மெரியழற்கண் டாகமற்ற

காலையின், மொத்தமந்தி ராதியான பிரதி
பந்த மாகுமான் முனிவர்தங் குணங்களா
ன்ம றைந்த தேவ வான்மநற், சத்தியை
யுணர்வரீதி னுச்சசத்தி பல்விதந் தக்கஞான
கிரியை யிச்சை வடிவதாகு மெனுமறை,
சத்தமாடு நித்தபூன்ற வத்வயச்ச ருவமா சத்
திமான் பாப்பிரம மெனவசிட்டர் சாற்றி
ஞர். 6

சத்தி யாதினல் விரிவினைச் சத்தது
சிவணு,மொத்த வாங்கது மொளிர்வினை
யொன்றியே யுலவுஞ், சுத்த ராமகேண் மல
நிறை துவக்குக ளிவற்றிற், சிந்த தாகிய
பிரமசிற் சத்தியே திகழும். 7

வாதவுபல சலவனல வாணநாகப் பொ
ருள்களிலே நீதியசைவு கடினமொடு நெகி
ழ்வு தாகஞ் சூனியமும், பாதமெனுஞ் சத்தி
கண் முறையே பதியு மண்ட மதனாட்டே,
யோதுபெரிய வுரகமுற வுறழத் தனின்
மாட் டிலகுளதாம். 8

பலபத்திர லதைபுட்பமும் படர்கோ
டுவி டபவே, ரிலகத்தரு சிறுவித்தினி
லியையத்தகை யிதுவும் பொலிசித்தினி
னிலைபெற்றிடம் பொழுதொத்த சித்ரதை
யால், சிலவத்தல வமயத்தினில் சில சத்திக
ளதிலாம். 9

பூத லத்தினிற் சாலிபோ லதுபுட மா
குஞ், சீதை நாயக சருவக நித்தியோ திதமா
சேத னன்மனு மனனபுற் சத்தியைச்சிறிது
போது தாங்குறவதுபுரை மனமெனப் புகல்
வார். 10

ஆதியின் மனதுண் டாகுமங் கதன்பி
னரந்தைவீ டவைகளின் றிருட்டி,சாதுபின்
புவனப் பெயரிய பிரபஞ் சத்தின துதயமா
மிவைமுன், றேதுறு நலவித் திதிபெரு
நிலையை யுற்றுள ததிதிரமாகச், சோதிநற்
சுபக பாலருக் குணர்த்துந் தொல்கதைபோ
லென மிழற்றும். 11

அறிவறு பாலன் விநோதம.துறவே
யரியதாத் திரிசுப கதையை, யறிவுறப் புக

ல்வ டிண்புயர் சிறந்தோ ரரையனின் குமா
ரோர் மூவர், செறிவரோ ரிடத்திற் பிறந்
திலரிருவர் சிறுகரு வினுமில னொருவ,
னறநெறி யவர்கண் மூற்றினு மசத்தா மரி
யமா நகரிலே யுறைவோர். 12

விமலவா சயரா மவர்கடம் விரிந்த
சூனிய நகரினின் றகன்றே, கமனமார் காலை
யம்பர மதனிற் கனி தனுந் தருக்களைக்கண்
டார், குமரவவ் வரைய குமரர்மூ வருமே
குலவுமா கேடக மாடி, யமவின்று மாங்கு
வருநக ரதனி லமர்ந்துள ரின்பமா யென
வே. 13

கவினுறுபால கன்றகரூத் திரியாற்
கழறவிவ் வகைரகு நாத, யவிசார மதியாற்
பாலனற் றுணிபை யடைந்தன னின்னண
மிந்த, வவசமுசார ரசனையோர்வில்லா வகத்
தினர்க் கறைந்த மாபாலர், சிவணிய கதை
போன் மெய்ங்கிலை மேவித் திகழ்வுறு மெ
ன்றுணருதியால். 14

எனலாதிய காதைகளாலிசமும், வினை
மாயையென் சத்தியின் வித்தாரத்தை, யுனி
யோதினன் வேதனுளத்தளித்தோன், பினு
மாற்றலை யேனி பேசிடுவாம். 14

சாரியத்தினினிவ் வாற்றலைய லாசிரய
நேர் சாணு போடமெரி யூடினனு மேயம்
வலியா, மூரி வட்டவயி ருகிருதி யானகல
சம் மூடு காரியம தோசைமுத லைந்துகுண
மார், பார தாசிரய மாற்றலிவ ணத்தகைய
தேர் பாக சத்தியிடம் பருமைமுத லான
விலையா, லார வாரமுனுன் றெவ்வணம தவ்
வண மதா யாதலாலிஃ தசிந்தியமு ரைப்ப
வெளிதோ. 16

சத்தி காரியம துற்பனம தாகுமுன
மே சாரு மண்மறைவு குயவன்முத லுதவி
யதனுற், சத்திகாரியம தாகுமறி வில்லவர்
களோ சர்ப்ரு துத்வமுதற் காரியம திறு
குணமோ, டொத்த மண்டலையு மொற்று
மை புரிந்துகலச மோதுகின்றனர்கு யத்
தொழிலின் முன்ன மமிச, மெத்தனைக்க

டமதன்றுபினம் பருமை யுருண்மை யேயு காலையணி கும்பதையும் பம்பியிடுமே. 17

கடமணிற் பிறிதுமல கழிவுறிற் புலனிலதி, விடபினத் ததுவுமல விதுமுனம் மணில்புலனில், படுமையொத் திது சொலவில் பகருசத் திஜமதனிற், புடமறப்படுவெனுரை புடமுறக் கடமெனுரையே. 18

கனவிந்திர சாலம்பெறு கருமாயை முன் மவளியில், பினர் கந்தர்வர் சேணுதிய பெரு ரூபமாய் வெளியா, மினமிந்தவன் மாயாமய மிவை காரிய விரிவை, மனவந்துற மணின் மெய்ம்மையை மறை கூறியதறியே. 19

வாயதாடுமுறை யார்விகாரமது நாமமேயிஃத வாய்மையே, தோயலாதிகுணமேயு கேவலமண் வாய்மையாகும் வெளிதோன்றிலா, தாய வாதரவு மூவிலாதியிரு காலபேதபரி யாயமா,னேயமான திரு தீயமானவது வோவுளே புகுது நீதியே. 20

உரியதத் துவமற் றெளிர்ந்திடும் வியத்த முற்பத்தி நாசமு முறுமா, லருமூற்பித்தியினை யுற்றபினதன்ற னரும்பெயர் மணித்தரால் வாக்கால், வரவும் பெற்றிடுமற்றழியினும் வியத்தம் வதியுமிப் பெயர்நமர் வாக்கில், வீரியுமிப் பெயர்கொண் டிலக்கிடப்பெறலால் வியத்தமவ் வடிவமாய் விளம்பும்.

தத்துவ மாகாதாதலி னுனுந்தணர்தலையேகா தாதவினுனு, மொத்துறுவாசா ரம்பணநாமத் துற்றிடலானுங் காரியரூப, மித்தையதாயுறு மட்புரை தரவே மிளிர்தருகாலையு முன்பினு மொன்ருய்த், தத்துவமாயவி நாசியதாமண தாம்பொருள் சத்தியமாயறைதருமே. 22

கடம் விகாரம் வியத்தமென் முப்பெயர் கதிதமாம்பொரு ளாமது பொய்யெனு, வடைவி நாடியின் மண்ணுணர் வாகியு மகவிலாத திங்கென்னெனி னேவகோ, வடமிவாரண மேயது யாதினு லஃதின் மெய்ம்

மை யகன்றது நிற்குநே, ரிடவி வாறிவண்
ஞானஜ நூக்கமே யியையும் பாசனமில்லத
தல்லவால். 23

நீரிற்கீழ்முக மாகப்பு மானனி நிகழி
னும் மெய்யினுவிலே யாவர்க்குந், தீரமேயவ
ணைப்புரை சாயையிற் சேரு மாசைய தே
யிலே யாண்டுமே, தீரவித்தகைப் போ தத்தி
லத்வைதத் தேர்ச்சி யர்க்குப் புமர்த்ததை
சம்மதஞ் சேருமண்வடி வத்தை விடாமை
யாற் றிண்கடத்தில் விவர்த்ததை திண்ண
மே. 24

பாலுருவெனப் பரிணமமேற்பண்டை
வடிவை,யேலது விடு மிருத்துபொன் னிவை
கடமதனிற்,கோலகுண்டலந் தனிற்குறைந்
தொழிந்திடா தாகு,மாலுறுங்கட மரிதரின்
மண்டன்மை யதுவோ. 25

நேரலின்று கபாலங்கள் காணலி னேர்
தரா திவகை பொடியாயிடற், பாரின்மண்
வடி வுண்டு சாம்பூ நதப் படிவமோ மிகவே

புட மாயிடுங், கிரமாதிபி லேபரிணமமாங்
கிரபாவ மிலாமையி னேயவற், கேரிலித்
துணை யான்மிரு தாதிகட் கென்கெடுங்கொ
றிட்டாந்ததை யானதே. 26

வர்தியாரம்பர்க் குக்காரி யத்திலே
வாய்த்திடுமெட் டிருகுணப் பான்மையே,
யோ துரூபப ரிசம தாதிக ளுரைப்டர் காரிய
காரண வேறதாய்ச், சீதவாருணி மண்பொ
னிரும்பெனத் திரயமாகத் திட்டாந்தமதோ
தினு, ராதலாற்பொரு ளியாவினுங் காரிய
மநிருத மென்றூரவாசனை செய்கவே. 27

காரணத்துணர் வாலுணர் வாதலுங்
காரியத்தி னெனவவ்வ ரோதினு, ராருசத்
திய ஞானமதாக வீண் டந்ருத ஞானமதா
வது மெங்ஙனே, யோரின் மண்ணொடு
கூடுவிகாரத்திற் குலக திட்டியினுற் காரி
யத்துவஞ், சீரிதின் மெய்ம்மண் ணங்கிச
யிதினிற் சேருஞானமுங் காரண ஞானத்
தால். 28

கூறு பொய்யறிய லாகலர்வதல கூறு
பொய்யறிவி னென்பய, ஞறுமெய்யறிவ
தாம்புழர்த்தமல வன்றுதவம்ச வவபோதனங்,
கூறின் மெய்யிறிவி னுல்விகாரமதி கோலு
மண்மதியின் மண்டனிற், கூறுமெய்யறிவ
தாமெனப் பெறுமென் கோடலற் புதம
கிங்கரோ. 29

சத்தியங்கா ரியங்களில்வத் துவினமிச
முதலின் றனுவதென வறிந்தவர்க்குப் புது
மைசெயா தொழிக, வித்தலத்தி லஞ்ஞனு
க்கு நீக்க மெதாற் றருக்க ரிருட்பரிணுமி
யர்வெளகி கருமேக முதலின், சத்தறிவிற்
சருவமதி கேட்டுவிசு மயத்வைதச் சாருவரே
யத்துவிதந் தனின்மீட்ப தனுக்கே, நித்த
மறை யிதிலேக வுணர்வினெலா வுணர்வை
நிகழ்த்தியது நாஞத்வ நிகழ் விழை வால
லம்வ. 30

ஒருமணுண் டையினுணர்வு தனினெ
லா மிருண்மயதீ யுறழவோர் பிரம வுணா
வால், வருமரும் புவனமதி யுளதுசித் தினி

மைவடி வதுசிவம் நாமவடிவே, யுருசகஞ்
சச்சிதினி மையினிலக் கணபிரம மூரைத
ருந் தாபநியமே, யருணர்பெற் றிடுகுமா
ரறைவருண் மையினுருவை யறியவே வீா 31
விறையால்.

பிரமம்பிரஜ்ஞானமெனப் பிறங்கு,மரு
ருக் வகையறிந்திடு மந்தணரே, யொருமைச்
சுக மோதுஞ் சனற்குமான், றெரியிவ்வ 32
ணம் வேற்றிடந் தேரியரோ.

எல்லாவடி வையெணிநாம மியற்றி
நிற்கு, மெல்லாவுரு நாமத்தை யான்வெளி
யேற்றுவேனென், சொல்லார்மறை பான்
முனந் தோற்றறக்வ் யாகிருத, நல்லோய்பி 33
ணிரண்டுவிதம்வெளி நாடுமன்றே.

பிரமக்க ணசிந்திய சத்தியிம் மாயை
யின் பேர்,வருமவ்வியா கிருதமெனவிக்கி
ரியம்வாயாப், பிரமத்துறும் பல்பல் விகார
த்தைப் பேணுகிற்கு, மருமாயை பகுதிமா 34
யாவி மகேச்சுரன்றோர்.

முதல்வரு விகார நபமதுள பாதி முத
மூமதன் ரூபம் வெளியதே, யதுபொபதி
மூன்று மல வெளிவாமுன் னணுவுமிலை
யாகுமழியினே, வதுபினுமி லாகு முதல்
கடையி லியா திங்கற விலையதாகு மதுகொ
லோ, வது நிகழுகாலை தனினுமது போல
வமையுமிறை வீர வருளினன். 35

நூந்திமைந் தனுக்குநந்த கோபன் மை
ந்த னுந்துரு, தந்தமுந்தி யுந்துறும் நனந்
தலைக் கண்பாரத, செந்து ப்ருந்த மென்ற
னன் சிறந்த மண்புரைந்திட, விந்த நின்
றிலங்கு மின்ப மென்று மொன்று மந்தரே.

புரையறு நிசதனில் சதுமுத லியவ
தன் புகலனு பூதியதாம், புரைமறை வுற
வவ னினவென விலகுறும் புகலெனில்
சூனியமே, பெருகுக வவிதமு மொளிர்தரு
மஃதுள பெறும வகையினனே, யுரை
நொது மலினது சுகமித மஹிதமி னுளவது
நிசசுகமே.
37

இன்பதீ யிதம் பெறில் லெரிந்ததீ
யெதிர்ந்திடி,லின்பமாந் தனுதிரண்டி லெங்
குந் தன்றுன் பின்றுதன், னின்ப மோங்கி
னுங்க ணத்தி னின்பு துன்பிறந்துறு, மன்
பனே மனங்கணத்ததவைகணத்ததாகுமால்.

இவண மம்பரந் தன்னினு மின்பமா
மிருந்திலங்குத லேனு, மிவண மம்பவ னம்
முத லுடல்கடை யிரும்பொருள் களிலோர்
க, சிவணுமம்பரி சங்கதி வளியுருச் சிகிக்
கெரிப் பொளியாகு, மூவணமம்புடைத் திர
வதை பூவுர முறுமென நிலையாமே. 39

ஓடதியன் னம்வபுவுஞ் சிறந்ததான
வுருவமுடைத் திவ்வணமே யுசிதமாக,நாடுக
வவ் வவ்வுருவம் விதம்பல் வேரு நாம
வுருத் தமிற்சமமாய் நற்சற்சித்தின், பாடு
மொரு வருக்கும்விசம் வாதமின்று மதத்
துவமா நாமவுரு வவ்விரண்டும், பீடுபிறப்
பிறப்புடைத்தாங் குமிழி முன்போற் பெரு
ங்க—லிற் பிரமமதின் மதியாற் காணே. 40

சச்சிதின்ப நற் பூரணப் பிரமஞ்சாக்ஷாதேற், றச்சுயமதே மென்மெலப் பெயருருத் தணரும், சச்சதுவிடு மத்துணை தரிசனஞ் சமையுஞ், சச்சிரண் டையுந் தணருவன் றரிசனத்தளவே. 41

அப்பயில்வினாலரும்வித்தை சுத்திதை யாம்பொழு துயிரேய்ந்தே, யிப்புருடனின் முத்தனெப் படியினு மித்தனு விருந்தேக, வப்பொருட்சிந்தை கதனமன் யோன்னிய மதனையே யுணர்வாற்ற, விப்படி யொரு பாத்துவம் பிரமவப் யாசமென் றறிவாரே.

அளவிறந்த வாதனைநீள் காலமாக வனவரத மாதரவோ டப்யாசித்தான், மௌவிறந்து விடுமியாவு மண்ணினூற்றன் மிளிர்வதெனப் பிரமசத்தி மித்தையாக்கு, மளவிறந்த தல்லதிங்கே யுயிர்க்கணுய வரியதுயில் சொப்பனமுமாநிகாச,மளவிறந்த சொப்பனரிணியாநித்ரை யாற்றலுயிர்ப் பாற்போலவகண்டத் தேயும். 43

இம்மாயை சிருட்டிதிதி முடிவையாக்கு மிருங்கனவிற் கங்கதியை யினிய

தன்னின், கம்மாய்வைக் கடிகையினின் வற்சரௌகங் கழிந்தமைந்த ராதிகளைக் காணுமீண்டுஞ், செம்மீதீதலவாகு மென்னுநேமஞ் சிவணுதங் கெஃதெதுதான் சிறப்பாயெங்ங, னம்மாவெங் ஙனங்காணு மங்ஙனங்ங னஃததுதா னமைவாக வமையுமன்றே. 44

இத்தகைய மகிமைநித் திரையின் சத்திக் கிரும்புலன தாங்காலை யெண்ண வொண்ணு, வித்தகைய மகிமையென மாயாசத்திக் கென்புதுமை யணையுறுவோ னிடத்திலேதா, னித்திரைபல் விதமான கனவை நீட்டி நிகழுதல்போற் பிரமமெனு நிருவிகார, வத்துவிடை யீதுவிகா ரங்கடம்மை வளம்பெறவே புரிந்துநிதம் வருத்து மன்றே. 45

கானிலாக் கினிசலமு மூர்வியண்டங் கணிலோக மியமானர் கல்லேமுன்னு, மாணிகாரியங்க ளுயிர் மதியினூடே யறிவினிழற் பதிபிம்பித் தமர்வதாகு மூனசே தன

சேத னத்தினூடே யுளவிலகின் புருப்பிரம மொருமைமேவு, மீனமா நாமவுரு வேறு வேறு யிரும்பேத மடைந்திடுமென் றிதயத் தோர்வாய். 46

ஆடையிடந்தனி லோவிய நின்றென வார்பிரமந்தனி லுருநாம, மோடிவை வந்துறு மோய விரண்டுமு ளோதறிவின்பம தியாதாமே, யூடுச லந்தன தோமுகமங்கம தோர்பொறி பம்பினு மதை நூறி, மாடுதி ரந்தன தாக விடந்தனின் மாமன மொன்றுறு மதுபோலே. 47

ஆயிர சிந்தனை யாலுறரும்பொரு ளாடினு மங்கஃ தனைவோராற், றேயில சந்தத மாமென விங்குரு நாபெயரொன்றுற லுள வாமே, மீயயல் சிந்தனை வேறு கணங்கண மீளகதங்கத மிலையாமே, நேயமிகுந்தொழி லேபகி ரங்கென நீறு படுங்குரு வருளானே. 48

பாலியமெவ் வனத்திலுரு வதுபோ லெவ்வனமும் பழிகிழத்தி னிலைமரித்த

பிதூர் மறித்து மிலையால், தோலுகத தினம் வருவ தேயிலையோர் கணத்தே துலையிலவு கிகத்தின்மனோ ராச்சியத்தி னயலாய்,மேல தெனை யதனுனே யிஃதிலங்கு கினுமே மிளிர்துண்மை மதிவிடுக லவுகிகத்தைக் கருதா, யேலுன்மதி தடையிலதா மின்சிவ சிந் தனத்தே யெழினடனு மெனநடிப்பா யிலவுகிகத்தைச் செயுமே, 49

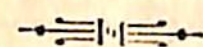
நீரோடினுங் கிழூறு நீள்சிலை நேர்நிலை ப்பாம், பேரோ டுருப் பேரினுங் கூடத்த ப்ரஹ்மம் பேரா, வாராவெளி யாடியில்வத் துள மாகும்மாகு,மாரார்பிரமத்தள வில்லுல கார்விண்ணுமே. 50

ஆடிகண்ணுரு ததனதுள்ளுள தமைய நோக்கலே யிலை கொலங்ஙனே, யூடுசச்சிதா னந்த முணர்கிலா துருவநாமம தொளிர்வ தெங்ஙனே, யீடில் சச்சிதா னந்த முதலிலே யிலங்கிலோபின மினியிவ்வளவினே, யோடுமெதியினை நியம மாற்றியே யூர்த்வ முருவ நா மங்களிற் றளேல். 51

இவ்வணமாக நிர்ச்சகப் பிரம மிலங்கு சத்தின்பிலக் கண மா, மிவ்விதந்துவித மிரி ந்தவானந்தத் திருஞ்சனஞ் சிரமிளைப் பொ ழிக, செவ்விய பிரமா னந்த மென் னூலின் றிருதியோத்தியாயஞ் செப்பினமா, மலாவ் வுமத்து வித வானந்தமேயா மூலக மித்யா த்வ சிந்தையினுல்,

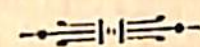
பதின்மூன்றவது அத்வைதானந்தம்

முற்றும்.

பதினுன்காவது

வித்யானந்தம்.

யோகினு லான்ம விவேகத்தாற்றுவித
யூகமித்யாத்வசிந் தையினு, லேகமாம் பிரம
வானந்தங்காண்போற் கினிவித்தி யானந்த
மிசைப்பாம்,போகவின் பெனவித் தையினி
ன்ப மதுவும் புந்தியின்விருத்திரு பமதாஞ்,
சோகமே யின்ரு முதல்வடி வதனுற் சொல் 1
லுறு மிதுசதுர் விதமே.

இடர்கெடல் காம வடைவகங் கிருத வின்
கிருத் தியனடை வடைந்தோ, ஞெடுவிவை
நான்கு விதமதா யுரைக்கு முறுந்துய ரிகபர
மெனவே, படுமிரு வகையா யைகிக நூக்
கம் பகர்வுறும் பருவன மொழியே, திட
ணிஃ துளனென் றறிதரிற் றனையே திண் 2
ணைதை விழைந்தெத னசைக்காய்.

உடலினை யுடற்றுஞ் சீவநற் பரமென்
றுரைத்திடு மிருவகை யான்மா, வுடமிரி

வகையொ டறிவினொற் றமையா லுயிரெ
னப் போத்ருதை மருவுந்,திடபர மான்மாச்
சச்சிதா னந்தந் திகழுரு நாமமோ டியைந்
தே, யடருபோக் யதையை யடைவுறு மவ
த்றி னரும்பிரி வுணரிலில் லிரண்டே. 3

போத்துருப் பொருட்டுப் போக்கியம்
விழைந்து புற்கலந் தபிப்பன்ற பழுமோ,
காத்திர மூன்றிற் றிதிபெறுந் தனக்கோ
காய்ச்சலில் விடமந்தா துறவாந், தீத்திர
ணேய்க லேவாகத்தே திதசுரங் காம்மே
முதல, காத்திர நடுக்கா மிரண்டினொண்
விரையோ காரண மெனக்கழ றவரால். 4

அத்துவித வானந்த நெறியானே பர
மான்மா வறிய லாகின்,வத்துவெனப் போக்
கியத்தைப் பாராணுய் ஞானியெதை வாஞ்
சிப் பானு,லொத்தபனி ரண்டினுரைப் படி
யேயிவ் வுயிர்னிடை யுரன தாயி, னித்த
னுவி லெவ்வுணியு மிலவேயில் லெனிற்சுர
த்தை யேய்த லெங்கே. 5

மின்னுமறம் பாபமெனு மிருவினைவே
யஞராமுஷ் மிகம தாகும், பன்னினமுன்
னேத்ததினே தபித்திடா தெனவிவனைப்
பரமாஞ் சிந்தை,மன்னிமரைப் பன்னைமிசை
யறலுறல்போ லறிஞனிடை மாஞா னத்
தின், பின்னருறு மாகாமி கருமமதின் பற்ற
தெனப் பேசு வாரே. 6

ஈடிகைப்புற் பஞ்சுகணத் தெரிந்துவிடு
மெழுநாவா லெனஞா னத்தா, னீடுமிவன்
பழையவினை நீறுகு மருச்சுனு நிறைகொ
டுத்தான், காடுறுமெவ் விறகினையும் பொடி
ப்பபோல் ஞானவழல் கரும மெல்லா, நாடு
பொடி படுத்துமெவற் ககங்கிருதி நணுகா
தோ நவிவு ருதோ. 7

எவனுண்மதி யவனடைய நூறிடினு
நூறவிலை யிடர மாட்டா,னுவமையறு மனே
சனகன் வதந்தேயங் குழவியத்தி யொப்பாம்
வேறே, பவமூத பதங்காதா முககாந்தி
பாருதாம் பழிப்பில் லாற்கிங், கவவஞ

ரின் மையதெனவே சருவகா மாப்தியது மறைந்த தாமே. 8

இவன்சருவ காமமுற்று மிருதமில னேயா யிருந்திடுவ னென்பதனு னைவைய யின்று நடித்து, நவயுவதி வாகனங்க ளிதா ரொடும் ரதியை நண்ணியுட றனைக்கினைய னுயிர்வினையா லோம்பு, மிவனையொருங் குறுவனெலாக் காமமுமே யிலையா மேதிலா னென்னவே சன்மகன்மங் களினுற், புவி புகழ்சு ரோத்திரிய னிடத்திலிருப் பன்வே போகங்கள் யுகபன்முறை வருச்சிதங்க ளன் றே. 9

இளமையு மெழிலுங் கல்வியு மிசைந் தே யின்றிநோய் திடமனத் தவனுய், மூளை படையுளனுய்த் தனதிறை தரணி முழுதையு மளிப்பவ னுகி, யுளவெலா மனுட போகங்க ளோடு மொன்றிய திருத்தமன் னவன்ருன், களிசுக மெதனைக் கதுவுவ னதையே கது வுவன் பிரமவித் தானே. 10

இருவ ருக்கு மர்த்ய போக விச்சை யில் லையென்பதால்,வருதி ருத்தி யொவ்வும் போ க வாஞ்சை யின்மை யிறைக்குமற், ருெருவ னுக்கு மோர்வி னுற்சு ரோத்தி ரியத் தன் மையாற், சுருதி நூலி னுலே போக தோட நோக்கு வானரோ. 11

பிருகத் திரத னெனுமி றைவன் பிற ங்கு கதைகள் பலவாலே, மருவத் தோடங் களைம லர்ந்தான் மலமா முடலின் ருேட மதைத், திரிசித் தமதின் போக்கி யத்தின் றிகணு னுவாந் தோடமதைக்,கருநாய் கான்ற பாய சத்தே காம மிலையாங் கறிவினர்க்கே.

காம மின்மைசம மாயினும் மனிவன் கா ணு சாதனம தார்தலி, லாமனுர்ச் செறியும் பாவி நாசபய மாருஞ் சோத்திரிய னுக்கிரு' தோமு மின்றதனின் ஞானி யின்பமகிழ் தோன்ற வின்பதினு மேலதே, நாம கந்தரு வ வின்ப வாஞ்சையிறை நண்ணு ஞானி யிடை நண்ணுமோ. 13

கற்பமிதின் மனுடனா யறப்பாகச் சிற
ப்பினாற் கந்தர் வத்வ, நற்பெறுவன் மானுட
கந் தருவனாம் பூர்வகற்ப நன்மை யாற்றிக்,
கற்பமுத லதனினே பவிப்பனேற் கந்தரு
வக் கவினாந் தன்மை, யற்பமறு மத்தகைய
னிவண்டேவ கந்தருவ னாவா ரன்றே. 14

அக்கினிஷ்வாத் தாதியராஞ் சிரவாசிப்
பிதுர்க்களால கதனிலேய்ந்தோர், தக்ககற்ப
மாதியினே தேவதையைச் சார்ந்தோரா
சானதேவ, ரிக்கற்பத்திற் பரிமேத முதல்
வினைகளியற்றிமகத் திடத்தை யெய்ந்தே,
கக்கலறு மாசான தேவரா லேத்துறுவர்
கரும தேவர். 15

எமனக்கினிமுக்கியதே வர்களாமெ
ழிலிந் திரனங் குருயா ரறியார், சமைநற் பிர
சா பதிவ்ராட் பிரமா சற்சூத் திரமான் ம
னெனப் பெயரோன், மமவெப் புவிநற் பதி
யா திபிர மாவந் தமென்மேல் விழைவுற் றா
வரா மமைசத் தமுஞ்சித் தமுமே யறியா
வான்மச் சுகமீ சதனிற் பரமே. 16

அவரவர்தங் காமியமாஞ் சருவசுகங்
களிலெதனா லமர்ஞா னிக்குச், சுவையிலை
யங் கதனானே யவருடைய வச்சுகங்கள்சுஞ்
ஞா னிக்குண், டுவமையறு சருவகா மாப்தி
யிது வுரைத்தனமற் றுணர்சி தான்ம, நவ
மதனாற் றன்றேக மெனவெவற்றும் போக
மதை நாடு வானால். 17

அஞ்ஞானுக்கு மீதுளதே யறியாமை
யாற்றிருத்தி யடைவு றாதாங், தஞ்ஞனெவ
னவன்சருவ காமமுணுமெனமறையுஞ் சாற்
றலாகுந், தஞ்ஞனன்றித்தன்சருவான் மதை
யையிதஞ் சாமமதாற் றானே பாடுந், தஞ்ஞ
னக மன்னமவ்வா றன்னமுண்ப னெனச்
சாமஞ் சாற்று மன்றே. 18

துக்கவபா வமுங்காம வாப்தியுமென்
றிரண்டுமிங்ஙன் சொல்ல லாய, தக்கிருத
கிருத்தியமா மன்னியமு மடைந்ததடை
வதுவுங் காண்க, தொக்கிரண்டுந் திருத்தி
தீ பத்தினம்மா னன்றாக் சொல்ல லாய,

தச்சுவிக ளேயீண்டும் புத்திவிசுத் தியின்
பொருட்டா யனுசந் திக்க. 19

இகபர வுலகி லுளவெலாங் கிடைப்ப
வின்பவில் லதும்பெறச் செயல்கண், மிக
முன மிவற்குண் டவையெலா மிக்கான்
மிலேச்சிய தாமிவ னவ்விவ், விகசெயற் குரிய
செய்தன வெனலை யெதிர்மறை வாயிலா
யெணுமே, மகிழ்வனி னனித மிடருறுமடை
யர் மகன்முத லாசையாற் றினமே. 20

நசைவழி யுழல்க நிறைபர சுகநா ஞடி
யென் விழைவின் ஹுழல்வேன், மிசையுல
கடையு நசையினர் கரும மிகவியற் றுகவெ
லா வுலகா, யிசையக மெதனு லெதையெங்
ஙன் புரிவ னிவனதி காரியா மவர் நூ, லிசை
யுரை புரிக மறைசொல வினையற் றிருந்
தவி னெனக்குரித் திலையே. 21

நித்திரை பயிக்க முழுக்கொடு சவுச
நிரிச்சையன் புரிகிலன் காண்போர், கத்துவ
ரெனின்மற் றவர்தங்கற் பனையாற் கதுவ

லென் னெனக்குக்குன் றிமணிக், கொத்து
முன் னனிய கற்பனை வனியாற் கொழுத்
தரு வின்னண மயலார், தத்துகற் பனை
செய் தருஞ்சமு சார தன்மங்க ளவற்றை
யான் போற்றேன். 22

தத்துவ முணர்கிலர் செவிகொள வுண
ர்நான் ருனெத னற்கேட் பேனையம், பத்
துவர் மனனந் தனையுற வையமில் பாவன
ஞன்மன னிக்கேனே, யித்திரி புளரினி
தித்யா சத்துற விலதேற் றிரிபே ஞெகி
யான, சத்தறு முடலான் மத்துவ விபரீ தம்
மொரு கானுன் போற்றேனே. 23

மனுடனு னெனலாதி விவகார மித்தி
ரிபை மருவா தேனு, முனுமிகுநா ளொழுகி
வரு வாதனையா லுண்டாகு முணுமா றுற்ற,
வினைகழியில் விவகாரம் விட்டொழியும்
வினைகழிந்து விடா தாயின், பனுமிஃதா யிர
மாந்தி யானமத னுமே படவே மாட்டா.

விவகாரத் தொழிவுவிழை தரினின
க்கு மெய்த்யான மேன்மே லாகத், தெவு

விவகா ரம்வா திப் பதற்கியையா தெனக்
காண்யான் றியா னிப் பானேன், றவமறுவி
க்ஷேபமெனக் கிலையெதனு னதனுனே
சமாதி யின்றுஞ், சிவனுவிகா ரியெனு
மனந் தனக்குவிக்ஷேபமதுஞ்சமா தியதுந்
தானே. 25

நித்திய வனுபவ வடிவுடை யெற்கோ
நிகழனு பவமய லேதோதா, ஞெத்துறக்
குயிற்றுவ குயிற்றிய வாமுற வுரியன வுற்
றன வுரனேயாங், கத்துரு வற்றவ லேபவெ
னக்குல காயது நூலது வேறேதா, னெத்
தகை யவியவ காரமு மினிதா யிட்டதின்
படிமுயல் வேயுகவே. 26

அல்லது கிருத கிருத்திய னேனு மவ
னிய னுக்கிர காசையினுற், செல்லுவ னக
நூல் சொல்லுறு நெறியே செல்லு மெனக்
குறு மானியெனே, செல்லுட றேவார்ச்
சனைகுளி சவுசஞ் செயுபயிக் காதியி லே
சேர்க,சொல்லுக தாரம் வாக்கது போன்றே
சுருதியின் மத்தக மேத்துகவே. 27

சவுரியை யேமன னினைதர வல்லது
சற்பிர மானந் தத்துறவே, இவனுலு கரிநா
னிதிலொன் றெனினு மியற்றில.னியற்றி
யும் வையேனு, லிவன்செயல் செய்து மகிழ்
ந்தவன் மீண்டு மேய்வண வேய்ந்து மகிழ்ந்த
வனு, யிவண நிரந்தரந் தன்னினி மனதா
லெண்ணுவன் குருவீ ரமதானே. 28

தன்னியனுன் றன்னியனு னித்தியந்
தன்னுரு வினைவிரை வினிலறிவேன்,றன்
னியனுன் றன்னியனுன் சிவசுகந் தனியொ
ளிர் கின்றது வெளியெற்கே, றன்னியனுன்
றன்னியனு னின்றே சமுசா ரத்துயர்
காணேனு, றன்னியனுன் றன்னியனு னி
யாண்டோ தன்னுடை யிருளின் றேடி
யதே. 29

தன்னியனுன் றன்னியனு னனுவுந்
தான்செய வேண்டுவ தின்றெற்கே, தன்
னியனுன் றன்னியனு னின்றே சார்வன
சர்வமுஞ் சார்ந்ததுவே, தன்னியனுன் றன்
னியனுன் படியிற் சரியே தெனது மகிழ்ச்

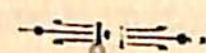
சிக்கே, தன்னியனுன் றன்னியனுன் றன்னியன் றன்னியன் றன்னியன் மீண்மீண்டே. 30

அகோ புண்ணிய மகோ புண்ணிய மதிதிட பலிதம் பலிதமதே, யகோ புண்ணியமிதனடை வானே யகோ நாமகோ வாநாமே, யகோ வேதநூ லகோவேதநூ லாரிய ஞரிய னகோ வகோ, வகோ மெய்யுணர் வகோ மெய்யுணர் வானந்த மானந்த மகோ வகோ. 31

பேயர்பெ றும்பிர மானந்த நூறனிற் பிறங்கு, மூயர்ந்த வித்தியா னந்தமாஞ் சதுரத்த வோத்துரைத்தேம், பயன தன்னுத யம்வரை பயிற்சியே பயில்க, செயம்வ ருங்குரு வீரசே கரன்றிரு வருளால். 32

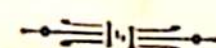
பதினுன்காவது வித்தியானந்தம்

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது

விஷயானந்தம்.

இனியி வண்பிர மானந்தக் கூறுரு வினதாய்ப், பனும்வி டயவா னந்தமே பகருவமினி,ாய்,மனுமஃ தெழில் வாயினல் வடிவதாய் மறையுந், தனிய தனுடை யமிசமாந் தன்மையே சாற்றும். 1

அகண்ட வேகர சான்மக மாயதி யாதோ, திகழ்ந்த வீததன் பரமவா னந்தமாய்த் திகழு, நிகழ்ந்த வன்னிய பூதங்க ளாயவை நெடிதே, புகழ்ந்த வீதுடை மாத்திரை தன்னையே பகிக்கும். 2

சாந்தமே கோர மூடமே யென்னுத் தனிமன விருத்திமூன் ருகு, மேந்துவைராகம் பொறுமையௌ தார்ய மென்பன சாந்தமாம் விருத்தி, மாந்தருக் காசை நேயமிராக மன்னுலோ பாதிய கோரம், வீந்திடு மோகம் பயமுதன் மூட விருத்தியென் றறைந்திடப் படுமே. 3

இவ்வெலா விருத்தி களிலெழிற் பிர
மத் தினைதறி வியற்கையி னிழலாஞ், செவ்
விதிற் சாந்த மவற்றினிற் சுகமுஞ் செறிதரு
மிஃ திரு வுதொறும், வவ்வுறும் பிரதி வடி
வினை யென்னு வழங்குறு மோத்துச்சூத்
திரஞ்செ, யவ்விறை யுவமை சூரிய னென
வா மாதிய சூத்திரித் தனரே. 4

ஒன்றதே பூத வாத்துமா பூத மொவ்
வொன்றி லொன்றுநீர் மதிபோ, லொன்ற
தாய்ப் பலவா யாகியே காணு முதகம்புக்
குறுமதி யிதுதான், குன்றலா மறலி லினி
தினிற் றெரியாக் குளிர்நிரு மலசல மதி
லோ, நன்றதா யிலங்கு மஃதெனச் சிவமு
நலிவிருத் திகளிலீர் வகையே. 5

கோரமூடந் தமினே குலவு மலினத்
தானே, யாரு மானந் தாம்ஸ மதுவு மறைவ
தாகு, நேருங் கிஞ்சின் மலஃமி னீர்மை யால
வண்டான், சேருஞ் சேத னும்ஸஞ் சேருஞ்
சாயை தானே. 6

அலது விமல நீரா மதினும் வன்னி
யின்ற, னுலவுஞ் சூடு காந்தி யுலவு றுதங்
கதுபோன், றிலகு சித்தின் மாத்தி ரத்தி
னெழுச்சி யேயாம், வலிய காட்ட மதிலே
வனியின் றுக வொளிர்வே. 7

என்னு மிரண்டு மெழல்போ லேயே
சாந்த மதினே, மன்னி யறிவின் பெழலாம்
வத்து வியலைப் பற்றிச், சொன்ன பூதங்களி
ன்றன் றலிய விவத்தை யாகு, நன்ன ரனுப
வம்போ னனுகு நேமந் தானே. 8

காணவின்று கோரமூட மீதிலின்பக்
காட்சிதான், காணுமோ ரிடத்தொர் சாந்த
மூடுமின்பக்காட்சியே, பூணுமிற்பூ வாதியூடு
காமமேலப் போதுதான், பேணுராச சேச்
சை கோர மென்ன வாண்டின் பில்லையே. 9

சித்தியாமோ வின்றே வென்று வொ
ன்றுந் துன்பஞ் சேணது, சித்தியாதே லோ
ஙகுந் தண்டிற் சீற்ற மாறிற் றுவேடமாஞ்,
சத்தியின்றேன் மாற்றவாம்வி ஷாதமஃ

தோ தாமத, மெத்த துன்பங் கோபமாதி 10
யின்பசங்கை மேவுமோ.

விட்டவா கிடைப்பிற் சாந்தமா மகிழ்
ச்சி விருத்தியுண் டாண்டின்ப மகத்தாங்,
தொட்டயில் காலோ மகத்தாங் கிடைப்பத்
தொடங்குகாற் கிஞ்சிலே யாகும், விட்டி
டின் மகத்தின் றமமென வதனை வித்தியா
னந்தமீ துரைத்தேம், பட்டவா கமையெள
தாரிய மதனிற் படுத்திடிற் சினமுலோ
பமுமே. 11

எவ்வெச் சுகமோ வஃதஃதே யினிய
பிரம மேனிழலா, லொவ்வு முளிற்சேர் விரு
த்திகளி லிதன்றன் றடையி லெழினிழ
லாஞ்,செவ்வை யிருப்பொ டறிவுசுக மென
மூன் றியல்பு சிவத்தி னுக்கா, மவ்வுண் மை
யதா மிருச்சிலையி லனியமிரண்டு மாகாதே.

கோர மூடமதி விருத்தி மீதிவிருப்
பறிவி ரண்டுமெ குலாவிடுஞ்,சேரு மூன்றும்,
வெளி சாந்த மீதிவகை சேர்ந்த வொண்சி

வத்தைச் செப்பினுஞ், சேர லின்றியது
ஞான யோகமதி னுவி ரண்டுமுனஞ் செப்
பினு, மோரல் யோகமுத லோத்திரண்டி 13
னனி ஞான மானதையு மோர்கவே.

சடயிசத்துத் துன்பமென விம்மூன்று
மாயையுருச் சசவி ஷாணங், கொடுமெ சத்துச்
சடங்காட்டங் கன்முதலிற் கோர மூடச்,
சடைமதியிற் றுன்பமென மாமாயை விரிந்
திலகுஞ் சாந்தமாதி, யடர்மதியின் விருத்
தியினொற் றுமையானே மிசிரசிவ மறைந்த 14
தாமே.

இவ்வுகை நிலைபெற வீண்டு யாவன்
றுன், செவ்விய பிரமத்தின் சிந்தை வேட்
பனே, அவ்விவ னாசிருங்காதி காதியெஞ், 15
சவ்வறி வுளபடி யனு சந்திக்கவே.

உபல முதலி னும வுருவ மிரண்டை
யொழித்தே,நிபமில் சத்தை யேதா னினைக
விடரை நீக்கிச், சபல கோர மூட மதியின்
விருத்தி தமிலே, யுபமை யிலதா முண்மை, 16
யுணர்வை யோர்த லுரித்தே.

நவில்வகை சச்சிதா னந்த மூன்றை யுஞ்,செவியசாந் தங்களிற் சிந்தை யேசெய, மூவகையிச் சிந்தைகண் முறையிற் கிழோ டுஞ், சவிசெயு மத்திமோத் தமமு மாகுமே.

மந்தற்குத் தொழிலினை வழங்கு ஞான் றினுஞ், சிந்தனை மிசிரமாஞ் சிவத்தின் மே லதா, யிந்தவா புகலவே யிவண் விடயவா, னந்தமா கியவிது நாட்ட லாயதே. 18

நோதுமவினோ மதிவிருத்தித் தளர் ச்சியினால் வாதனையி னுவலானந்தத், ததிக மகா வுத்தமஞ்சிற் சிந்தனைநால் வகைத் தியான மறைந்திட் டேமால், விதிசுதியா னமன்றுணர்வு யோகங்க ளாற்பிரம வித் தை யஃதே, முதுசுதியா னத்தொருமை பெறுமுளத்தில் வித்தையதூஉ முதிரு மா மே. 19

வித்தையின்க ணுண்மையறி வானந்த வ்கண்டமதாம் விமல வேக, மொத்தரச வடி வதனை மிலேந்திலங்கு மயலாயோ வெரளி

ரா பேதம், வைத்துறுமு பாதியின்றன் வர்ச் சனத்தாற் சாந்தமொடும் வயங்குங் கோமஞ், சத்துபல முதலியவும் பேதகவு பாதிக ளாய்ச் சமத மாமே. 20

அருமியோ கத்தேனும் விவேகத்தா னேனு மகலலுபா திகளிவைக்கா மவிருந் தானே, நிருபாதி யத்துவிதப் பிரமதத்வ நிக ழுங்காற் றிரிபுடிதா னிகழ்வ தின்றும், பிரி வானே பூமாவா னந்தம் பேசும் பிரமசுகப் பேர்நூற்கண் விடயா னந்த, வொருவோத் தைந் துரைத்தனமிவ் வாயிலாக வுட்பிரவே சித்தினிதா யுயர்ந்து வாழ்க. 21

பிரமவா னந்தமாம் பெரிய வீதினு,வரி யான் சந்தத மடைக வேயுவப், பொருதனம யடைமல மொழிம னத்தராஞ், சருவவின் னுயிரையுஞ் சார்ந்து காக்கவே. 22

பதினைந்தாவது விஷயானந்தம்

முற்றிற்று.

வேத நாயக னாகிய வீரசேகரன்றன்
பாத் தாமரை யகர்நிச நெஞ்சினிற் பதித்தே
நீதியேயுற நிகழ்த்துமா னந்தபஞ் சகத்தைச்
சோதியர் மவன் பாதவர்ப் பணிஞ் செய்து
துதிப்பாம். 23

ஸ்ரீ பஞ்சதசிப்பிரகரண மூலம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் றுணை.

